

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

2
HESIODVS.

Η ΣΙΟ ΔΟΥ
ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΤΑ ΕΠΙΣΚΟΜΕΝΑ.

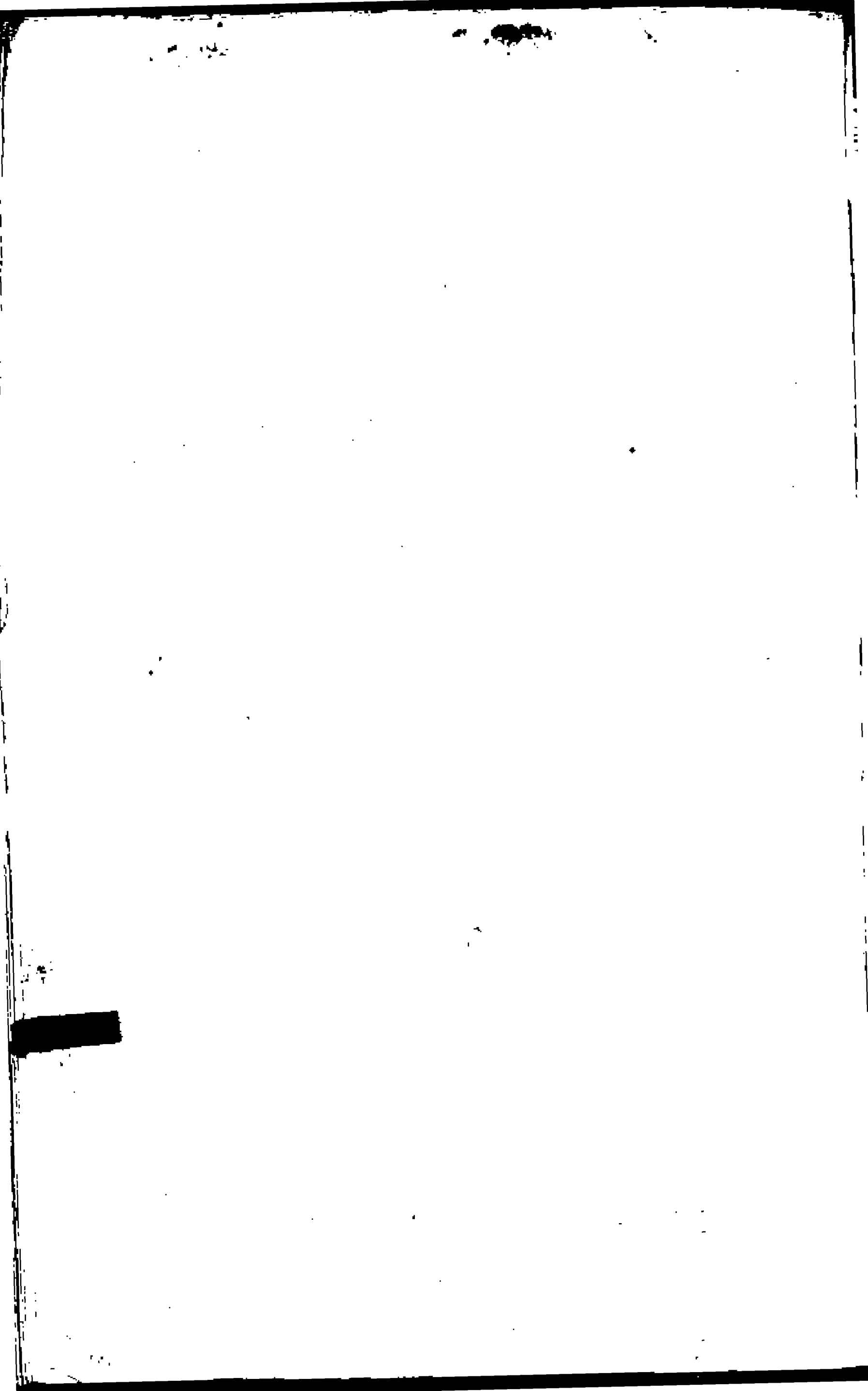
HESIODI ASCRÆI
OPERA QVÆ
EXSTANT.

*In eadem doctōrum virōrū Annotationes, &
Lectiōes variæ e MM. SS. Palat.*

E Typographeio H. Commelini,

MDCCCXCI.

HESIODI VITA

E FVLVI VRSINI

Elogiis descripta.

HESIODVM Dio patre, & Pycimede ma-
tre natum Olympiade prima, LX ante Ro-
mam conditam annis floruisse, ex scriptoribus
cum Græcis tum Latinis, colligimus. Patria illi
Cuma, Æoliarum urbium una, ut Herodotus &
Strabo annotarunt. Inde autem ære alieno op-
pressum patrem Diu migrasse ferunt, Ascræ-
que Bæotiae vicum petisse; a quo Ascræum deinde
Hesiodum dictum. Eius mortem, cum senex ad-
modum esset, recitat Plutarchus in Dioclis con-
uiuio. Prouerbiū inde factum, Hesiodia senectus.
Hesiodo statuam in publico Constantinopolitano
gymnasio, quod Zeuxippi dicebatur, ex ære posi-
tam fuisse, intelligimus ex his Christodori ver-
sibus in lib. 5. Epigrammatum Græcorum,

Ἡσίودος δὲ Ἀσκραῖ ὀρεῖάσιν εἶδες μέσσης
φθηγόμενον, χαλκὸν δὲ ἐβιάζετο θυᾶδι λύσῃ
Ἐνθεον ἱμεύρων ἀνάγαν μέλ. —

HESIODI VITA.

Quos Laurentius Gambara Brixianus ita in Latinum transtulit:

Hesiodusque choros Aseræus stabat agrestes
Inter, Hamadryadum media sublimis in aula:
Ærea & effigies fundebat ad æthera carmen.

Pausanias quoque in Bæoticis Hesiodo statuam æream a Thespiensibus in urbis foro positam fuisse scribit. qui & aliam Hesiodo statuam in templo Iouis Olympici collocatā narrat in verū Eliacarū libro 1. De Hesiodo Velleius lib. 1. Huius temporis equalis Hesiodus fuit circa centū viginti annos distinctus ab Homeri ætate, vir per elegantis ingenij, & mollissima dulcedine carminum memorabilis; otij quietisque cupidissimus, ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus, qui vitavit ne in id, quod Homerus, incideret; patriamque & parentes testatus est; sed patriam, quia malefactus ab ea erat, contumeliosissime.

ANNO.

ANNOTATIONES IN

OPERA HESIODI EX

*doctiss. virorum scriptis
collecta.*

PAG. III. ΗΣΙΟΔΟΥ. Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur vter natu prior. dubium tamen non est quin aliquo tempore eodem vixerint. ΑΣΚΡΑΙΟΥ.) Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bœotix, in Ascra pago ad radicem eius montis. Inde Virgilius, quia hunc Poetam e tot Georgicorū scriptoribus imitatus est, dixit, *Ascræumque cano Romanæ per oppida carmen.* Ερζα καὶ Ἡμίσρα.) Non dubium est quin idem Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expresserit hoc versu,

Quid faciat latas segetes: Quo sidere terram, &c.

Breuiter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per *Opera* significat agriculturam esse artem quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per *Dies* autem innuit suo tempore singula facienda esse. In priori igitur *Operum* libro ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad iustitiam & pietatem colendam, iniustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum. v. 1. Μένει.) Duplicem inuocationē ponit: prior hæc ad Musas, posterior (v. 8.) ad Iouem dirigitur, ut in Perse fratre docendo sit auxiliator. v. 2. Δεῦτε Δι') Δι' legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. Δι' mihi magis probatur. & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum. & ita M. S. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μανθάνει δὲ Μουσῶν. v. 3. Οὐτε Δι'.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in δὲ potest intelligi, inquit Tzetzes, πόνον,

more Attico, vt sit *δι' ὅν τερόμεν*, quomodo, cur: quod nonnulli interrogatiue, alij vero absque interrogatione intelligunt. Alij nō minus commode exponunt, *δι' ὅν*, vel *καθ' ὅν Δία*, secundum quem Iouem gubernantur homines. *φαιρός* & *ρήτις* differunt vt apud Latinos loquor & dico. est enim *φαιρός*, de quo magna fama est: *ρήτις* autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus. v. 4. *Διός*) Musarum respōtio. vel, vt alij volunt, poeta ipse responderet cū a Musis edoctus. v. 5. *Ρῆϊα μῦθον*) Contractio est in voce *ρῆϊα*, vt Iliad. ρ. Virgil. quoque dixit *aluaria* pro *aluearia*. vide Guil. Canterum lib. 7. c. 17. AEsopus (teste Laertio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit: *τὰ μῦθον ἔφη καὶ πεπνυμένος. καὶ δὲ ταπεινὰ ὕψοιο*. v. 9. *Κλυθὶ*) Inuocatio ad Iouem. *Γέμισα* vocat praecepta de moribus. *Γέμισ ἐπὶ θεῶν*, *δίκην* vero *ἐπὶ αὐτοῖς ῥέπειν*. v. 11. *Οὐκ ἄρα*) Duplicem narrat contentionem augendae rei familiaris; alteram vituperandam, quum per iniuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude. *ἔλω, λῶ*, pro *ἐσιν*, Attice. v. 15. *Οὐκ ἔστι τι μὲν φιλέει*) Ostendit non fieri per se, vt haec contentio tantopere diligatur ab hominibus cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a vere expetendis ea quae falso boni speciem praeseferunt: idque naturae quodam fato. v. 20, *ἀπείλαμον*, inertem, qui manus nulli operi admouet. *παλάμη* enim & manum & ipsum opus significat.

PAG. III. v. 1. *ἄρα γὰρ*) Probat artificum inter se emulationes. Hos duos versus Plato in *Lyside*, & Aristot. 5. *Polit.* & 2. *Rhet.* & Galenus, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonae illi & salutarium Poeta nostro attribuit. v. 4. *ὦ Πέρση*) Alloquitur fratrem, & iam traditam doctrinam ad eius emendationem accommodat: eumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infeliciter circa eas versetur, cui singulis temporibus sui prouentus nō adfuerint. v. 5. *κακὸς χερτῶν*, epitheton aptissimum inhonestae contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant. ambigua enim huius vocis significatio. v. 7. *ὦ ῥη*) absque aspiratione, pro *φραγῆς*. alij legunt *ἄρῃ*, i. tempus. v. 10. *Τὸ κεκέρσεσθαι*) Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas iam re familiari, nec
animus

ANNOTATIONES.

animus a malo reuocari potest, age per me licebit litiges
 quandiu voles. v. 15. Ἀρπίζων.) βασιλῆας vocat præfe-
 ctos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.
 v. 17. Νήπιος.) Mediocritatem commendat, & redarguit
 iudices & gubernatores qui indulgent suis cupiditatibus, &
 a vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν iniustam: &
 ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem iustitiæ
 longe potiore quam iniustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiã
 non considerare quanta sit commoditas tenuis & frugalis
 victus. Intelligit ergo per ἡμῖν, medium inter lucrum &
 damnum, quod est iustum, & honestius atque utilius παν-
 τος, i. toto, quo & sua pars retinetur, & alterius ad se per-
 trahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum intelligit de mediocri-
 tate in statib. ciuilibus amplectenda. v. 19. Κρύψαντες γὰρ
 ἵχτας.) pro ἔκρυψαν, Attice, occuluerunt. Causam huius
 ignorantie ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abs-
 condi ab intelligentia communi hominum hanc faciliore
 vitæ rationem. v. 20. Πηδῆρας.) Illius primæ & melioris
 vitæ rationem cōmendat, ita vt ostendat in ea seruata posse
 facile quemque non admodum industrium vel vnius diei
 labore efficere quod sufficiat in integrum annum. v. 22.
 πηδείλιον) Quidam non pro nauis gubernaculo, sed pro
 stiuâ, stiuamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici
 instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, vt fu-
 mus ea corroboret & induret. v. 24. Ἀλλὰ Ζῷς) Lon-
 gam fabulam recenset de Pandora, qua docet Iouem iratum
 abdidisse ignem, i. veritatem, quæ penitus abstrusa est in
 natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta
 & honesta, misit Iupiter Pandoram, i. voluptatem, quæ
 multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, &
 quamuis multis modis abblandiatur, malorum tamen o-
 mnium, morborumque causa est. Prometheus autem, i. sa-
 piens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem:
 at Epimetheus, i. sensus, non auscultans rationi, noxiam
 voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse pœnitet. Nō-
 nulli paulo aliter exponunt, vt mox patebit. Προμηθεύς, q.
 προμνησκόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomi-
 ne secundum quosdam intelligitur vis humani ingenij.
 v. 27. Κρύψας.) Iupiter abscondit ignem, cuius beneficio

fere omnes artes exercentur. Vel ignem, i. mentis vim solertem, vt simplicius viuerent homines.

P A C. VII. v.1. *Εν κρηίδῃ.*) Ignem ferulis optime seruari auctor est Plinius libr.13.cap.22. v.4. *Χαίρεις.*) Est quædam *μεμίσση* πικρὴ approbatio. Pulchre hic notatur ingeniosorum studium, & inconsiderata in successu suorum conatuū lætitia. v.7. *ἰὸν κακῶν.*) Ea fere est humanarum rerum conditio, vt illæ ipsæ cupiditates quæ omnis generis mala secum trahunt, nos delectent. v.9. *Ἡφαιστῆ.*) Recenset iam quomodo Pandora condita sit. M. Garbitius sensum huius fabulæ sic explicat: Hominem prius habuisse sinceriores & puriores naturam, simpliciusque vixisse. Postquam vero lasciuia mentis ipsius contra voluntatem Dei, sibi vendicauit ingenij & cognitionis vim excitatiorem, inde quasi transformatum in aliam naturam & *κράσιν* corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cælestibus, sed quibus corporea sece contaminatis, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciuiam & luxuriam variarum artium & inuentionum: & hoc sub spe & specie boni, & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & euentu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Ceterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus Poëtam hic significare non vnum esse genus voluptatis. v.15. *Καὶ πόθος.*) Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, vt vehementer ametur. *γυμνάριον*, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem vsque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est ingeniosos, pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos assequutos non esse animaduerto: *γυμνάριον μελετώντας*, inquit, *ὡς τὰ γυμνασμάσας. τὸ γὰρ γυμνασμεῖν ἢ γυμνασάσθαι οἱ παλαιὸι κερεῖν ἔλεγον.* de curatura, quæ bonam virginum naturā corrumpit *ἐν τῇ γυμνασίῳ*, Proclum agere existimo. v.16. *Εν ᾧ θέρμῃ.*) Impudentiā intelligit, quæ vtrique interpretationi quam attulimus cōmode applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores,

tiatores, & πλεονέκται varijs artib. & dolis lucrum captare. v. 20. Ζῶσε.) Hoc potest de bellicis dotib. intelligi. v. 21. Αρφί.) Παρὰ dea eloquentiæ est.

PAG. VIII. v. 3. Παρὰ δὲ φῶς.) Quidā (vt ante monuimus) voluptatē exponunt. Alij variam quandā ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam diuinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio naturæ. ἀλφειῶδες, intelligit solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine: & qui curiosi sunt. v. 7. ἔδ' Ἐπιμηθεύς.) Mirtitur donū ad Epimethea & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quæ est iste Epimetheus, id est, vis animi humani inconsiderata & præceps, non obsequitur plerumque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est πρῶτος animi hominis. Ideoque specie huius boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Recte ergo Horatius, -- *nocet erapta dolore voluptas.* v. 13. Νέε φιν ἔπειτε.) Hæc dædæ particulæ quanuis idem denotēt, inueniunt tamen hic significationem. v. 15. Αἰψα.) κακότης hic pro malo externo accipitur. v. 16. Ἀλλὰ γυνή.) Proaerē. γυναικῶν ὀλέθροι. Mulier, id est, appetitiua & fœminea affectio, & publice indulgentia δημογυνική & ψυχαιογυνική, atque συρφετόδης, vnde laxatur disciplina seuerior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pædore, i. corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli ventii & impetus affectuum, *Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant,* & nusquam non peruadunt, & nihil non moluntur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse quin aliquando speret. Quid.

Vivere spe vidi qui moriturus erat.

v. 20. πρῶτον γδ.) Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnum certe dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot arumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuauissima sunt.

PAG. XI. v. 1. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quinque ætates iam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptio-

nem ætatum omnes fere Latini Poëtæ imitati sunt. *ἐκκρη-
φώσω*, significat expositionem ordine factam & integram,
neque tamen prolixam. v. 4. *Χρύσεον*.) Aureum, vt in-
quit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.
v. 7. *ὥστε*.) Cognouerat fortasse Poëta aliquid de vita pri-
morum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc di-
cit. v. 10. *ἐν θελίῃσι*) *ἐσπεῖας*, sacris epulis. v. 16. *δαίμυ-
νες*.) Hæc omnia non multum discrepant ab ijs quæ sacra
scriptura tradit de bonis Angelis. v. 21. *Δωτερόν*.) Alte-
rum seculum describit per suas circumstantias, quod Argen-
teum vocat: & eo deterius priore fuisse ostendit, quo argen-
tum est vilius auro. v. 26. *ἡ ἕτης μέτρου*, vocat mediam æ-
tatem, quæ Græcis *ἀκμή* dicitur.

PAG. XII. v. 5. *Ζῶς Κεγνίδης*.) Significat propter im-
pietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque
ob id factum vt non conuerterentur quidem in diuinos spi-
ritus, vt illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra dege-
rent. v. 10. *Ζῶς ὅς*.) Tertium genus hominum æri com-
parat, immane, ferox, & omnino Martium. fortasse Gigan-
tes intelligit. v. 12. *ἐκ μελίων*.) Fingit natos ex arboribus,
vt significet duriciem & feritatem animarum, vt pote qui
toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum
vsum ferebantur. v. 13. *ὃδ' ἐπ' αἶψαν*.) Non frumentum
ederunt: sed primi pecudes laniant, & carne vesci cœpe-
runt, quod antea magnum nefas est creditum. v. 26. *Αρ-
δρῶν*.) Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Her-
cules, Iason & alij Argonautæ vixerunt, qui Heroes vocati
sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent,
& semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent,
vel quia in natura humana, virtute diuina præditi essent.

PAG. XV. v. 1. *ἰπία πόλιν*.) Ad differentiam Thebarum
Ægyptiarum quæ dicebantur *ἰκατὴν πόλιν*, & illarum quæ
dictæ sunt *ὑποπλάγκιν*, a monte sub quo sitæ sunt in Cili-
cia. v. 2. *μήλων*.) id est, propter regnum ac potentiam.
nam prisce reges pecoribus diuitias suas metiebantur.
Eteocles & Polyices filij Oedipi, monomachia de re-
gno decertantes ambo mutuis vulneribus conciderunt.
v. 9. *Εὐ μενέριον*.) De fortunatis insulis vide Plinium li-
bro 6. cap. 32. & Homerum *Odysseæ* α'. v. 12. *Μακίτ'*
Descri-

Descriptio postremæ & senectutis, quæ moribus est pessimis, impijs & deprauatissimis, vitæque cursu calamitosissimo. vox ὄφελος usurpatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur vt verbum, tribus personis. v. 21. Οὐδ' ἔστιν.) Eleganter hunc locum expressit Ouid. *nec hospes ab hospite tutus, Non socer a genero, fratrum quoque gratiarum est.* v. 25. θεῶν ὅπιν.) ὅπιν Poëtæ usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione diuina: ex hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt proterui, quia nulla reuerentia nec erga Deum, nec parentes præditi sint. v. 26. Γηγάριον.) Athenis capitale fuit, ἡπειρήσια non persolvere parentibus. v. 27. Χειρὸν ἔχει,) violenti, quibus ius est in manibus, qui neque ius neque leges norunt.

PAG. XVI. v. 1. ὕβρις.) pro ὕβρισι, vt Latinis *scelus* pro *scelerato*. v. 5. Ζῆλος.) Iam redit ad primam propositionem de litibus. Posteaquam vero præclare affectum inuidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesein deas, reliquisse terras, i. nec pudore bonos abstereri amplius a turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat iustitiam quæ vlciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam a Platone in Protagora tractatus fuit. v. 12. Νῦν δ' αἶνον.) Narrata apologum, quo notat potentiorum mores aduersus inferiores. αἶνον fabulam eiusmodi significat quæ figurate & recte contineat admonitionem seriam & grauem, & ex usu vitæ petitam. v. 13. ἀνδύα.) per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes. vocat hanc auiculam ποικιλόδεσσαν, gutture vario, propter soni & vocis varietatem. v. 17. Δαιμονίη, καὶ δ' αἶς.) Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vita pro libidine statuentis. v. 20. Ἀφρων.) Epiphonema seu ἐπιμύθιον huius fabulæ, quod monet non esse reluctandum potentioribus. v. 23. ὦ Πέρση.) Primum præceptum, quo fratrem ad iustitiam colendam, & iniustitiam vitandam adhortatur. ὕβρις opponit iustitiæ, quia pro iniustitia vniuersali hæc vox usurpatur: quauis tamen sæpius accipiatur pro insolentia quæ comitatur diuitias.

PAG. XIX. v. 2. παῖς.) Proverbialis locutio, quæ si-

gnificat miserrimam esse prudentiam quæ ex malis nostris perdiscitur. v.3. *Αὐτάρ*.) Commoratur in collatione iustitiæ & iniustitiæ, ut hominibus metum incutiat ne contra iustitiam faciant. Per *ὅρκους* intelligit omnem fidei violationem : per *δίκας σκολιαῖς*, lites iniquas quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes. v. 4. *ῥόθῳ*.) tractus violentus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium. v.6. *Ἡ δ' ἱππεύ*.) Subintelligendum fortassis *ἔ*. *ἥτα*, i. cœtus, conuentus, statuta, & alia quæ sunt in consuetudine civili. v.9. *Οἱ δ' ἄνδρες*.) Eruditissime insignia iustitiæ præmia & commoda enumerat. Eadem tēte recenset Homerus in clypeo Achillis. v.24. *Πολυέκ*.) Hęc sentētia totidē fere verbis est in Ecclesiaste: *Sæpe universa civitas mali viri pœnā luit*. *ἐπ' αὐτοῖς*, dicitur luere peccata.

P A G. XX. v.2. *Ἡ τῶν γε*.) Hęc & similia procul dubio ab Hebræis ex doctrina Moſis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebræ sunt huiusmodi comminationes. v.7. *τῆς ὀργῆς*.) Emphasis huius vocis significat eiusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorē plane conterat, & ad nihilum redigat. v.19. *Ταῦτα*.) Principes dehortatur ab iniustitia, trib. peculiarib. argumentis, quorum primum est v. 21, *Οἱ αὐτοῖς*: quæ sententia mire convenit cum ista, *Incidit in fontem quem fecit*. Alterum, v.22, a prudentia & animadversione diuina. Tertium, v.24, ab absurdo, & indignitate rei.

P A G. XXIII. v.2. *Ὁ Πίρρον*.) Denuo fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto a natura hominis. v.14. *Σοὶ δ'*.) In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignaviæ varijs argumentis declarat. v.15. *κακὸς τῆς*.) hic pro malo interno accipitur. v.17. *Τῆς δ'*.) Argumentum a natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut coniungat cum virtute & iustitia. Hunc locum imitatus est qui literam Pythagoræ descripsit. v.21. *Ὅτι*.) Tria hominum genera describit. Linius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit: Sæpe ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit: Secundum eum qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenij esse.

ANNOTATIONES.

PAG. XXIII. v. 4. *καὶ ὅτι*.) *Κότρυς*, a *καὶ* & *τρυ*, abscondo, & *ῥεξ*, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignauiam, vel quia non habeant: fucorum enim alij aculeos habent, alij non, vt Plato docet. v. 11. *Ἐργον*.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem. v. 14. *Δαίμων*.) Occurrit obiectioni de paupertate. v. 17. *Αἰδώς*.) Occupatio item est, non esse turpe laborare, præsertim egenti. Citatur hic versus prouerbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignauiam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. *Degeneres animos*. v. 21. *Εἰ γάρ τις*.) Duo genera iniuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alij per fraudem & periuria ditescere cupiunt. v. 26. *πῶργον*. *Male partum, male disperit*. &, *De male quasitis non gaudet tertius haeres*. v. 27. *ἵος*.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope priuare. Ius etiam hospitij sacrosanctum habebatur: vnde Iupiter *ξένος*.

PAG. XXVII. v. 9. *καὶ δάμω*.) Præceptum de cultu diuino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere. v. 17. *Εἰ γάρ*.) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improuisis. v. 18, *ἄζωτον*, i. sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte. v. 20. *πμήν*) i. famam, honorem. v. 22. *Εὖ μὲν*.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. *μετρίαν*, dimensum accipere, vel mutuo.

PAG. XXVIII. v. 9. *αἵ τε πάλιν*.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat. v. 14. *Ἀρχομένης*.) Extrema liberalitatis fugienda monet, vt neq; sis prodigus, neq; sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo feculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia. v. 15. *ἔτι*.) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere. v. 17. *καί τε*.) Non temere vlli fidendum monet, ita vt etiam cum fratre iocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, vt etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per iocum,

I N H E S I O D V M

fine offensione fratris, & aliqua diffidentiae tuae indicatione. v.19. *πυρρόλα*.) De meretrice intelligit, quae immodicae elegantiae cultus sit dedita. v.27. *Σοὶ δὲ*.) Conclusio generalis: vel *παρασκευὴ* ad doctrinam sequētis libri.

I N I I. L I B R V M.

P A G. XXXI. v.1. *Πανιδάδων*.) Hic secundus liber continet praecepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autē loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autē Pleiades, 7 stellae in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum trib. modis aduertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, *ἡσπικῶς* oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, *ἡσπικῶς*. Quod autem Solis aduentu abituve occultatur aut emergit, *ἡλικῶς*. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Iunio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Nouembre) arationis tempus adesse dicit. v.3. *Αἰ δὲ*.) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem solis, Taurum & Geminos peragrans: quod est a Maio vsque ad Iunium. v.4. *Ἐπιπλομένη*.) Epith. anni, a *πίλωμι*, i. existo: vel *πάλω*, verto: vel a *Ἐπιπλέωμι*. v.7. *ἄγκια*.) Palustrem terram significat. v.9. *γόμενον*.) vult vt hos labores perficiat mature & ante fauorem hyemis, atque sollicite & festinanter, ad egestatem & eius molestias vitandas. v.21. *ῥόδς*.) Alij fortasse melius *ῥόμ* legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum appositae: nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt. v.24. *Κτηνώ*.) famulam intelligit iure acquisitam: Aristoteles tamen initio Oeconomici sui ad uxorem refert.

P A G. XXXII. v.2. *ἔντη*.) ab *έν*, i. postremus dies mensis. v.9. *Σείρα*.) Stella est in ore canis maioris, ad Iarus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas. v.11. *πλείον*.) Vbi sol accesserit Scorpionem, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: orto autem sole statim labitur sub terram. v.15. *Περὶ ὅλμον τριπόδων* quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres vsi sint pro mola. v.18.

δυναμὶς

ANNOTATIONES.

Δι' ἡδωρᾶ.) a *δῶρον*, i. palmus, quod munusculum datio *δῶρον* appelletur: id autem geritur per palmam manus. v. 22.

Αἰλουῖος.) Sic vocat Ceterem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit. v. 25. *Αὐτόζυον.*) aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

PAG. XXXV. v. 6. *ὀκτώβλωρον.*) octo morsum, a *βλωρὲς* morsus, ita tamen ut unum frustum habeat binos morsus. Seruum intelligit robustum, qui integri panem in 4. partes diuisum absumat in cena: vel cui opus sit pane cuius quadrantes octonis, bolis seu partibus consistant. v. 7. *Ὅς κ'.*) Aetatis quam in seruo requirit, rationes addit admodum graues, sentitque multum situm esse in maturitate aetatis. v. 10. *ἐπιπροθήνη,*) q. superseminatio, quæ usurpari solet cum prior sementis non est rite peracta. v. 12. *Φρυζέει.*) Tempus arandi indicat per clangorem gruum auolantium, idque (ut Poetae fingunt) in Aegyptum, ubi belligerantur cum Pygmaeis. v. 17. *Ῥηιδιον.*) Occupatione negligentiam & inlicitiam rusticorum taxat, qui non considerant quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare. v. 22. *Εὖ τ' αὖ.*) Docet diligentiam quæ est adhibenda in aratione. Addit (v. 24.) signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, i. non lutosa, & tamen madefacta. v. 26. *Εἵαται.*) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, terarant. Prima aratio est proficissio: secunda fit mense Iunio, quæ est iteratio: tertia, cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio. v. 27. *Νεὸν.*) Cōcedendum est suum interuallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiore fructum ferat. Est autem Nouale, ager qui alternis annis scribitur. *καφίζουσαν*, id est, recens aratam, adhuc eleuatam. v. 28. *ἀλεξιάρη.*) pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex sententia non proueniunt. *Ὠκλήτρε,* liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

PAG. XXXVI. v. 3. *Ἀρχέμετρον.*) Quomodo sit arandum. *ἐχέταλη,* stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ δρόμος, quod eam manu teneat arator. v. 5. *Ἐνδόνον.*) καρδία ἐνδόνον, καὶ ὁ μέσος,

I N H E S I O D Y M

inquit Hesych. vet. c. Palat. ἑσθυόν, i. ὀρύτιον, vel αὐτὸν τὸν ἱσθόϊα. lignum esse dicunt quod est proximum temoni. v. 11. Εξ δ'.) quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint. v. 12. ἐρῶμνον.) cum inquisitione & delectu capiētem. v. 13. Εἰ γ'.) Improbatur arationem dilatatam ad solstitium hybernū. v. 16. Ἡμῶ.) ob culmorum breuitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hic ponuntur ad declarandum tristē euentum tardæ arationis. v. 19. Ἀλλοτε.) Ἀνθυποφορεῖ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variæ sint pro voluntate Iouis. v. 22. Ἡμῶ.) Pulchra Veris descriptio est.

PAG. XXXIX. v. 1. Πὰρ δ' ἰθι.) id est, παρὰ τεχνί, παρὲρ τε, vt gloss. & *Præter* interpretandum, potius quam *accede* : licet vtramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentē agricolam ne vel tempus hibernū, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promouere studeat. Per χαλκίον θῦκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant conuenire ad collocationes friuolas, sicut apud Romanos in constrinis. Pro ἐπ' ἀλίας, vt constat versus, quidam legunt, ἐπ' ἀλίας, neutro genere, *in locis calidis*, ab ἀλίο. doctis. G. Canterus ἐπαλίας vno verbo. quē vide lib. 5. c. 23. Λέχα quondam dicebantur conuenticula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerunque de rebus leuissimis agitabatur, factum est vt mendicorum conuentus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipsæ nugæ λέχα dictæ sunt. v. 5. λεπλῆ γ'.) Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta cum iubet cauere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat. v. 6. Πολλὰ.) Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt*. v. 12. Μῶνα.) Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore grauissimum copiose & eleganter describit. Μῶνα, mensis Ianuarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primitias libabant. Βέδρα vocat frigora, quæ adurunt & excoriant etiam ipsos boues. v. 13. Ὅς π.) Naturam vini, effectus Boreæ prolixè declarat.

rat. v.25. προχαλόν.) inclinatum, contractum vel prope-
rantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. v.28. Ἡ τε
δὲ μοῖρα.) Curam virginum in honestioribus familijs expo-
nit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

PAG. XL. v.4. ὅτ' αἰόσει.) Polypi hæc natura est, teste
Plin. lib.9. c.19. ut fame laborās sibi pedes arrodant; quo ma-
xima hyemis sæuitia notatur: & quia vehementer frigore
læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem
Polyporum αἰόσειον, quod cartilaginem pro spina habeat.
v.7. Ἀλλ' ἐπὶ.) Solum cum est in Sagittario, diutius ver-
satur apud Aethiopas, qui sunt meridionales, quam apud
Græcos. v.13. γλαφόν.) pro γλαφυρόν. τρίποδ' βροτάς, ho-
mini seni, tertio iam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide
prouerb. *Bæotica anigmata.* v.17. Χλαῖναν.) χιτῶν intē-
rior vestis erat, supra quam utebantur pallio. v.18. κέρησ.)
pro κερκίδα. v.21. ἱφικταμόιο.) quem fuit difficile pro-
sternere: vel qui fuit robustus cum prosterneretur. v.25.
Υετῆ.) ad pluuiā propulsandam: ut ἀλὲν sit ab ἀλσύεω.
Gloss. m. f. Palat. Ἐὐμὲρ δ' αἰεθῆς ἀλεωρεῖν, ad propulsan-
dam pluuiam. Quare expungenda erit illa interpretatio
quæ habet ἀλίω, teporem.

PAG. XLIII. v.1. Ἀὐρ πνευφάρ.) Vapor ex terra in nu-
bibus percussus & in aquam resolutus, decidit: humectat
autem aer sata & arua. v.9. μεῖς γδ.) Repetit admonitio-
nem de vitādo hoc mense Ianuario: cuius difficultates hac-
tenus descripsit. v.11. Τῆμος.) Bobus dimidiam partem
pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in no-
ctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, &
largius quidem. v.12. Ὀφρύνη.) Sic vocant Poætæ noctē,
παρὰ τὸ Ὀφρύνειν ἡμέρας ἐν αὐτῇ vel, διὰ τὸ Ὀφραίνειν τὸ σῶ-
μα διὰ τῆς ἀνυπνίσεως. v.18. Ἀρκτὺρ.) stella est sub
zona Bootæ: oritur vespere initio veris. v.20. Πανδιονίς.)
Hirundinem intelligit: respicit autē ad fabulam de Progne
& Philomela, Pandionis filiabus. v.24. Ἐσφά.) Poëta
videtur in ea opinione esse ut putet hirundines hieme late-
re quasi mortuas in suis nidis. Alij putant eas auolare in re-
giones tepidiores. v.23. Ἀλλ' ὅπ' ἔτ'.) Messis tempus de-
scribit. Per φερίοικον intelligit testudinem, quod domum
suam circumferat. Alij aliud animalculum intelligunt, quod

pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta. v.26. Φόβη.) Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem protrahere.

PAG. XLIII. v.13. Βίβλη.) Biblinum vinum dicitur a Biblia regione Thraciæ, vbi nobilissima vina sunt. v.16. αἶνον.) vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est, & facilius penetrat. v.20. Τεῖς ὑδατ.) Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, vt ad duos vini cyathos, quinque aquæ adderet: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ. v.22. ἔστ' αἶ.) Id incidit in mentem Augustum. v.24. Μέτρη.) Monet mensurandas esse fruges, vt sciat agricola quantum ex agro redeat. v.28. καρχαρόδοντα.) a sono factum videtur. Sunt autem canes asperrimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

PAG. XLVII. v.1. ἡμετέρι.) furem intelligit. v.2. σὺρφετον.) Intelligit non tantum paleas, sed & folia vitium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus quæ pecoribus in hieme possint esse non incommodum pabulū. v.4. πρὸς αἶ.) Vsitatum est Poëtis vsurpare hoc vocabulū pro potentia, viribus, & robore. v.5. ἔστ' αἶ.) Tempus vindemiæ describit. v.8. Δεξαι.) Hoc intelligunt nonnulli de quadam certi vini præparatione, in qua rationem faciendi vias passas complexus sit. Alij generale præceptum esse putant de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis optimo. v.14. Εἰ δ' εἶ.) De navigatione præcepta quædam subiicit. Fuit enim illis familiare, deuchere fruges & merces. v.22. Χείμαρρον.) clauum significat quo foramen in nauis carina obstruitur, quo amoto naues in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

PAG. XLVIII. v.1. Ὠπείρ.) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse nō propter inuidiam ex opibus conflatā, sed propter paupertatem. v.7. Νέος αἶ.) Describit nunc patriam suam Poëta. v.11. Νῆ' ἔλ.) Mediocritatem tutiorem esse dicit. v.17. Οὐτ' ἔ.) Remouet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σφίζην primo vsurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ alijs. v.22. Ἀμφιδάμοντα.)

Amphi-

A N N O T A T I O N E S.

Amphidamas rex Euboræ in bello aduersus Erythræos occisus fuit: in cuius obitū filij eius certamina edixerunt. Apparet sane Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.

P A G. L I. v. 3. "Ημεῖς.) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstiuum scilicet. v. 9. Εἰ τῷς.) Prouerbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis aduersum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse. v. 10. ὁ κελεύειας αἰῶρας vocat faciles & leues flatus, vt sunt Etelij & similes placidi. v. 18. "Αἶψα.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, vt periculosam, sed quæ tamen est vsitata hominibus ob cupiditatem pecuniar.

P A G. L I I. v. 6. Μίτσα.) Epiphonemate generali cōcludit modū esse seruandum. v. 7. Ὁρᾷ.) Tradit tempus cōingio maturū in mare & femella. v. 10. τέτορ.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octauum annum nubendi. v. 16. Δειπνολόγῃς.) quæ comessationibus clam indulget, & quæ passim adit cōuiuia. v. 17. ἄπερ δαλᾷ.) sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὸ πικρὸν γῆρῶν vocat & præcoccem. v. 18. Εὖ δ'.) De religione præcipit. ὅπῃς, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, iustamque indignationem contra impios; In homine autem respectum ad Dei metum & reuerentiam. v. 19. Μηδὲ) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitia præponendam esse sanguinis coniunctioni. v. 23. Δὲς τόσσον.) Iubet offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo vt agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alij sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitū relinqui. v. 26. σὲ δ'.) Tu vites omnia quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus quam conueniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat similitatem, sed ex animo eijcias omnem pristinarum iniuriarum memoriam. v. 27. Μηδὲ πολυξ.) Vtraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

P A G. L V. v. 6. δουρὶ μφιλά.) morosus, id est, non sis

difficilis accessionis & collationis. v. 11. Μηδ' αὐτ'.) Non esse mingendum contra solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterue & irreuerēter agendū. v. 13. Ἐζόρυθος.) Turcis etiam nū hodie religiosum est vt sedentes mingant, & ingens flagitiū designari credunt si quis in publico cacaret aut mingeret. v. 17. Μηδ' αἰδοῖα.) A cōgressu vxoris ne sacra accedas. v. 19. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hilariore conuiuiο, non a tristioribus sacris accedendū ad vxorem docet. v. 26. Μηδ' ἀπὸ πέντοζ.) Ungues nō esse præcidēdos in conuiuiο, præsertim solenni. πέντοζον vocat manū, quod quinque digitis tanquā ramis constet. v. 28. Μηδέ ποτ' οἶνοχ.) Duplex potest esse sensus: vel, vt prohibeat paruum poculū supra craterem magnū collocari, vt ita potantib. inde haurire liceat quantū velint: vel vt ne velit paruum poculum pro craterē apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in com-potationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur: Vbi agitur de republica, ne proprium commodam publico præpo-sueris, neque partem totū hoc enim infortuniū sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

P A G. I. V l. v. 2, Μηδ' ἄρα.) Spartam quā nactus es orna. In quocunq; genere verſeris, in illud incumbe, & in eo perse-uera. v. 3. κορώνη.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. λακέρυζα, πρὸ κελάρυζα. v. 4. Μηδ' ἀπὸ.) Ex ollis nondū sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυττόπυδας ἀνεπιβρέχας intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondū rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt. v. 6. Μηδ' ἐπ' ἀκν.) Prohibet liberorum collocationem super sepulera & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moueantur, vel non sint mouenda,) quod priscis infautū videbatur. Vel allegorice prohibet ignauiam, ocium & delicias in prole xii annorum. v. 13. Μηδ' ποτ'.) Hi recte in fontes immingere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant. v. 16. δέλω.) Bo-ni nominis præcipuam curam habendam esse vult, quia (versu 17.) nulla fama prorsus euanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgo fertur. famæ enim vim quādam diuinam etiam inesse. Ex hoc loco desump-sit Virgilius descriptionem famæ, 4. AEnēid. *Fama ma-lum, &c.*

ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI

ex Ph. M. & Frisio T.

TRADIT discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia alijs dieb. licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionib. Sunt autem eatenus discrimina seruanda quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero insania non habere naturæ rationem, cum illa nobis vñi sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitionis observatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, alijs alios dies probari.

PAG. LVI. v. 22. Πιφεραδέρμ.) Τετρακάδην μὲν. Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conueniebat enim populus in ferijs ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non phycas, referendi sunt.

PAG. LIX. v. 1. Εὐτ' αὖ.) Quidā Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀληθείας κέλινωσιν οἱ ἀνθρώποι τὰς ἡμέρας· ἥτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπίσανται σκώδον, καὶ μετ' ἀκρεθείας γινόμενῳ. v. 3. Πρῶτον ἐνῆ) Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades diuidunt, quarum primam nominant ἰσαμῆρον μὲν, secundam μετῆντ, tertiam φθίνοντ. Deinde primæ decadis diem primam νεμεσίαν, secundam δούτερον ἰσαμῆα, tertiam, τρίτῳ ἰσαμῆα, & ita deinceps usque ad δεκάτῳ ἰσαμῆ. Secundæ decadis diem primam, πρῶτῳ ἐπὶ δέκα, secundam, δούτερον ἐπὶ δέκα, usque ad

discrimen, pauci norunt quisnam dies præstet. v. 24. Τε-
 τράδι.) Diem xiiij. intelligit. v. 25. Μείων.) πᾶσι γὰρ ὁ αὐτ.
 "Εμμεψίς hic est: nam ad dies referri debet, vt sit sensus: Pau-
 ci post vigesimam mensis optimam probāt sequentes dies.
 Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes
 fiunt principio postremæ quartæ. v. 27. Αἰδὲ μὲν.) Epi-
 logus est praeceptorum. Est igitur considerandum quid re-
 ligio præcipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus.
 Quod enim secus se habet, superstitio est. v. 28. Αἰδ'.)
 μετὰ δ' ἔπειτα promiscuum sonat. ἀνέστηναι autem videtur Po-
 litianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia vocat ἀ-
 νήεα, quasi dicas inania.

PAG. LXIII. v. 1. "Αἰσ'.) Hic videmus Hesiodum
 non vbiq̃ue secutum certam rationem, sed in plerisque su-
 perstitionem & consuetudinem hominum. v. 2. "Αἰσπν.)
 Proverb. Dies nouerca & parens. v. 3. Τάων.) Bene, in-
 quit, habebit qui seruauerit discrimina rerum. Adiecit ta-
 men Correctionem, quod alij alias probent ac laudent. Ve-
 rum iste inculpabilis est, i. ille non peccabit, qui non violabit
 ea quæ religiose & utiliter constituta sunt. Nam Dissauent
 ijs qui natura recte vtuntur.

BREVE S A N N O T A T I O N E S
 in Scutum Herculis.

INSCRIBITVR hoc Poëma proprio nomine Herculis
 scutum, quod eius præcipua sit hic descriptio. Rei autem
 argumentū sic habet. Taphij facta expeditione in Electryo-
 nis boues, interemerunt fratres Alcmenæ qui armenta a vi-
 illorum defendere conabantur. Cum autē Amphitryo cum
 ea coire vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœ-
 nas sumplisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfe-
 cit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Iupiter & Am-
 phitryo: hic reuersus a proelio, ille vero hominibus auxilia-
 torem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone qui-
 dem Iphiclum, ex Ioue vero Herculem: qui cum auriga Io-
 lao proficiscitur aduersus Cygnum, Martis filium: qui deci-
 mas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur scu-
 to per

omnia ad quadratū aspectū pertinere videntur. v.24. Τα-
μεῖν hoc loco ὀφθαλμοῖς, nō Occidere, vt vulg. interpr. v.25.
Εἰς αὐτό.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit
μὲν οὖν μεσσηνίας, diebus ἑφθήμερον continuo insequen-
tibus. v.26. Γίνασθαι.) Hic pro πεπυκασμένον nonnulla
exemplaria habent πεπυρμένον. v.27. Εὐδελή.) τετρας, vo-
cat diem 14. τετραδά μείλιον, qui puellæ gignēde bonus est,
quia Luna tum abundat humore, eiusque lumen est gelidū
magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia,
cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, faci-
lius cicurantur.

PAG. LX. v.3. Τετραδά.) Quartum diem a fine mensis
& decimum quartum, vel (vt alij volunt) quartum & vi-
gesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & in-
terlinium lædunt corpora. Qui laborant cholericis morbis,
ad postremam quartam magis languent; phlegmatici con-
tra. v.7. Πέμπτης.) Quintos dies monet fugiendos, nem-
pe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adfert rationem natura-
lem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furia
obambulēt, & pœnas expectāt a sceleratis hominibus. v.10.
Μείση δ'.) Monet Poëta fruges ventilandas a plenilunio,
quia sub id tēpus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest
autem importari frumentum siccius: nam madidum im-
portatum statim corrumpitur. v.12. Βάλλειν.) ὕλον. Iu-
bet secari ligna ad thalamos & naues, quod materia quæ ce-
ditur decreſcente Luna, firmior sit; quæ vero crescente Luna,
illico putrescat. v.13. Νήια.) In quibusdam exempl. in-
terijcitur hic versus, τῇμεν ἤδη κτοῖσιν πύλεται τὰ καὶ θείσαι σι-
δήρων. Sed quoniam is supra habetur pag.34. v.12. abundare
omnino videtur. v.15. Εἰνάς.) Nona dies media, i. xix.
meridiana, melior est. ἐπιδείλαι adverb. pluralis numeri,
vt πρῶται. Quidam legunt ἐπὶ δείλαι. Deriuatur a δείλον,
crepusculum. v.16. Πρωτίση.) Prima nona dies, scilicet a
principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectū
cum Sol abest a signis. v.18. Ανέγει.) ἔποτε πάντες. Pro-
verb. Nullus dies omnino malus. v.19. Παῦροι.) Loqui-
tur de xix. die mensis, biduo nempe ante ἐνὶ νύκτι νέαν. v.20.
Ἀξιασθαι.) Gracissimus pro aperire dolium. v.23. Εἰρύρη.)
παῦροι δὲ τ'. &c. id est, pauci certe servant hoc dierum

diximus) & scutum Herculis vocatur, quod eius præcipua sit in hac cōparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initij. Orditur autem Poeta a commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est. v. 20. Νόσφι.) Declarat, occasionē suscepti belli ab Amphitryone.

PAG. LXIII. v. 11. Ανδράσι.) Legitur etiam Φυτύσαι. v. 18. Εὐνῇ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῇ ἐν φίλ.

PAG. LXVIII. v. 19. "Ος παλιπ.) Multa exemplaria & quædam m. s. pro δῶμῳ hic habent δῶμα, nō sine magno fœdoq; errore: cui tamen facillimū erat incederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, "Ος παλιπὼν δῶμα σφέτερον σφίτε. v. 21. Σχέτλι.) Hic etiam pro μέλα e Palat. cod. reposuimus ποδά, ut constet versus. v. 23. Αὐπέρ.) pro ἰππέδας legitur etiā ἰπέτελεν. m. s. Palat. priori assentitur.

PAG. LXXI. v. 6. Ηθά.) ita c. Palat. Alij ὁ θά. v. 17. Φυλόπιδος.) Palat. φέρτερος. v. 19. Θυμῷ.) Nonnulli codices habent μύθος.

PAG. LXXII. v. 7. Κάθ' ὅσαλ.) Est alia lectio, quæ pro εἰς ἵπποδεν, ut est in Palat. habet δέ τοι ἕσσαν. v. 16. Χίρσι.) Sequitur iam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In m. s. Palat. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Αρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς ματὸς τῆς ἀσπίδος. quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus. v. 20. Λαμπόρμον.) Alias κυανῷ.

PAG. LXXV. v. 3. Σειρή.) Quidam malunt, μελαίνῃ: eadē tamen signif. v. 4. Εν ῥ.) Est hic ἐποτύπωσις acerrime pugnæ παρ' ὅωξις q. d. prosecutio, vel persecutio. Interpr. ἐν τούτοις φασὶν ὡς καὶ παρ' ὀπίωξις καὶ ὀπίωξις, ὡς πνεύς καὶ ἐξωστραφηδύας καὶ γὰρ οἱ παλέμιοι ποτὲ ὡς δυνάμει, καὶ καλεῖται τῶν παρ' ὀπίωξις, ποτὲ ὡς δυνάμει, καὶ καλεῖται τῶν παρ' ὀπίωξις. Igitur παρ' ὀπίωξις est quum ij qui fugerant, eos qui fugerant atque vicerant, verā Martis alca interficiantur. Huic loco similis est ille apud Virgil. cum Troiana pubes pugnae ciet simulacra sub armis: Inde alios incunt cursus alioque recursus Aduersis spatij: Et nunc terga fugæ nudant, nunc spicula vertunt In sensu, &c. v. 15. Αμφίτ.) Sunt cum Palat. qui legant γαυμάτ. v. 17. Κυανῷ.) idem Pal. & quædam alia exempl. habent Κυανῷσι.

A N N O T A T I O N E S.

to per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, cum interimit, Martemq; pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

P A G. LXIII. v. 6. Η' οἷη.) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc αἰνῶδες initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem eius euidentem adferemus (cuius ille l. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cetera quæ Pausanias in Bœoticis enumerat, scripsit etiam μεταίχμας ἡοίας, ut vocat idē Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonij, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroínas perpetuo carmine celebrauit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel vnā aliquā præclarissimā cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἡοίας, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ἡ οἷη, inciperent: sicut & in Homēri Bœotia factum cernimus & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut ἡοίαι posteriores Poetæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebrauerit: ut & Homerus Penelopen, & alij alias. Earum igitur ἡοίων fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo vna comparatio earum quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur: itaque & ab ἡ οἷη, sicut etiā reliquæ, incipit. Exemplum vnum & alterum ab interprete Pindari citatum adducam: Η' οἷη Ὑερὴ πυκινόφρων Μηκιορίκη, Η' τίκειν Εὐφρημον γαυρόχρῳ, &c. & Η' οἷη Φθίη Χαρίτων ἀπὸ καλῶς ἔχουσα Πλωεῖ παρ' ὕδαρ καλὴ γαίης τε Κυρῶν, &c. His omnino simile est nostrum illud, Η' οἷη ὠρελιπῆσαι, &c. Vnde patet error scholiastis Græci Tzetzis, qui non ἡ, sed ἡ legit, ac οἷη vel per admirationem dictum, vel superflue positum putat. Nec melius sane interpretes, qui *Heu qualis*, vel *qualis illa* exposuerunt, cum, ut nos vertimus, verba sonent, *Aut qualis*. Inepte quoque ὡς ἡοίας quidam *Matutinas* vertit. Et quanuis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea

τὸς) Aut retinendum ἐπιόντα, ut supra, aut αἰσιόντα, ut in Palatino. v. 21. Οὐρή.) Legitur etiam μεσηχίων.

PAG. XCVI. v. 12. Ὡς ἔφ.) Palat. Αρνης. v. 20. Εοσυτ') m. f. Ἡρακλῆϊ. editi quidam Ἡρακλεῖ.

BREVES ANNOTATIONES
in Theogoniam Hesiodi.

PAG. III. v. 5. Καί τε λ.) In nonnullis exemplaribus est Τερμῆασοιο. Et vers. sequenti quidam diuidunt ἰπὼς κρῶνς.

PAG. IIII. v. 8. Θείω.) Magis placeret altera lectio, ἴα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν. Quid si vero legamus ὡς κλείοιμι; v. 24. Αρχόμε.) Altera lectio, λήγῃσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem nempe qui est. v. 10. Σφᾶς δ' αὖτις πρῶτον τι καὶ ὕστερον αἶν' αἰείδ' ἔν' qui commode effici non potest, si legamus λήγῃσαι, nisi ita exponamus: καὶ λήγῃσιν αἰοιδῆς, sub. αὐτὸν ὑμνεῖσσαι.

PAG. VII. v. 8. Ἡ δ' ἔτεκε) Secundum quosdam esset scribendum καῖρας, quod ρας corrigiatur: sed nō assentiuntur veteres codices. v. 9. Μέμεδλ.) Ald. edit. habet μέλεθ: Germ. μέλειται: Venet. μεμέληται. Sed notum est ex Homero, μεμέληται contrahi in μέμεδλειται.

PAG. XII. v. 5. Βρέγντ.) Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimonijs confirmatur. Altera autem ἀσπρέπιν habet pro σπρέπιν. v. 10. Κυκλ.) al. ἐὼν, al. ἔειν. patet autem legendum esse ἔεις, pro ἔης per diæresin.

PAG. XV. v. 25. Μήδ' ἀθ'.) Non video quomodo ἀδάμεντον ad sensum applicari possit. Lege itaque cum exemplari Venetiis excus. ἀδάμεντα, & in interpretatione Lat. pro ferrum, ferro reponendum. Nam κάβ' ὅαλ', & quæ sequuntur, de ipsis genitalibus omnino intelligenda sunt. Ibidem q. Ἡπερ πον-

PAG. XVI. v. 19. Φάσκε.) Τιτάνιοντας quidam exponunt nocentes. sed iudicet lector num potior sit interpretatio, extendentes, scilicet manum.

PAG. LXXVI. v. 3. Τοι δ'.) Alij malunt κ'όπ'όν τε, & irascebantur, seu incendebātur. & ita Palat. v. 5. Εν δ' ἰώ.) Alludit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptijs Pirithoi. v. 13. Αρκτον.) Alia exempl. habent Θ'έρ'όν τε.

PAG. LXXIX. v. 1. Ἰμερόεν.) Deest fortasse articulus ἰ, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tamen Palat. v. 15. Εν δ' ἰώ.) Perseum clypeo anteuolantem fugit. v. 21. Χάλα.) Quædam exempl. habent, νόημα ποταῖο. Palat. νόημ' ἐπ'ἰώ. v. 26. Κῆτ'.) Orci galeam inuisibilem facit.

PAG. LXXX. v. 15. Μάρνανθ'.) Quidam legunt ἀπὸ π. v. 18. ἀνδρες.) Alij malunt, γῆρας τ' ἐμ'εργασίον. v. 25. Αἶμα.) Legitur etiam μάρποιεν. sed cum μεμάρποιεν melius fuit verius. Et supra etiam pag. 80. est ἱέρμαυ μαπίεν. & pag. 84, ἱέρμοι μαπίεν.

PAG. LXXXIII. v. 4. Ἀπ'οπ'.) Vel, ἀλλ' ἄρα ἦγε, ut Palat. v. 21. Χερσίν.) vel ἀγλαΐας, ut idem liber.

PAG. LXXXIII. v. 9. Αἰχμῆς.) Nōnulli codices habent κερυνίαις, q. d. fastigiatos culmos. Interpr. ῥαβδίδη, καὶ δὲ δ'ωκαρπίαν εὐεργισα. v. 11. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) Pro ἱπιπλοῦ Palat. & alij legunt ἱπιτρον. v. 12. Οἱ δ' αὖτ'. In hoc & quarto deinceps versu pro ἰς τελάργς est in nōnullis codicib. ἐν τελάργς. v. 24. ἱέρμοι.) Legitur in Palat. ἀπαλύξαι.

PAG. LXXXVII. v. 21. Καί σφ.) Alias φωνήσαισ'. v. 25. Ἄλλο.) Legitur etiam, Ἄλλο δ' ἐπεὶ ἐπ' ἐξέρειω.

PAG. LXXXVIII. v. 3. Αὐτὸς.) Quædam exempla, inter quæ Palat. habent ἐπὶ ῥῶτα, pro ἐπ'όντα. v. 14. Αἰγίδ'.) π'εῖς ἐνέχρησε, idem cod.

PAG. XCI. v. 8. Πανή.) Notandum est hic σιέκ'. p'q' ni priore longa, ut & infra pag. 98. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poëtas in corripiēda illa syllaba sequi. v. 16. Ἡνίοχοι) scribe cum Palat. ἑμ'πῶλω. v. 18. Ὡς δ' ὅτ'.) Comparatio hæc est Homero frequens.

PAG. XCII. v. 1. Καδ' δ'.) Hoc Homero & Virgilio semper signum cladis est. v. 16. Τὲς) πείρωσι Palat. v. 18. πῶν ὄρλω.) lege ὀρυμαγδὸς.

PAG. XCV. v. 5. Οὐδ'.) Scholiastes Græcus Tzetzes scribit Selencum quendam legere χαλκὸς, ut de hasta intelligatur. nam scutum, inquit, non erat æneum. v. 15. Αὐ-

IN HESIODVM

PAG. XXXVI. v. 14. Κρήτη.) Iudicet lector, num recte additum sit ἐν. v. 27. "Ηυξίτ.) Nonnulli codices habent ἐπιπολομένην δ' ἐναιωνῶν.

PAG. XXXIX. v. 10. Οἱ οἱ.) Pro ἀπεμνήσ. legitur & ἱπεμνήσαντο.

PAG. XL. v. 17. Δασάμν.) Finis huius versus sic legitur in Ald.&Flor.edition. Ζῶες νόον ἱξαπατίσκων· ubi Ζῶες nullo modo ferri potest. de ἱξαπατίσκων autem (quod tanquam ab ἱξαπατίω deductum videtur) lectori iudicium relinquimus.

PAG. XLIII. v. 4. Ἀμφι.) pro νεοθήλειαι quidam reponunt νεοθηλέ, ut iungatur cum ποίης. v. 19. Οὐλομή.) Mendose prorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum iniuria tam metri quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐλομήρης πενίης ἰσόμεφορμι, ἀλλ' ἀκρόγιο. Perperam etiam σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet Comitāta, ut in illo eiusdem Poëte loco, in Εργ. pag. 24. Λιμὲς γὰρ οὐκ οὐκ πείμπ. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur paupertatem, sed luxus sunt affectæ.

PAG. XLVIII. v. 20. Φαίνετε.) Pro ἐναντίαι potest etiam legi ἐναντίον. v. 22. Ἐς φά.) Pro δ'αὖ legitur etiam ὑπὸ: & fortasse rectius, ut eius aspiratio fulciat præcedentem syllabam.

PAG. LI. v. 1. Σῆς δ'.) Est & alia lectio, Σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν. v. 2. "Αψορρ.) Coniunximus δ' cum præcedenti voce ἀψορρόν, ut videlicet sit aduerbium motus, non autem coniunctio ῖ, quæ iam est in præcedenti versu. v. 18. Πέτρας.) pro σιβαρής, Steph. editio σιβαράς. quæ minus placet. vide pag. 55. v. 4.

PAG. LII. v. 18. Πίλνατο.) Legitur hic etiam, μέγας ὑπὸ δ'απ. aspiratione præpositionis fulciente ultimam syllabam præcedentis dictionis, ut iam antea vidimus p. 48, v. 22. Ἐς φά.) v. 21. Σωὸ δ'.) Quidam malunt ἰσφροχίζον, quam dictionem Hesych. exponit ἐδόνουον, id est iactabant, ciebant, mouebant. Sed viderint quo pacto ita cōfiet verius.

PAG. LVI. v. 9. Ἀσεμφ.) legitur & ἄστον ἱέσαι.

PAG. LVIII. v. 25. Τᾷ ῖ.) σιδηρήν scribendum, sed per ἐνωρίζουσαν legendum σιδηρῇ.

PAG. LIX. v. 14. Ἀχελίη.) Alij malunt Αχελίης quod

ANNOTATIONES

PAG. XIX. v. 9. *Λήθω.*) Alij legunt *λήθω* & fortasse non male. Sicut etiam vers. sequenti magis convenire videtur *φόνες* quam *φόνες*, quia supra in Aspide coniunxit etiam Poeta hæc duo *φόνες* & *ἀνδροκτασίη* p. 75. v. 20. *Γαίη.*) Lege *Κητώ.* v. 25. *Πρωτό τ'.*) Quædam exemplaria habent *Εὐκραντή.*

PAG. XX. v. 24. *Ωκεῖης.*) Alias, *καλλιπάρη*.

PAG. XXIII. v. 15. *Μιχθείς.*) Versus hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum *Εὐμελακῶ*, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Callirhoe. Quocirca nos G. Canterum sequuti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quæ tota repetitur pag. 72. v. 19. *Κέρη δ' Ωκεανοῖο.*

PAG. XXVII. v. 17. *Εὐβω.*) In nonnullis exemplaribus est *Ἀλδοσκ*, pro *Ἀρδοσκ*.

PAG. XXVIII. v. 14. *Οἱ δ' ἔκ.*) Legitur etiam *ἔσσε* *ῥε*. v. 19. *Κεῖω.*) Omnino legendum est & corrigendum, *Κρεῖω δ' Εὐρυβίη*: ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creon, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Cœli & Terræ, p. 11. v. 27. Eurybiæ autem mulieris fit mentio p. 19. v. 21. *Εὐρυβ.* ubi ex Ponto & Terra prognata dicitur. Porro in hoc versu pro *πέκτεν*, legitur etiam *πέκτεν ἐν φιλ.* v. 21. *Πέροσω θ'.*) Legitur etiam *ὅς πάσαισι.* v. 23. *Αργέτω.*) Alias *λαυψηροκέλωτον.*

PAG. XXXI. v. 9. *Μήπν.*) *ἀπορράισεν* reposuimus pro *ἀπορρίσεν*, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro carere, accipere.

PAG. XXXII. v. 5. *Ἐρδων.*) vel *Πρίζων.* v. 18. *Εἰ τ' αἶν.*) Hic pro *ἐνθ'* reposuimus *ἐν τ'*, & pro *ὄν κ'*, *ὦν κ.* v. 24. *Ενθα.*) Aut legendum est *τοῖς* pro *τοῖσι*, aut pro *παροχρίνεται* aliud verbum reponendum videtur: certe *τοῖσι παρίστανται* sensui aptissimum esset. v. 26. *Γεῖα.*) Quidam malunt, *φέρει χεῖρων τε, τοκεῦσι δ' κῦδ.*

PAG. XXXV. v. 5. *Βακχλ.*) Fortasse pro *βακχλία* metri causa repositum.

P.12.v.8. ἐπιχθόνιοι.

P.13. v. 11. elegantius Palatinus, Τελὲς ἔτεθ'. i. πολ-
λάκις, inquit interpretes. v. 24.
βάζοντ') ita m. f. Pal. βάζον-
τε αὐτὸν βάζοντες, dualis pro
plurali, inquit Tzetzes: ut a-
pud Homer. Ωἵ Λύκιοι πόσος
φάτετε· νῦν θοοὶ ἐσόν; alij, βάζ-
οντες ἐπέεσσιν & ita legisse vi-
detur Moschopulus, qui alias
in grāmaticis istis observa-
tionib. nimius est. alij ἐπείου.

P.16.v.9. m. f. Pal. ἴτλω.

P.19.v.13. θαλίης uterq; Pa-
lat. v. 24. vet. c. Palat. ἀπὸν ὄρεα,
quemadmodū & Eustathius.

P.20.v.17. βασιλῆων syni-
zesis θῆ κῆ θῶ. in Palat. su-
pra ἡ adscriptum erat εἰ.

P.23. v. 28. δέ σ' ἐὺς.

P.24. v. 19. vet. Pal. αὐτολ-
εῖλω, θάρσθ' ἃ ὡς ὄλβον. in
altero tamen dandi casu.

P.27.v.3. in v. Pal. ἀλιταί-
νε), in alio ἀλιταίωνων.

P.28.v.7. malim cum vet.
& recentiore Palat. ἐπὶ σμι-
κρῶ: quum apud Platonem
& Plutarchum ita legatur.

P.31. v. 10. hic versus in Ho-
meri & Hesiodi certamine,
ab H. Steph. edito, ita legi-
tur, Γυμνὸν τ' ἀμείν' ὅταν ὤ-
ρα πάντ' ἐλῶνται. in m. f. P.
ἀμείν' ἰσυναθροίζεν ἢ θερίζειν.

P.35. v. 15. m. f. & Palat. &
alij ὁμορρηῶ.

P.39. 1, Eustathij lectionē

ἐπ' ἀλίας, propter temporem, seu
temporis captandi gratia, cōfir-
mat simile hemistichium in-
fra, 43, 26, καὶ ἐπ' ἡμῶν καὶ τοῖς.
ubi ut quinta versus regio
spondæū habet pro dactylo,
ita in superiori hemistichio
anapaestū habet pro dactylo
seu spōdeō: quomodo & pri-
ma regio apud Homerū Bo-
ρέης καὶ Ζεφύρου: item, Πλεί-
νῃς καὶ Μνηστῆρας: & apud Vir-
gilium, Fluviorum rex Eri-
danus. Quamquam & syni-
zesis in istis potest statui; ut
in Homērico illo, Θώρηκας
ῥήξεν δῆϊων ἀμφὶ σῆθεσσιν. qua-
dere monuit etiā Hephæstio.

P.44. v. 18. pro αὐέμεν di-
serte Palat. Ζεφύρου legit, &
gloss. εἶδ' αὐέμεν. v. 26.
Θῆπε, Venet. & Steph. exēpl.
edit. Θῆτ'. reponendum ex
mm. ss. Palat. Θῆπέ τ'. & ita
legisse Moschopulum liquet.

P.47.23. m. f. c. εὐκαίτθεο.

P.51.v.28. in vno ὡς σ' ἀγ-
ρῶ. in altero, ὡς σε κελεύω.

P.52.v.8. al. τριήκοντα.

P.55.v.5. v. c. Palat. κακὸν γ'
εἶπης: & mox ἀκύνες. al. κ'
εἶποις. v. 12. αὐτόντ'.

P.56. v. 20. φημίζουσι. ita
c. v. alij φημίζουσι. θ. v. ποι.

P.59.v.26. mm. ss. Γείνασθ'
μέλα-

In Erg. 3, 24, scribe ὦ θείας
& 91, 21, πενύρριζοι.

F I N I S.

ANNOTATIONES.

videretur tum in sceminino genere poni, (quod durum esset) aut subintelligendum ἐνεκα. Quid si vero ἀγγελίης legeremus? v. 26. "Ὁς κειν.) ἀπολείψας, ab ἀπολείβω. Quidā tamē ab ἀπολείπω deducūt, & relinquentes exponunt.

PAG. LX. v. 8. Ενθάδε.) Legitur & λαίην.

PAG. LXIII. v. 2. nonnulli legunt κραπεῖο δρῶν.

PAG. LXIII. v. 1. Τρέας.) melius fortasse sic quam ut alia exempl. habent, Τρέας δ' αἰδης, cum qua lectione versus constare non potest. v. 21. Νόσφι.) Malim Ζεφύρε cum plerisque alijs. Nam superius pag. 28. separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Aut igitur hic legendum Ζεφύρε τε, aut superius coniungenda hæc duo Ἀργίστω & Ζεφύρε. v. 23. Αἰ δ' ἄλλαι.) Multa exempl. habent μαψαῦραι, quod vocabulum Hesych. exponit, αἱ μαψαῖαι ἄμμοι, ἢ κῦφαί τινος.

PAG. LXVII. v. 7. Γαίης.) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζῶα. v. 26. Αἶτ'.) Quidam scribunt ὠραίαι, spiritu leni: nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa faciunt: quod nimirum Horæ dicantur pulchritudinis Deæ.

PAG. LXXI. v. 6. alij φαίδιμον Ἑρμῶ. v. 22. "Ὀλβι.) Legitur quoque ἀγαπάτοις πλείωται.

PAG. LXXII. v. 1. Ἡ δ' οἱ.) s in particula δε sustenatur aspiratione sequentis dictionis. v. 26. Αὐτὰρ.) Reperitur etiam Νηρηίδες.

PAG. LXXV. v. 25. "Αγριον.) In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, & κράπερον, scribuntur ut propria nomina.

VARIÆ LECTIONES AD HESIODI OPERA ET DIES, QUARVM IN ANNOTATIONIB. nulla facta mentio.

P. 3. v. 17. ἀεὶ τερον.

γενάτης ἢ θεῆς εἰς ὧπα εἰσκειν

P. 4. v. 25. ποικιλομήτης: sed alteram præfert Proclus, auctore Plutarchum laudās.

Παρθενικῆς. i. παρθένου, ut habent glossæ.

P. 7. v. 11. m. f. Palat. -- α-

P. 11. v. 7. θεοὶ ζώσκον: ut paulo ante p. 8. v. 12.

IN HESIODVM VAR. LECT.

P.12.v.8. ἐπιχθόνιοι.

P.15. v. 11. elegantius Palatinus, Τεῖς ἔτεθ'. i. πολλάκις, inquit interpres. v. 24. βάζοντ') ita m. f. Pal. βάζοντε ἀντὶ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes: ut apud Homer. ὦ Λύκιοι πόσι φάγετε· νυῶ ἦροί ἐσόν; alij, βάζοντες ἐπέεσσιν & ita legisse videtur Moschopulus, qui alias in grāmaticis istis observationib. nimius est. alij ἔπεισι.

P.16.v.9. m. f. Pal. ἴτλω.

P.19.v.15. θαλίνης uterq; Palat. v. 24. vet. c. Palat. ἀπήνυρα, quemadmodū & Eustathius.

P.20.v.17. βασιλῆων synizesis ἔη καὶ ἔω. in Palat. supra ἡ adscriptum erat εἰ.

P.23.v.28. δέ σ' ἐὺς.

P.24.v.19. vet. Pal. ἀνελβίλω, ἡρσθ' ὃ αὐτὸς ὀλβον. in altero tamen dandi casu.

P.27.v.3. in v. Pal. ἀλιτῶναι, in alio ἀλιτῶνων.

P.28.v.7. malim cum vet. & recentiore Palat. ἐπὶ σμικρῷ: quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

P.31. v.10. hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur, Γυμνὸν τ' ἀμείβειν ὅταν ὤλεα πέντα πέλωνται. in m. f. P. ἀμείβειν ἰσχυροῖς ἢ ἡριεῖς.

P.35. v. 15. m. f. & Palat. & alij ὁμορηρῶ.

P.39, 1, Eustathij lectionē

ἐπ' ἀλῆα, propter temporem, seu temporis captandi gratia, cōfirmat simile hemistichium infra, 43, 26, καὶ ἔσ' ἡ καὶ ἴτοι. ubi ut quinta versus regio spondæum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapaestum habet pro dactylo seu spondæo: quomodo & prima regio apud Homerum Βερέης καὶ Ζεφύρῳ: item, Πλῆονες καὶ μενητῆρες: & apud Virgilium, Fluviorum rex Eridanios. Quamquam & synizesis in istis potest statui; ut in Homericō illo, Θώρηκας ῥήξειν δαίων ἀμφὶ σῆθεσι. quaderemouit etiā Hephæstio.

P.44.v.18. pro ἀνέμω discrete Palat. Ζεφύρω legit, & gloss. εἶδ' ἀνέμω. v. 26. Θῆπε, Venet. & Steph. exēpl. edit. Θῆτ'. reponendum ex mm. ss. Palat. Θῆτ' τ'. & ita legisse Moschopulum liquet.

P.47.23. m. f. c. ἐνικατῆρο.

P.51.v.28. in vno ὡς σ' ἀγρῶ. in altero, ὡς σε κελύω.

P.52.v.8. al. τριήκοντα.

P.55.v.5. v. c. Palat. κακόν γ' εἶπης: & mox ἀκρότης. al. καὶ εἶποις. v.12. ἀνιόντῳ.

P.56. v. 20. φημίζεσι. ita c. v. alij φημίζεσι. d. v. τοι.

P.59.v.26. mm. ss. Γεῖνααζ· μέλα-

In Erg. 3, 24, scribe ὦ θεάδ: & 91, 21, πενύρριζοι.

F I N I S.

10
H Σ Ι Ο Δ Ο Υ Τ Ο Υ

Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ Τ Α Ε Υ Ρ Ι Σ Κ Ο -

μενα ἅπαντα.

HESIODI ASCRAEI

OPERA QVÆ SVPER-

sunt omnia.

HESIODI ASCRAEI OPERA ET DIES.

MVsæ ex Pieria carminibus celebrantes,
Agite, Iouē dicite vestrum patrē laudātes,
Quomodo mortales homines *sunt* pariter ob-
scuriq; clariq;

Nobiles, ignobilesque, Iouis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatū deprimi:
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileq; corrigit incuruū, & superbū desiccac
Iupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & *pro iustitia tua* diri-
ge iudicia

Tu *Iupiter*. Ego vero Persā *fratrē* vera monebo.
Non sane vnum est contentiōnū genus, sed
super terram

Sunt duo. alteram quidē probauerit qui nouerit,
Altera est vituperabilis: in diuersa autē animum
distrahunt. (auget,

Nam hæc *contentio* bellū exitiosum, & discordiam
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consilijs litem colunt molestam.
Altera vero, priorē. *i. prius* genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius altiugus, in æthe-
re habitans, (liorem.

Terræ in radicib. & *quidem* hominib. longe me-
Hæc & quantumuis inertē, tamē ad opus excitat.
In alterum enim quispiam intuens ociosus
Diuitē, qui festinat arare, atq; plantare,
Domumq; recte gubernare, æmulatur vicinum
vicinus,

Ad di-

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ

Ἡμέραι.

ΜΟΥΣΑΙ Πιερίηθεν ἀοιδῇσι κλείεσσι,
Δεῦτε δ' ἑννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὕμνεΐεσσι·
ὄν τε Διὰ βροτοὶ ἀνδρες ὁμῶς ἀφατοῖτε φατοῖτε,
ρητοῖ τ' ἀρρητοῖτε, Διὸς μεγάλοιο ἑκλήϊ.

Ρῆα μὲν γὰρ βελάει, ρέα δ' βελάοντα χαλέπει·

Ρῆα δ' ἀρίζηλον μινύθει, ἔα δὲ λον ἀέξει·

Ρῆα δέ τ' ἰδυῖει σκολιὸν, καὶ ἀγνώσθαι κάρφει

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

Κλυθεὶ ἰδὼν αἶων τε· δίκη δ' ἰδυε θέμιστας

Τυώη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθυσάμεναι.

Οὐκ ἄρα μουῶν ἔλω ἐρίδων γένος, ἀλλ' ὅππῃ γαῖαν

Εἰσὶ δύω· τῷ μὲν κεν ἐπαυνέασαι νοήσας,

Ἡ δ' ὅππῃ ωμητὴ· Διὰ δ' αἰδοῖχα θυμὸν ἔχουσιν.

Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆλον ὀφέλλει,

Σχελίη· ἔτις τῷ γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης

Αθανάτων βουλῇσιν ἔρην τιμῶσι βαρεῖαν.

Τῷ δ' ἐπὶ κω, περτέρῳ μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρι-

γεννή,

Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγ' αἰθέρι ναίων

Γαίης τ' ἐν ρίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω·

Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνον περ ὁμῶς ὅππῃ ἔργον ἐγείρει.

Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων

Πλάσιον, ὃς ἀπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτῶν,

Οἶκόν τ' εὐθέσθαι. Ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων

Εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δὲ ἔρις ἦδε βροτῆσι.
 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κατέει, καὶ τέκλονι τέκλων,
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰοῖδ'ος αἰοιδῷ.

ὦ Πέρση, σὺ ᾗ ταῦτα τεῶ ἐνικάτ' θεο θυμῷ.
 Μηδέ σ' ἔρις κακὸν χαρίῃ ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
 Νείκε' ὀπιπύσσοντ', ἀγορῆς ἐπακροῦν ἐόντα.
 ὦρθε γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
 ὦ τι νι μὴ βίῃ ἐνδὸν ἐπ' ηὐτὰνὸς κατὰ κείτα
 ὦρ' αἶψ' αὖ, τὸν γαῖα φέρει Δημήτερ' αἰκτῶ.
 Τῶ κε κορεσάμεν, νείκεα δὲ δῆρ' ἐν ὀφείλοισι
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δὲ ἔκ' ἐτι δώτερον ἔσται
 ὦ δὲ ἔρδειν. ἀλλ' αὖθις ἀγακρινώμεθα νείκῃ
 Ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ὅκ' Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδαστάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδάνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἱ τῶνδε δίκῃ ἐθέλουσι δικάσσει.
 Νῆπιοι, ἔσ' ἴσασιν ὅσῳ πλεονήμιου παντὸς,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μάλαχῃ τε δ' ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ρηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 ὥς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχεν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
 Αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθῆο.
 Ἔργα βοῶν δὲ δ' ἀπόλοιτο δ' ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρύψε, χολωσάμεν φρεσὶν ἡσιν,
 ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τῶνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δ' ἢ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετῆος
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντι

Ad diuitias festinantem: bona vero hæc contentio hominibus.

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:

Et mendicus mendico inuidet, cantorq; cantori.

O Persa, tu vero hæc tuo repone in animo,
Neque malis gaudens contentio animum tuum
ab opere abducat,

Lites spectantem, foriq; auscultatorẽ existentem.

Cura namq; parua est *esse debet* litiumq; forique,

Cui non sit victus domi in annum repositus,

Tempestiuus, quem terra fert, Cereris munus.

Quo satiatuſ lites ac rixam moueas (iterum

De facultatib. alienis. Tibi vero nõ amplius erit

Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem

Rectis iudiciis, quæ ex Ioue sunt optima.

Nam nuper quidem patrimonium diuisimus: aliaque multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges.

Doniuoros, qui hanc litem volunt iudicasse.

Stulti: neque sciunt, quãto plus dimidiũ sit toto,

Neq; quam magnũ in malua & asphodelo bonũ.

Occultatum enim habet dij victum hominibus:

Facile .n. alioqui vel vno die tantũ operatus esses

Vt in annum quoq; satis haberes, ociosus etiam:

Statimq; temonem quidẽ super fumũ poneres,

Opera .v. bouũ cessaret, mulorumq; laboriosorũ.

Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.

Quocirca hominibus parauit tristia mala.

Abscondit vero ignem. quem rursus quidem bonus Iapeti puer

Surripuit ad hominum vsum, Ioue a consulto.

In caua ferula, fallens Iouē fulminib. gaudentem.
Huncq; indignatus affatus est nubicoga Iupiter:
Iapetionidē, omnium maxime versute,

Gaudes ignem furatus, quodque animum meum
deceperis?

Id tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risitq; pater hominumque deumque.
Vulcanum vero insignem iussit, quam celerime
Terram aquæ miscere, hominiquē imponere
vocem,

Et robur, immortalib. vero deab. facie assimilare
Virginum pulchram formam peramabilem. at
Minervam,

Opera docere, ingeniosam, telam texere:

Et gratiā circumfundere capiti, aurēā Venerem,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes
curas:

Imponere vero caninamq; mentē, & furaces mo-
Mercurium iussit, nuntium Argicidam. (res

Sic dixit. illi. a. obtemperarūt Ioui Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus utrinq; claudus
Virgini verecundæ similem, Iouis consilijs.

Cinxit vero & ornauit dea glaucocula Minerva:
Circum vero Charitesq; deæ, & venerāda Suada,
Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptauit
Pallas Minerva.

At in pectore sane nuncius Argicida,
Mendacia, blandosq; sermones, & dolosos mores
Collo-

Εν χθίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν ὃ χολωσάμεν Θ· προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
 Χείρῃς πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς Φρένας ἠπεροπόσας;
 Σοίτ' αὐτὰ μέγα πῆμα ἔ' ἀνδράσιν ἐσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὥ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται καὶ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφαπαῶντες.
 ὣς ἔφατ'. ὅκ σ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε
 θεῶν τε.

Ἡφαιστον δ' ἐκέλευσε πεικλυτὸν ὅτι τέχισα
 Γαῖαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπων θέμεν αὐδιν.
 Καὶ ὅτ' ἐν Θ· αἰθανάταις ὃ θεῶς εἰς ὧπα εἴσκειν
 Παρθενικαῖς καλὸν εἶδ' Θ· ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθλιῶν
 Ἔργα διδασκῆσαι, πυλυδαίδαλον ἰστὸν ὑφαίνειν.
 Καὶ χάριν ἀμφιχέει κεφαλῇ χρυσίῳ Ἀφροδίτῃ,
 Καὶ πόθον ἀρκαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 Ἐν ὃ θέμεν κύνεόν τε νόον ἔ' Ἑπικλοπον ἦθ' Θ·
 Ἑρμείῳ ἦνωγε Διόκτορον ἀργαφόντιν.
 ὣς ἔφατ'. οἱ δ' Ἑπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἀνακτὶ.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γαῖης πλάσσε κλυτὸς ἀμφιγυήεις.
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω Διὶ βελάας·
 Ζῶσε ὃ ἔ' κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλιῶν.
 Ἀμφὶ δέ οἱ Χάρτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 Ὀρμους χρυσείους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ ὃ τάχιστα
 Ωραι καλλίχομοι σέφον αἴθρῃσιν εἰαρηνοῖσι·
 Πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθλιῶν.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σήθεσι Διόκτορ Θ· Ἀργαφόντης
 Ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους ἔ' Ἑπικλοπον ἦθ' Θ·

Τεῦξε, Διὸς Βαλῆσι βαρυκτύπε. ἐν δὲ ἄρα Φωνὴν
 Θῆκε θεῶν κήρυξ. ὀνόμηνε δὲ τῷδε γυναιῖκα
 Πανδώραν, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἔδωρσαν, τῇ μὲν ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπιὴν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Επιμηθεά πέμπτε πατὴρ κλυτὸν δ' ἄρ' Ἀφρόντην,
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχυὴν ἄγγελον. ἐδὲ Επι-
 μηθεὺς

Εφράσατο ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 Δέξαται παρ' Ἰητὸς ὀλυμπία, ἀλλ' ἀποπέμπην
 Εξοπίσω, μή πως τὴν κακὸν θνητοῖσι γῆνται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον Ἰτὰ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,
 Νέσωντ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτὶ καταγχεσκούσι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πίθη μέγα πῶμ' ἀφελᾶσα
 Εσκέδασ' ἀνθρώποισι δὲ ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Μῆνη δὲ αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοις
 Ενδον ἔμιμνε, πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, ἐδὲ θύραζε
 Εξέπιη. πρὸθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθου,
 Αἰγιόχου Βαλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νέσοι δὲ ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἐδὲ Ἰτὶ νυκτὶ
 Αὐτῶματοι Φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσι
 Σιγῇ, ἐπεὶ Φωνὴν ἐξείλετο μηλιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι πού ἐστι Διὸς νόον ἐξαλέαται.

Collocavit Iouis consilijs graui strepi. sed vocem
vtique

Imposuit deorum præco. appellauit autem mul-
lierem hancce

Pandorā: quia omnes cœlestium domorū incolæ
Donū contulerūt, detrimentū hominib. curiosis.
At postquam dolum perniciosum & inuitabi-
lem absoluit,

Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
Munus ferentem, deorum celerem nuncium. ne-
que Epimetheus (do munus

Cogitauit vt illi præcepisset Prometheus, ne quā-
Sulciperet a Ioue Olympio, sed remitteret

Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus fieret.

Verum ille suscipiēs, cū iam malū haberet, sensit.

Prius namq; in terra viuebant familiæ hominum

Sic & absque malis, & sine difficili labore,

Morbisq; molestis. qui hominib. senectā afferūt.

Mox enim in afflictione mortales consenescent.

Sed mulier manibus vasis magnum operculum
dimouens, (graues.

Disperfit, hominibus autem machinata est curas

Sola vero illic Spes in infracta dæmo *dolio*

Intus mansit, dolij sub labris, neque foras

Euolauit. prius enim iniecit operculum dolij,

Ægiochi consilio Iouis nubicogæ.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidē terra est malis, plenumq; mare.

Morbi autem hominib. tam interdiu quā noctu

Vltro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.

Cæterū si voles, aliū tibi sermonē paucis absolutū
Belle ac sciēter: tu vero præcordijs inposito tuis.

Vt simul natī sunt dij, mortalesque homines,
Aureum quidem primum genus diuersiloquen-
tium hominum

Dij fecerunt, cælestium domorum incolæ.

Ij quidem sub Saturno erāt, cū in cælo regnaret:

Sed vt dij viuebant, securo animo præditi,

Plane absq; laborib. & ærumna: neque molesta

Senecta aderat, semper vero pedibus ac manibus
similes

Delectabantur in conuiuijs, extra mala omnia.

Moriebantur autem ceu somno domiti. bona
vero omnia

Illis erant: fructum autem ferebat fertile aruum

Sponte sua, multumque & copiosum: ipsiq; vltro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis

Verum postquā hoc genus terra abscondit,

Ij quidem diui facti sunt, Iouis magni consilio,

Boni, in terris versantes, custodes mortalium ho-
minum:

Qui quidem obseruant & iusta & praua opera,

Aerem induti, passim euntes per terram,

Opū datores, atq; hoc munus regale cōsecuti sūt.

Secundum inde genus, multo deterius postea

Argenteū fecerunt cælestium domorū incolæ,

Aureo neque natura simile, neque intellectu.

Sed centū quidē annis puer apud matrem sedulā

Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suæ.

Cum vero adoleuisset, & pubertatis terminum
attigisset,

Pauxillum viuebāt ad tempus, dolores habentes

Ob

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἑκκερυφώσω
 Εὖ κ' ὀπιζαμένως. σὺ δ' ἐκὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμοθεν γερύασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρύσεον μὲν πρῶτα γῆρ' ὁ μερόπων αἰθρώπων
 Αἰθένα τοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

Οἱ μὲν ὅππῃ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλῳεν·

Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,

Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύων· ἔδ' ἐπὶ δειλὸν

Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ ᾗ πόδας κ' χεῖρας ὁμοῖοι

Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοσθεν ἀπάντων·

Θνησκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐσθ' λαὸν ᾗ πείνη

Τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρ' ἄρουρα

Αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἀφθονόν· οἱ δ' ἐθέλημοι

Πουχοὶ ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθ' λοῖσιν πολέεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τέτο γῆρ' ἡ γαῖα κάλυψεν,

Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι, Διὸς μεγάλου Διὸς βαλὰς,

Εσθ' λαοὶ, ὀπιχθόνιοι, Φύλακες θνητῶν αἰθρώπων·

Οἷρά φυλάσσει τε οἶκας καὶ χέτλια ἔργα,

Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Πλετοδότα· καὶ τέτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.

Δεύτερον αὖτε γῆρ' πολὺ χειρότερον μετόπισθεν

Αργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Χρυσέῳ ἔτε Φυλῇ ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ

Ετρέφετ' ἀπαλλων, μέγα νήπιον, ὥ ἐνὶ οἴκῳ·

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ καὶ ἡβῆς μέτρον ἴκηται,

Παυρὶδίον ζώεσκον ὅππῃ γέροντα, ἀλγέ' ἔχοντες

Αφραδίαις· ὕβριν γὰρ ἀπέσθαιλον οὐκ ἐδύναντο
 Ἀλλήλων ἀπέχαιν οὐδ' ἀθανάτας θερραπείην
 ἠθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ὅππ' ἔωμοις,
 ἠθέμις αὐθρόποισι κατ' ἤθεα. τὰς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολέμενθ' οὐνεκα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδοιτο μακαρεσσὶ θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὰ το γῆθ' κτ' γαῖα κάλυψε,
 Τοῖ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμψης τιμῇ καὶ εἴσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς ὅ πατήρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ ἔδεν ὁμοῖον,
 Ἐκ μελίσσιν, δεινόν τε καὶ ὀμβριμον· οἷσιν Ἀρηθ'
 Ἔργ' ἔμελε σπυρόεντα καὶ ὕβρις· ἔδ' ἐπὶ σῖτον
 ἠοσίων, ἀλλ' ἀδάμανθ' ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 Ἀπλάστοι· μεγάλη ὅ βίη καὶ χεῖρες ἀάπτοι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππ' ἐπιβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ἰὼ χάλκεα μὲν τέλχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρ'·
 Καὶ τοῖ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμένεσσι
 Βῆσαν εἰς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ αἵδαο,
 Νώνυμοι θάνατ' ὅ καὶ ὀκπαύλας περ ἐόντας
 Εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάθ' ἠελίαιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὰ το γῆθ' κτ' γαῖα κάλυψε,
 Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ὅππ' ὑπὸ χθονὶ παρυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δεικνυότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων θεῖον γῆθ', οἱ καλέονται
 Ἡμίθεοι, περτέρη γῆμιῃ, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τὰς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις ἀγνή,

Ob stultitias. iniuriam. n. prauam non poterant
A se mutuo abstinere, neque deos colere
Volebant, neq; sacrificare beatorū sacris in aris,
Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem
deinde

Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis dijs qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultauit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum, quib. Martis
Opera cura erant luctuosa, ac iniuriæ: neque vl-
lum cibum

Edebant, sed adamantis habebant durum animum,
Ferores: magna vero vis & manus inuictæ
Ex humeris prouenerant super validis membris.
His erant ænea quidem arma, æneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum autem nondum
erat ferrum.

Et hi quidem manibus proprijs domiti,
Descenderūt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors vero tametsi stupendos existētes
Cepit atra, splendidū vero liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum etiam aliud quartum super terram mul-
torum alumnæ

Iupiter Saturnius fecit, iustius & melius,
Virosum heroum diuinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generationi, per infinitā terram.
Hos quoque bellumq; malum & pugna grauis,

Alios quidem ad septiportem Thebas, Cadmæam
terram,

Perdidit pugnantes, propter oues *opes* Oedipi:
Alios vero & in nauib. super magnū fluctū maris
Ad Troiam ducēs, Helenæ gratia pulchricomæ:
Vbi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
Ijs autem seorsim ab hominibus victum & sedem
tribuens

Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.
Et hi quidem habitant securum animū habentes
In beatorum insulis, iuxta Oceanū profundum,
Felices heroes: his dulcem fructum

Ter quotānis florentem proferit fœcunda tellus.

O si neque iam quinto ego interesssem
Hominum generi: sed aut mortuus essem prius,
aut postea natus.

Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
Quiescent a labore & miseria, neque nocte
Corrupti: graues vero dij dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.

Iupiter autem perdet etiam hoc genus varie lo-
quentium hominum,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.

Neque pater liberis similis, neque liberi *patri*,

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Neque frater amicus erit, vt antehac.

Statim vero senescentes dehonorabūt parentes.

Inculabunt autē illos molestis alloquētes verbis

Impij, neq; deorum oculum veriti, neque hi sane

Senibus parentib. educationis præmia reddent,

Violenti, alter vero alterius ciuitatem diripiet:

Neque vlla pij gratia erit, neque iusti,

Neque

Τὸς μὲν ἔφ' ἐπὶ ἀπύλῳ Θῆξῃ Καδμυΐδι γαίῃ
Ὡλοσε μαρναμένους μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο·

Τὸς ἣ καὶ ἐν νῆεσσιν ὑπὲρ μέγα λαΐτμα θαλάσσης
Ες Τροίην ἀγαγὼν Ελένης ἕνεκ' ἠυκόμεοιο.

Ενθ' ἦτι τὸς μὲν θανάτου τέλῳ ἀμφεκάλυψε·

Τοῖς ἣ δ' ἔχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπίστας
Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.

Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες.

Εν μακάρων νήσοισι, πᾶρ Ωκεανὸν βαθυδίνην,

Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν

Τρεῖς τῷ ἔτῳ θάλλοντα φέρει ζείδωρ ἄρῃα.

Μήκετ' ἐπὶ τ' ὥφειλον ἐγὼ πέμπησι μετῆναι

Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρὸς θεὸν θανεῖν, ἢ ἐπὶ τῷ γυνέσθαι.

Νυνὼ γὰρ δὴ γυνὴ ἐστὶ σιδήρεον· ἔδ' ἐπ' ἡμᾶρ

Πάυσονται καμάτῃ καὶ οἰζύνῃ, ἔδ' ἐπὶ νύκτωρ

Φθρόμενοι χαλεπὰς ἣ θεοὶ δώσῃσι μερίμνας.

Ἀλλ' ἔμψῃ καὶ τοῖσι μεμίζετα ἔσθ' ἅλα κακοῖσιν.

Ζεὺς δ' ὀλέσθ' καὶ τῷ γυνὴ μερόπων αἰθρώπων.

Εὐτ' αὖ γινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.

Οὐδὲ πατὴρ παυδέσιν ὁμοῖον, ἔδ' ἐπὶ παῖδες,

Οὐδὲ ξεῖν ἄλλ' ξεινοδόκῳ, καὶ ἐπὶ ἑτάρῳ,

Οὐδὲ κασίγνητον φίλον ἔσσετα, ὥς το πάρος περ.

Αἰψὰ δὲ γηράσκοντας ἀπὸ μῆσσι τοκῆας.

Μέμψονται δ' ἄρα τὸς χαλεπαῖς βάζοντ' ἐπέεσσιν

Σχέτλιοι, ἔδ' ἐπὶ θεῶν ὅπιν εἰδότες. ἔδ' ἐπὶ μὲν οἷα

Γηράντεσσιν τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,

Χειροδίκῃ· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.

Οὐδέ τις εὐόρκῃ χάρις ἔσσετα, ἔπε δὲ καί τις,

Οὐτ' ἀγαθοῦ. μάλλον ᾗ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσῃσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς
 οὐκ ἔστι· βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα,
 μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ὅππῃ δ' ὄρκον ὁμῶϊ.
 Ζῆλ' οὐδ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδος, κακὸς χαρτος, ὁ μαρτήσῃ συγνώπῃς·
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ δῖο χθονὸς εὐρυοδείης,
 Λαοκτοῖσιν φάρεσσιν καλυψαμένῳ χροῖα καλὸν,
 Ἀθανάτων μὲν Φῦλον ἴτον περιλιπόντ' ἀνθρώπων
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις. τὰ δ' ἠλείψε' ἄλγος ἀλυστῆρα
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸς δ' οὐκ ἔστι δ' ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω φρονέουσι καὶ
 αὐτοῖς.

Ωδ' ἱρήξ πρὸς εἶπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,
 Τψι μάλ' ἐν νεφέεσσιν φέρων, ὀνύχεσσιν μεμαρπώς·
 Ἡ δ' ἐλεὼν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσιν,
 Μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ὅππῃ κρατέως πρὸς μῦθον εἶπε·

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀ-
 ρείων.

Τῇ δ' εἰς ἧς· ἀνέγ' ὧ περ ἄγω καὶ αἰοιδὸν ἔσται·
 Δείπνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμεθῆσω.
 Αφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀνὴρ ἐρίζων·
 Νίκης τε σέρεται, πρὸς τ' αἰχμασιν, ἄλγος πάσχει.

Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ τανυσίπτερος ὄρνις.

Ω Πέρση, σὺ δ' ἀκούε δίκης, μή δ' ὕβριν ὀφείλῃς.
 Τβρὶς γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· ἐδὲ μὲν ἐσθλὸς
 ρηϊδίως φερέμεν διώϊα. βαρύθῃ δέ θ' ὑπὸ αὐτῆς,
 Εγκύρσας ἄτησιν. ὁδὸς δ' ἐτέρη φη παρελθεῖν

Κρείσσων

Neque boni magis vero maleficum & iniurium
Virum colent. Iustitia vero in manibus & pudor
Non erit. Lædet autem malus meliorem virum,
Verbis obliquis alloquens, periuriū veto iurabit.
Liuor autem homines miseros omnes,
Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.
Tumque demum ad cœlum a terra spacioſa,
Candidis veſtibus rectæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiā abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores
graues (dium.

Mortalib. hominibus. mali vero non erit reme-
Sed nunc fabulam regibus dicam, tametsi ipsi
ſapiant.

Sic accipiter affatus est lusciniā canoram,
Alte in nubibus ferens, vnguibus correptam:
Illa vero misere, curuis confixa vnguibus
Lugebat: eam autem imperioso ille sermone al-
locutus est,

Infelix, quid strepis? habet certe te multo for-
tior: (tem.

Hac vadis, qua te duco, etiā cantatricem existen-
Cœnā vero, si quidē ~~no~~et, faciam, vel dimittam.
Imprudens vero, quicunque velit cum potentio-
ribus contendere (patitur.

Victoriaque priuatur, & præter conuitia dolores
Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

O Persa, tu vero audi iustitiā, neque iniuriā fove.
Iniuria enim pernicioſa est misero homini, ne-
que bonus quidem

Facile ferre potest, grauaturque ab ipsa,
Illapsus damnis. Via vero altera perueniendi

Melior ad iusta: Iustitia autem super iniuriã valet,
 Ad finem progressa. passus vero stultus sapuit.
 Cito. n. abit iusiurandũ vna cum pravis iudicijs.
 Iustitiæ vero impetus, tractæ quocunque homi-
 nes duxerint

Doniuori, pravis autem iudicijs iudicarint leges.
 Hæc vero sequitur flens, urbemque & mores po-
 pulorum,

Aerem induta, malum hominibus adferens
 Quiq; ipsam expellunt, neq; rectam distribuerũt.
 At qui iura tam hospitib. quam popularib. dant
 Recta, neque a iusto quicquam exorbitant,
 Iis viget vrbs, populi que florent in ipsa:

Pax vero per terram alma, neque vnquam ipsis
 Molestum bellum destinat late cernens Iupiter,
 Nec vnquã iustos inter homines fames versatur,
 Neq; noxa, in cõuiuijs vero partis opib. fruũtur.

His fert quidem terra multum victum: in monti-
 bus vero quercus

Summa quidem fert glandes, media vero apes:
 Lanigeræ autem oues velleribus onustę sunt:
 Pariunt vero mulieres similes parentib. liberos.
 Florent autem bonis perpetuo, neque nauibus
 Nauigant: fructum vero profert fecundus ager.
 Sed quib. iniuriaq; mala curæ est, prauaq; opera,
 Ijs pœnã Saturnius destinat late cernens Iupiter:
 Sæpeq; vniuersa ciuitas malum ob virũ punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.

Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Sa-
 turnius,

Famem simul & pestem: intereunt vero populi.
 Neque mulierēs pariunt, decrescuntque familię,

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια. δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴαται,
 Ες τέλος ἐξελθοῦσα. παθὼν δὲ τὴν ἡπιότητα ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρεα ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκόμενης ἢ καὶ ἄνδρες ἀγῶσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
 Ἡ δ' ἔπειτα κλαίῃσιν πόλιν τε καὶ ἡγήσα λαῶν,
 Ἡέραι εὐσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα
 Οἷ τε μὴν ἐξελάσσι, καὶ οὐκ ἰδέσθαι ἐνείμαν.
 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδηροῖσι διδῶσιν
 ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικάζουσι.
 Τοῖσι τε γὰρ πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεύουσιν ἐν αὐτῇ.
 Εἰρήνη δ' ἀνὰ γλῶσσαν κροτέειπε, καὶ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκαισι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμον.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἔρεσι δὲ δρυὶς
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίστας.
 Εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν.
 Τίκτουσιν δὲ γυναῖκες εὐκρότα τέκνα γενεῦσιν.
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι δαίμονες· καὶ δὲ δὴ νηῶν
 Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρχουσα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ χέτλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
 Πολλὰ ἄκι καὶ σύμπασα πόλις κακῶς ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
 ὅς τις ἀλιτρεῖ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται.
 Τοῖσιν δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· δῖο φθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδέ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκος,

Ζεὺς Φραδμοσύησιν Ὀλυμπίῃς. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡ τῶν γε σρατὸν εὐρύω ἀπώλεσεν, ἣ ὄγε τείχεσσι,
 Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης δ' ὀποτίννυται αὐτῶν.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς ἣ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τῶδε δίκην. ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 Αθάνατοι λάσσεσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 Ἀλλήλους τρέβουσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ὅππ' ἔχθονι περλυβοτέρῃ
 Αθάνατοι Ζεὺς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἳ ῥα φυλάσσουσιν τὴν δίκην καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡέραι ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένη ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Καὶ ῥ' ὅπ' ἂν τις μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
 Τηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὅφρ' ὀποτίσῃ
 Δήμῳ ἀπαθάλιας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοειῶτες
 Ἀλλὰ παρλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθὺς τε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν ἣ δίκῃν ὅππ' ἀγχνύεσθε.
 οἳ αὐτῷ κακὰ τέλει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τέλει χων.
 Ἡ ἣ κακὴ βελλή τῳ βελλέει συνὲ κακίῃ.
 Πάνηα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάνηα νοήσας,
 Καίνυ τέλει, αἶψ' ἐθέλησ', ὅππ' ἰδέσκει, ἐδὲ ἐλήθη
 Οἶκον δὴ καὶ τῶδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργα.
 Νῦν ἣ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκην
 Εἶλω, μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκῃον
 Εμμεναί, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερ' ἔξει.

Iouis Olympij consilio. interdum vero rursus,
 Aut horum exercitū ingentē perdidit, aut murū,
 Aut naues in ponto Saturnius punit ipforum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
 Iustitiam hāc. prope .n. inter hominēs versantes
 Dij vident, quotquot pravis iudicijs
 Se mutuo atterunt, deorum animi uersionem
 non curantes.

Innumeri enim sunt in terra multorum alumna.
 Dij Iouis, custodes mortalium hominum:
 Qui sane & iudicia obseruant, & praua opera,
 Aerem induti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
 Claraque & veneranda dijs qui cælum habitant.
 Et certe cum quis ipsam læserit, oblique iniuriās,
 Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
 Cōqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
 Populus peccata regum, qui praua cogitantes
 Alio deflectunt iudicia oblique pronuntiantes.
 Hæc obseruantes o reges corrigite sententias,
 Corrupti: obliquorum vero iudiciorum prorsus
 obliuiscamini.

Sibi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans.
 Malum vero consilium consulenti pessimum.
 Omnia videns Iouis oculus, omniaq; intelligens,
 Et hæc certe (si quidem vult) inspicit: neq; ipsum
 latet

(ceat.

Qualenam hoc quoq; iudiciū ciuitas intus exer-
 Ego porro nec ipse nunc inter homines iustus
 Esse velim, neque meus filius: quando malum est
 iustum

Esse; si quidem plus iuris iniustior habebit.

Sed his nōdum finem arbitror impositurum Io-
uem fulmine gaudentem.

O Persa, cæterum tu hæc animo tuo repone,
Et iustitiæ quidem animum adice, violentiæ ve-
ro obliuiscere prorsus.

Namq; hæc hominib. legem disposuit Saturnius:
Piscibus quædam & feris & auihus volucris,
Se mutuo vt deuorēt, quādoquidē iustitia carēt:
Hominib. aut dedit iustitiam, quæ multo optima
Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere,
Cognoscens, ei quidem opes largitur late videns
Iupiter.

Qui vero testimonijs volens periurium iurando
Mentietur, in ius delinquens immedicabiliter
læsus est:

Eius vero obscurior posteritas postea relicta est:
Viri autem iusti generatio posteris præstantior.
Cæterū tibi ego bona sciēs dico, stultissime Per-
Malitiam quidem cumulatim etiam capere (sa-
Facile est: brevis quippe via est, adeoq; proxima:
Ante virtutem vero sudorem dii posuerunt
Immortales. lōga vero atq; ardua via est ad ipsam,
Primumq; aspera: vbi v. ad summū ventū fuerit,
Facilis deinceps est, quantumuis difficilis fuerit.
Ille quidē optimus est, qui sibi ipsi p omnia sapit,
Cogitās quæcūq; dein & postremo sint meliora.
Rursus & ille bonus est, q bene monēti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Animum adijcit, rursus hic inutilis vir est.
Verum tu nostri semper præcepti memor,
Operare, o Persa, diuinum genus, vt te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres

Vene-

Ἀλλὰ ταῦ γ' ἔπω ἔσλπα τελεῖν Δία τερπικέραϊων.
 Ω Πέρση, σὺ ἢ ταῦτα μὲν Φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 Καὶ νυδικῆς ἐπάκχε, βίης δ' Ὀπλήθεο πύμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Εἶθ' εἰ ἀλλήλας, ἐπεὶ ἔδίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεσθαι. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγχεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς.
 Ος δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν Ὀπίορκον ὁμόσας
 Ψεύσετα, ἐν ἣ δίκην βλάψας, νήκεσον ἀάσθη,
 Τῷ δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γυνεὴ μετ' ποθε λέλαιπαι·
 Ἄνδρὸς δ' εὐόρκου γυνεὴ μετ' ποθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθ' λα νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὼ μὲν τοι κακὸ τέτα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Ρηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ παρπαροῖθεν ἔθηκαν
 Ἀθάνατοι, μακρὸς ἢ καὶ ὄρδιος οἴμῳ ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρηϊδίῃ δ' ἥπτα πέλει, χαλεπὴ περ ἔσσα.
 Οὐτ' ὅ μιν πανάρετος ὅς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 Φρασάμενος τί κ' ἐπείτα ἔς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
 Εἶθ' ἁλὸς δ' αὖ καὶ κείνος ὅς εὖ εἰπόντι πίθηται·
 Ος δέ κε μήθ' αὐτῷ νοέη, μήτ' ἄλλ' ἀκχέων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὐτ' ἀχρεῖος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεαι Πέρση διὸν γῆρος, ὁφρά σε λιμὸς
 Ἐχθαίρῃ, Φιλήῃ ἢ εὐσέφανος Δημήτηρ

Αἰδοίη· βίότῃ τελευτῇσι καλὴν.
 Λιμὸς γάρ τι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρί.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφῆνεσσι κοθέροισι ἰκελὸς ὀρμῇ,
 Οἵ τε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 Εὐθόνηες· σοὶ δὲ ἔργα φίλ' ἔσω μέτριά κρομεῖν,
 Ὡς κέ τι ὠραία βίότῃ πλήθωσι καλῇ.
 Εξ ἔργων δὲ ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενοι, πολὺ φίλτεροι ἀθανά-
 τοιςιν

Εὐσεαὶ ἡδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ συνέχουσιν ἀεργάς.
 Ἔργον δὲ ἔδεν ὄνειδος· ἀεργίῃ δέ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσῃ ἀεργὸς
 Πλουτεῖωτα· πλῆττω δὲ δέσῃ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δὲ οἷός ἐστι· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,
 Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίῃ ὥς σε κελεύω.
 Αἰδώς δὲ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Αἰδώς ἦτ' αἰδοῖς μέγα σίνετα ἢ δὲ ὀνίνησι.
 Αἰδώς τι πρὸς αἰολοίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὀλβῳ.
 Χρήματα δὲ ἔχ' ἄρπακτα, θεὸς δόξα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβὸν ἔληται,
 Ἡ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσεται, (οἷα τε πολλὰ
 Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδὼ δέ τ' ἀναιδείῃ κατὰ πᾶσιν)
 Ρεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκος
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἵπτι χρόνον ὀλβὸς ὀπηδεῖ.
 Ἴσσυ δὲ ὅς θ' ἰκέτῃ ὅς τε ξείνονα κακὸν ἔρξει·

Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames namque perpetuo ignauo comes est viro.
 Atque eundem & dii oderunt, & homines, qui-
 cunque ociosus

Vinat: lucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi, (esto,
 Vorantes. tibi vero opera mediocria obire gratū
 Ut tibi tempestiuo victu impleantur horrea.
 Ex laborib. aut viri euadunt pecorosi & opulēti.
 Et laboras multo etiam charior iam immortalib.
 Eris, quā hominibus. valde enim oderūt ociosos.
 Labor v. nullū dedecus, sed ignauia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te æmulabit & ociosus
 Ditescentem: diuitias vero & virtus & gloria co-
 mitatur:

Deo autem similis fueris. Laborare quidē melius:
 Si quidem ab alienis facultatib. stolidū animum
 Ad opus conuertens, victus curam habeas, vt te
 iubeo.

Pudor autem nō bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & laedit & iuuat.
 Pudor quidem ad paupertatem, audacia vero ad
 diuitias. (liores.

Opes vero non raptae, diuinitus datae, multo me-
 Si quis. n. & manib. per vim magnas opes traxe-
 Aut lingua spoliarit (qualia multa (rit,
 Fiunt, quamprimū lucri amor mentē deceperit
 Hominū: pudorem vero impudentia expulerit)
 Facile & illū obscurant dii, minuuntur. v. familiae
 Viro illi: exiguū vero ad tempus diuitiae adsunt.
 Par est *delictum*, si quis & supplicem & hospitem
 malo afficiat:

Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti *causa* lecti vxoris, scelerata patrans:
 Quique mala cuiuspiam fraude, deceperit or-
 phanos liberos:

Quique parentē senem misero in senectæ limine
 Probris affecerit, grauib; incessens verbis:
 Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum vero
 Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stul-
 tum animum.

Pro virili autem sacra facito immortalibus dijs
 Caste & pure, splendidaque crura adurito.
 Interdum certe libaminibus atque hostijs placa,
 Et quādo cubitū neris, & quādo lux sacra venerit:
 Vt beneuolum erga te cor atq; animum habeāt,
 Vt aliorum emas sortem, non tuam alius.

Amicum ad conuiuium vocato, inimicum vero
 finito. (habitat.

Eum vero potissimū vocato, quicumq; te prope
 Si. n. tibi & negociū aliquod domesticū accidat,
 Vicini discincti accurrūt: cinguntur aut cognati.
 Noxa tam magna est malus vicinus, quantum
 bonus commodum. (bonum.

Sortitus est præmiū, quicumq; sortitus est vicinū
 Neque saue bos interierit, nisi vicinus malus sit.
 Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe,
 rectaque rede,

Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:
 Vt indigens, & in posterum promptum inuenias.
 Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.
 Amantem te ama, & iuuantem te iuua.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.

Datori

Ος τε κασιγνήτοιο ἐσὺ ἀνὰ δέμνια βαίνοι,
 Κρυπιδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρὰ κἀμαρῆζων·
 Ος πέτῳ ἀφραδίας ἀλιτρεάνετα ὀρφανά τεκνα·
 Ος τε γυνῆα γέροντα κακῷ ὄππῃ γήρα· ὦ· ἔδῳ
 Νεικεῖν, χαλεποῖσι καθαρπύμεν· ὦ· ἐπέεσσιν.
 Τῷ δὲ τι Ζεὺς αἰτὺς ἀγαμέτα, ἐς ᾗ τελευτῶ
 Εργῶν αὐτ' ἀσύνκων χαλεπῶ ἐπέθηκεν ἀμοιβῆν.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πᾶμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Καδδωῖα μιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ὄππῃ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
 Ἀλλοτε δὲ σπονδῆσι θυέεσσ' τεύλασκεσθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅτ' αἰ φά· ὦ· ἱερὸν ἔλθῃ·
 Ως κέ τοι ἱλαὸν κραδίῳ καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
 Οφρ' ἄλλων ὠνὴ κλῆρον, μὴ τὴν τεὸν ἄλλ· ὦ·
 Τὸν φιλέοντ' ὄππῃ δαῖτα καλεῖν, τὴν δ' ἐχθρὸν ἔασαι.
 Τὸν ᾗ μάλιστ' ἀκαλεῖν ὅς τις σέθεν ἐγγύθι καίει.
 Εἰ γάρ τι καὶ χεῖρ' ἐγχώριον ἄλλο γνύσται,
 Γείτορες ἄζωσι· ἐκίον ζώσαντ' δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσοντ' ἀχαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Εμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἐμμερε γείτον· ὦ· ἔσθ' ἄλ·
 Οὐδ' ἂν βούς δάπλοϊτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτον· ὦ· εὖ δ' ἀποδοῦ-
 ναι,

Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, ἀ' κε διώηαι·
 Ως αὖ χεῖρ' ἔζων, καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὖρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτησιν.
 Τὸν φιλέοντ' ἀκαλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

Datori namq; est qui dat, non danti v. nemo dat.
Donatio bona, rapina vero mala atque letifera.
Quilquis etenim vir sponte sua *dederit*, et si mul-
tum dederit,

Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
Quauis id sit exiguum, tamen vexat charum animum.
Si quidem enim & paruum paruo addideris,
Et frequenter istuc feceris, mox quidem magnum
& hoc euaserit.

Qui vero partis adijcit, is vitabit atram famem.
Neq; vero quod domi repositum est, virum lædit:
Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
Bonum quidem de presenti capere: noxa v. animo
Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
Incipiente vero dolio, & desinente saturato te,
Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.
Merces aut viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt ho-
mines.

Ne v. mulier te animo nates succincta decipiat,
Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
Qui namq; mulieri cōfidit, cōfidit is quidē furib.
Unicus vero filius seruarit paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Iupiter ingen-
tes opes:

Maior autē plurium cura, maior quoq; accessio:
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito: operamque operæ subinde addito.

- P**leiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messem, arationem vero occidētibus.
 Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
 Latent: rursum vero circumvolvente se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hæc utique aruorum est regula: quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestiva
 omnia voles
 Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestiva crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
 Sicut & nunc ad me venisti, ego vero tibi non
 amplius dabo,
 Neq; amplius mutuo tradā. Labora stolidæ Persæ,
 Opera quæ hominibus dij destinarunt:
 Ne quando cum liberis vxoreque animo dolens
 Quæras victum per vicinos, hi vero negligent.
 Bis enim & ter forsitan conlequeris: si vero am-
 plius molestes,
 Rem quidē nō facies, tu vero inania multa dices:
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo
 Cogitare debitiq; solutionē, famisq; euitationē.
 Domum quidem primum, vxoremque, bouem-
 que aratorem,
 Famulam non nuptam, quæ & boues sequatur:
 Utensilia vero domi omnia apta facito: (reas:
 Ne tu quidē petas ab alio, illeq; recuset, tu v. ca-
 Tempus

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Πληϊάδων Ατλαγμέων ὀπιτελομενάων
 Αρχεὸν ἄμνητ' ἄροτιο δέ, δυοσομενάων.
 Αἰδὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας παταράκεν ἰα
 Κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ πείπολόμεν' ἐν αὐτῷ
 φαίνονται, ταπρώτα χαρτασομένοιο σιδήρε.
 Οὗτος τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 Εγγύθι ναυετάς, οἳ τ' ἄγχεα βησσηέντα
 Πόντε κυμαίνοντ' ἄπο πορθι πύονα χῶρον
 Ναίεσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
 Γυμνὸν δ' ἀμᾶσαι, εἴ κ' ὥρεια πάντ' ἐθέλησθα
 Εργα κερμίζεσθαι Δημήτερ' ὥς τοι ἕκαστα
 Ωρεῖ ἀέζηται. μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
 Πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ως καὶ νῦν ἐγὼ ἐμ' ἤλθες· ἐγὼ δέ τοι εὖκ' ὀπιδώσω,
 Οὐδ' ὀπιμετεήσω. ἐργάζεσθαι νήπιε Πέρση
 Εργα πατρὸς αἰθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντ'
 Μήποτε σὺ πάθεας γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζητεύης βίον κ' γείτονας· οἷδ' ἀμελῶσιν.
 Δῖς μὲν γὰρ καὶ τοῖς τάχα τῶξαι· ἐγὼ δ' ἐτι λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν ἐπ' ἐξήσεις· σὺ δ' ἐτώσια πᾶν ἀγορεύσεις·
 Αἰεὶ δ' ἔσται ἐπέων νόμος· ἀλλὰ σ' αἴωγα
 Φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρίην.
 Οἶκον μὲν πρῶτα γυναικά τε, βοῶν τ' ἀροτῆρα·
 Κτητὴν δ' ἀγαμέτῃ, ἥ τις καὶ βοῶν ἐποιεῖ.
 Χρῆμα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι·
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνήται, σὺ δὲ τητᾷ.

Η δ' ὥρη παρμαίβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὖρον ἔς τ' ἔννεφιν.
 Οὐ γὰρ ἐτῶσι οὐργὸς ἀνὴρ πῖμωλῃσι καλῇν,
 οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτῃ δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτασι παλαίει.
 Ἡμεῖς δὲ λήγῃ μὲν ὅξέε' ἡελίοιο
 καύμα' ἰδαλίμου, μετοπωρυνὸν ὀμβρήσαντ'
 Ζεὺς ἐρεσθενέει, μὲν ἢ τρέπεται βρότε' ἔρως
 Πολλὸν ἐλαφρότερος. (δὴ γὰρ τότε σείρι' ἀστὴρ
 βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηρυτρεφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτι, πλεῖον δὲ τετυκλὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμεῖς ἀδηκτά τ' ἡστέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 γλῆ, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πύρρῳ δὲ λήγῃ.
 Τῆμε' ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημέν' ὥρον ἔργον.
 Ολμον μὲν τριπόδιον τάνυειν, ὑπερον δὲ τρίπηχυν,
 Ἀξονὰ θ' ἐπὶ ἀπόδιον. μάλα γάρ νύ τι ἄρμενον οὕτω.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδιον δότῃ καὶ σφύραν κατέμοιο,
 Τεταπίθαιμον δ' ἄψιν τάνυειν δεκαδῶρον ἀμάξῃ.
 Πόλλ' ἐπὶ καμπύλῃ καλὰ φέρειν ἢ γόην, ὅτ' ἀνέυρης,
 εἰς οἶκον, κατ' ὄρ' ἰζήμεν ἢ κατ' ἀρουραν,
 Πρίνινον. ὅς γὰρ βουσὶν ἀρουῶν ὀχυρώτατός ἐστιν.
 Εὐτ' αὖ Ἀθηναίης δμῶν ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμφοισιν πελάσας περσαρήρεται ἰσοβοῇ.
 Δοῖα ἢ θέσται ἄροτρα πονησάμεν καὶ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πήκτον· ἐπεὶ πολὺ λῶϊον οὕτω.
 Εἴχ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ὀπί βουσὶ βάλοιο.
 Δάφνης δ' ἢ πελέης ἀκιώταται ἰσοβοῇς.
 Δρυὸς ἔλυμα, πρίνῃ γόλῳ. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Tempus autem prætereat, minuaturq; tibi opus.
 Ne vero differas inq; crastinum, inq; perendinũ.
 Non enim laboris fugicans vir implet horreum,
 Neq; procrastinator. Cura vero tibi opus auget.
 Semper aut dilator operũ vir cum damnis luctat.
 Quum itaque iam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluyente
 Ioue præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo leuius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorũ hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)
 Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylua, folia autẽ humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sane ligna secato, memor tẽpestiui operis.
 Mortarium quidem tripedale seca, pistillum ve-
 ro tricubitale, (niens sic.
 Axemq; septempedalem. valde. n. certe conue-
 Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorum curuaturam secato decem
 palmarum currui.
 Multa præterea curua ligna: ferto autem dentale,
 cum inueneris,
 Domum, siue in monte quarens, siue in agro,
 Ilignũ: hoc. n. bobus ad arandum firmissimũ est:
 Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni in-
 Clauis adiunctum stiuæ adaptauerit. (figens
 Bina vero disponito aratra, laborans domi:
 Dentatũ & cõpactum: quoniã multo optimũ sic.
 Si quidẽ alterum fregeris, alterum bobus iniicias.
 E lauro autem, vel vlmõ firmissimæ stiuæ sunt.
 E quercu temonem, ex ilice dentale. boues vero
 duos nouennos

Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)

Adolescentiæ mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.

Non utique hi contendentes in sulco aratrum
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos aut simul quadragenarius iuuenis sequatur,
Panem cœnatus quadrifidum octo morsum,
Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
Nō amplius respectās ad coætaneos: sed in opere
Animum habens. hoc v. neq; iunior alius melior
Ad spargendum semina, & iteratam sationem
evitandum.

Iunior enim vir ad coætaneos euolat animo.
Confidera vero, cum vocem gruīs audieris
Alte ex nubibus quotannis clangentis,
Quæ & arationis signū affert, & hyemis tempus
Indicat pluuiæ: cor autē rodit viri bobus carētis.
Tunc sane pasce cutuos boues, domi detinens.
Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
Facile autem reculare, instant vero opera bobus.
Inquit aut vir mētis cōpos: fabricato plastrū.
Stultus, etiā hoc nescit, centū esse ligna plaustri.
Horū ante curā habere oportet, domi reponēdo.
Cum primū igitur aratio mortalibus apparuerit,
Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,
Siccā & humidā arans, arationis ad tempus,
Summo mane festinans, vt tibi se impleant arua.
Vere vertito, æstate vero iterata non te fallat.
Noualem vero serito adhuc leuem terram.
Noualis imprecationum expultrix, liberorum
placatrix est

Αρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ αἰένῃ σὺκ ἀλαπαδνόν·
 Ηῶς μέτρον ἔχοντε, τὸ ἐργάζεσθαι δέξω.
 Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον
 Αἴξιν, τὸ δ' ἔργον ἐτώσιον αὐτὶ λίπηεν.
 Τοῖς δ' ἅμα πικρακονταετῆς αἰζήσας ἔποιτο,
 Ἀρτον δειπνήσας τετράτροφον, ὁκταβλωμον·
 Ος κ' ἔργου μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαιῶσι,
 Μηκέτι πατρίων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ὅττι ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχων. τῷ δ' ἔτι νεώτερον ἄλλῃ ἀμείνων
 Σπέρμαλα δάσσασθαι, καὶ ὅττι παρορίῳ ἀλέασθαι.
 Κερότερον γὰρ αἰὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ' εὐτ' αὖ φωνῶν γεράνθ' ἐπακέρσης
 Τυφόν ἐκ νεφέων ἐκταύσια κεκληγυγῆς·
 Ἡ τ' ἄροτροῖο τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖμα ὥρῳ
 Δεικνύει ὀμβρῶν κρᾶδίῳ δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβέπῳ.
 Δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἑόντας·
 Ρηίδιον γὰρ ἔπ' εἰπεῖν, βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·
 Ρηίδιον δ' ἀπαίηνασθαι, πάρα δ' ἔργα βόεσσιν·
 Φησὶ δ' αἰὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἅμαξαν.
 Νήπιος, ἔδε τό γ' οἷός, ἐκατὴν δέ τε δέξαθ' ἀμάξης,
 Τῶν προῦθεν μελέτῳ ἐχέμεν οἰκήϊα θέσθαι.
 Εὐτ' αὖ δ' πρῶτις ἄροτρον θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
 Αὐτὸν καὶ διερεῖν δρόων, δρότοιο καθ' ὥρῳ.
 Πρῶι μάλα σπείδων ἵνά τοι πλήθωσιν ἄρῃαι.
 Εἵα μὲν πολεῖν· θέρε δ' ἡ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσῃ.
 Νείον δ' ἀσείρειν ἐπὶ κρηφίζουσιν ἄρῃαι.
 Νεὸς ἀλεξιάρης, παύδων εὐκηνλήτῃαι.

Εὐχέσθαι ἢ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι δ' ἀγῆ,
 Εκτελέα βρίθην Δημήτερι θεῖον ἀκτῶν.
 Αρχόμεν θεῶτα πρῶτ' ἀρότρῳ, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
 Χεὶρ λαβῶν, ὄρπηκα βοῶν ὅττι νῶτον ἵκηαι
 Ενδρυον ἐλκόντων μεσίβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὅππῃθεν
 Δμῶ θεῶ, ἔχων μακέλλῳ, πόνον ὀρνίθεσσιν ἐτίη,
 Σπέρματα κακκρύπλων. εὐθημοσύνη γὰρ ἐρίση
 Θνητοῖς αὐθρώποις, κακοθημοσύνη ἢ κακίση.
 Ωδὲ κεν ἀδρουσὴν σέχυνες νῶοιεν ἔραζε,
 Εἰτέ λ' αὐτὸς ὅππῃθεν Ολύμπῳ ἐσθλὸν ὀπάζοι,
 Εκ δ' ἀγγέων ἐλάσας δῖα χνία· καί σε ἔολπα
 Γηθήσιν, βιότοιο ἐρεύμενον ἐνδον εἶναι θεῶ.
 Εὐοχέων δ' ἵξεαι πολὺν ἔαρ· ἔδ' εὖ πρὸς ἄλλους
 Αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλ' αἰὲρ κεχρημένον ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς δῖος χθόνα διῶν,
 Ημεν θεῶ ἀμήσῃς, ὀλίγον πῶε χειρὸς ἔργων,
 Αντία δεσμεύων κεκονιμένον, ἔμματα χαίρων·
 Οἷός δ' ἐν Φορμῶν παῦροι δέ σε θηήσονται.
 Αλλότε δ' ἀλλοῖ θεῶ Ζεὺς νόθε αἰγιόχοιο,
 Αργαλέῳ δ' αἰδρεστικῇ θνητοῖσιν νοῆσαι.
 Εἰ δέ κεν ὅψ' ἀρότρῳ, τί δέ κεν τοι φάρμακον εἴη·
 Ημεῶς κέκκυξ κεκκύζει θρυγὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπη τε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῇ μ' Ζεὺς υἱοὶ τρίτω ἤματι, μή δ' ἀπολήγῃ,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων θεὸς ὀπλῶν, μήτ' ἀπολείπων·
 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρῶτηρότης φαίριζαι.
 Εν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήθ' ὥρῃ ὄμβρε θεῶ.

Supplica vero Ioui terrestri, Ceretique castæ,
Prouentum vt impleant, Cereris sacrum munus.
Vt primum incipis arare, cum extremum stiuæ
Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris.
Quernum temonem trahentium loro, iuuenis
autem pone

Seruus, ligonem tenens, negocium auib. facellat,
Semina abscondens. Industria enim optima
Mortalibus hominibus est: signauia vero pessima.
Sic quidem vbertate spicæ nutabunt ad terram,
Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit.
E ualis autem eijcies araneas. & te spero.

Gauisurum, victu potitum domi existente.

Latus aut peruenies ad canum ver, neq; ad alios
Respicies. tui vero alius, vir indigus erit.

Si vero ad solis cōuersionē araueris terrā almam,
Sedens metes, pauxillum manu comprehendēs,
Obuersum manipulans puluerulentus, nec valde
gaudens.

Feres autem in sporta, pauci vero te suspicient.

Alias vero alia Iouis mens. Ægiochi: (cile.

Sed mortalibus hominibus eā deprehēdere diffi-
Sin autem sero araueris, hoc quidem tibi reme-
dium fuerit:

Quando cuculus canit quercus in frondibus
Primum delectat mortales super immensā terrā:
Tunc Iupiter pluat triduo, neque desinat,
Non utique superans bouis ungulam, neque re-
linquens:

Ita & serotina aratio tempestiuæ equalis fuerit.
Animo autem bene omnia recōde. neq; te lateat
Neq; ver exorietur canum, neq; tempestiua pluuia.

Accede autē æneam sedē, & ad calidā tabernam,
 Tempore hyberno, cū frigus homines vehemēs
 Detinet: tūc sane impiger vir valde domū auge:
 Ne te malæ hyemis difficultas opprimat
 Cum paupertate: macilentæ vero crassum pedem
 manu premas.

Multa vero ignauns vir vanā ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.
 Spes vero non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiēs sit.
 Indica autē seruis, æstate adhuc media existente:
 Non semper æstas erit, facite nidos.

Mensem vero Ianuarius malos dies, bobus nocentes omnes,

Hunc vitæ: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea molestæ existunt,

Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas abietesq; densas,
 Montis in vallibus deiecit, terræ multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.

Feræ autē horrent, caudasq; sub pudenda ponūt:
 Eæ etiam quarum vellere cutis densa est, & quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.

(cohibet.

Quinctiā per bouis pellem penetrat, neq; ipsum
 Etiamque per capram flat hirsutam: ouium autem
 greges non item,

Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreæ: incuruum vero senem facit.

Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ ædes intra charam apud matrē manet,

Non-

Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶπον ἢ ἐπ' ἀλέα λέσχῳ
 Ωρη χέμερῃ, ὅποτε κρύθ' ἀνέρας εἶργον.
 Ιοχάνει ἔνθα κ' ἄοκχ' αἰὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μῆ σε κακῆ χειρῶν ἀμνηχανίη καταμάρψῃ
 Σιωπηνίη, λεπτήν ἢ παχυὴ πόδα χεῖρὶ πηΐζεις.
 Πολλὰ δ' αἰετὸς ἀνὴρ, κενεὴν ὅττι ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βίοτοιο, κακὰ πρὸς λέξαι οἰθυμῶ.
 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει,
 Ἡμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίθ' ἄρκιος εἴη.
 Δείκνυε ἢ δμῶεσσι θέρους ἐπὶ μέσσοις εἶναι,
 Οὐκ αἰεὶ θέρ' ἐσείπαι, ποιῆσθε καλίας.
 Μῆνα ἢ λιωμῶνα κακὴ ἡμᾶτα, βέβορα πάντα
 Τῆτον ἀλεύαοι, καὶ πηγάδας αἰτ' ὅττι γαῖαν
 Πνεύσαντ' βορέας οὐσηλεγέες τελέθουσιν.
 Ὅς τε Διὶ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
 Ἐμπνεύσας ὤρνε· μέμυκε ἢ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς ἢ δρυὸς ὑψιπέτους ἐλάτας τε παχείας
 Οὔρεος ἐν βήσσης πλυνᾶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἐμπίπλων, καὶ πᾶσα βοᾶ τότε νήριτ' ὕλη.
 Θῆρες ἢ φρίσσουσ', ἐρεῖς δ' ὑπὸ μέζ' ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰ σκιον· ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν Διῶησι δαυστέρονων περ ἐόντων.
 Καί τε Διὶ ρινὴ βοὸς ἔρχε', ἐδέμιν ἴχει.
 Καί τε δ' αἶψα ἄησι τανύτριχα· πῶσα δ' ἔτι,
 Οὐνεκ' ἐπηρεταναὶ τρίχες αὐτῶν, ἢ Διῶησιν
 Ἰς ἀνέμου βορέα. τροχαλὸν ἢ γέροντα τίθῃσι.
 Καὶ Διὶ παρθενικῆς ἀπαλόχρ' ἢ Διῶησιν,
 Ἦτε δόμων ἔντασθι φίλῃ παρὰ μητέρ' ἰμῖναι.

Οὐπω ἔργ' εἰδὴα πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Εὐτε λοεσάμενη τέρενα χροα, καὶ λίπ' ἐλάω
 Χρυσάμενη, νυχίη καταλέξεται ἐνδοθεν οἴκῃ,
 Ἡματι χειμερίῳ, ὅτ' αἰόσῃ θεὸν πόδα τίνδει,
 Εν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἥθεσι λαογαλόισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἥελι θεὸς δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ὅττι κυανέων ἀνδρῶν δῆμὸν τε πόλιν τε
 Στρωφάτω, Βράδιον δὲ πανελλήεσσιν φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕλη καῖται
 Λυγρὸν μυλιόωϊες ἀνὰ δρύα βησθήεντα
 Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῆτο μέμηλεν,
 Οἱ σκέπα μαρόμενοι πυκινούς κούρτωνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετεῖνεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶϊσι,
 Οὐτ' ὅττι νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὄραται,
 Τῶν καὶ φοιτῶσιν, ἀλσόμενοι νίφα λαοκλή.
 Καὶ τότε ἔσθιασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖναι τε μαλακίῳ καὶ τερμιόεντι χιτῶνα.
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρέκα μηρύσασθαι
 Τὴν πείεσθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὄρθαι φείσασθαι ἀειρόμεναι κατ' σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ πρὸς πέδιλα βοὸς ἱφικταμένοισι
 Ἀρμενα δῆσαι, πίλοισιν εἰσεπυκνάσας.
 Πρωτεγόνων δ' ἐρίφων, ὅποταν κρύθ' ὤμιον ἔλθῃ,
 Δέρμαϊα συρράπτεν νεύρῳ βοός, ὅφρ' ὅττι νῶτα
 Τετὼ ἀμφιβάλη ἀλάλῃ. κεφαλῇ φη δ' ὑπερθευ
 Πῖλον ἔχειν ἀσκητὴν, ἵν' ἔαται μὴ καταδεύῃ.
 Ψυχὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται βορέας πεσόντῃ.
 Ἡὼς δ' ὅττι γαῖαν ἀπ' ἔρανος ἀστρόεντῃ

Nondum operasciens aureæ Veneris.
Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
Vincta, noctu cubat intra domum
Tempore hyberno, quando ex ossis *polypus* suum
pedem arrodit,
Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
Non enim illi sol ostendit pabulum vt inuadat,
Sed super nigrorū hominum populumq; & urbē
Verritur, tardius autem vniuersis Græcis lucet.
Et tūc sane cornutę bestię & incornutę syluicubę
Misere dentib. stridentes per quercetū vallosum
Fugiant, & passim omnibus id curæ est:
Quæ recta inquirentes, densas latebras habent,
Et cauernas petrosas, tunc vtique tripodi homi-
ni similes,
Cuius & humeri fracti sunt, & caput pauimen-
tum spectat:
Huic similes incedunt vitantes niuem albam.
Et tunc indue munimētum corporis, vt te iubeo,
Chlænamque mollem, & talarem tunicam.
Stamine vero in pauco multam tramam intexe.
Hanc circuminduito, vt tibi pili non tremant,
Nēque erecti horreant, arrecti per corpus.
Circum vero pedes calceos bouis fortiter occisi
Aptos ligato, pilis intus condensans.
Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus
tempestiuum venerit,
Pelles consuito neruo bouis, vt super humerum
Pluuiæ arceas teporem, supra caput vero
Pileū habeto elaboratum, vt aures ne humefiāt:
Frigida enim aurora est Borea cadente:
Matutinus vero super terram a cœlo stellifero

Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
 Alte supra terram leuatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdū flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc antevertens, opere perfecto domum redi,
 Ne quāte cœlitus tenebrosa nubes circumtegat,
 Corpusque madidum faciat, vestesq; humectet:
 Sed euitato. mensis enim difficilimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus, difficilisque homi-
 nibus.

Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonix: longæ enim validæque noctes sunt.
 Hæc obseruans perfectum in annum
 Æquato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum pro-
 ferat.

Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernus perfecit Iupiter dies, tūc sancta stella
 Arcturus relinquens immensum fluctū Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hi-
 rundo

Ad lucem hominibus, vere nuper cœpto.
 Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta *testudo* a terra plantas ascen-
 derit,

Pleiades fugiens, tunc nō amplius fodiēdæ vites,
 Sed falcesque acuito, seruosque excitato.
 Fugito vero vmbrosas tabernas, & ad aurorā cu-
 Tēpore messis, quādo sol corpus exiccat: (bile,
 Tunc festina, & domum fruges congrega,

Dilucu-

Ἀἷρ πυροφόρῳ τέταται μακάρων ὅππ' ἔργις·
 Ὅς τε δρυσαίμεν ποταμῶν δ' ἀπὸ ἀεναόντων,
 Ὑψὺ ὑπὲρ γαίης δ' εἰς ἀνέμοιο θύελλῃ,
 Ἀλλοτε μὲν θ' ὕψι πολὺ ἕσπερον, ἄλλοτ' εἴησι
 Πυκνὰ θρηγίῃς βερέε νέφεα κλονέοντ'·
 Τὸν φθάμεν, ἔργα τελέσας, οἴκον δὲ νέεσθ',
 Μή ποτέ σ' ἐργανάθεν σκοτίεν νέφος ἀμφοικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἴματι δόσῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλεύεσθ'. μείς γ' ὃ χαλεπώτατ' ἔσθ'·
 Χερμέριος, χαλεπὸς προσέσσοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις·
 Τῆμος θ' ὤμισιν βουσίην, ὅττι δ' ἄνθρωποι πλέον εἴη
 Ἀρμαλῆς· μακρὰ γ' ὅππ' ῥόδοι εὐφρόναι εἰσὶ.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐκείνην,
 Ἰοῦσθ' νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσὸς κεν αὖθις
 Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμιχτον ἐκείνη.
 Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μὲν τροπαῖς ἡελίοιο
 Χειμέρ' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμᾶς, δὴ ρα τ' ἄσπερ
 Ἀρκτυρος, περ λιπῶν ἱερὸν ῥέον Σκεανεῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ὅππ' ἐλλέεται ἀκροκνέφαι·
 Τόνδε μετ' ὀρθρογῇ Πανδιονίς ὥρ' ἑλιδῶν
 Ες Φαῖος ἀνθρώποις, ἕαρος νέον ἰσταμένοιο.
 Τὸν φθάμενος, εἴνας πῶς ταμνέμεν· ὥς γ' ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπερ ἂν φερέσκεις δ' ἀπὸ χθονὸς ἀνφυτὰ βαίνῃ
 Πληιάδας φάγων, τότε δὴ σκάφος ἐκέτι οἰνέων·
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρσασέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φεύγαν ὃ σκιερούς θάκευς καὶ ἐπ' ἠῶ κῆπτον,
 Ωρῇ σ' ἀμνητῆ, ὅτε τ' ἡέλιος χεῖρα κάρφῃ.
 Τημέτος σπῶδειν καὶ οἴκαδ' ἐκ καρπὸν ἀγείρειν,

Ορθρου αἰσάμεν Θ, ἵνα τοι βί Θ ἄρκι Θ εἴη.
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργον τρίπῳ δῶτα μείρη' αἶπεν.
 Ἡὼς τοι προσφέρει μὲν ὁδῶ, προσφέρει ἧ καὶ ἔργον.
 Ἡὼς ἦτε φανείσαι πολέας ἐπέθηκε κελάρθῃ
 Ἀνθρώπους, πολλοῖς δ' ἴππῳ ζυγαῖ βουσι τέθῃσιν.
 Ἡμε Θ δε σκόλυμός τ' ὄνθεε, καὶ ἡ χέτω τίθῃξ
 Δενδρέω ἐφεζόμεν Θ λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοδὴν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρε Θ καματώδεος ὥρης,
 Τῆμος πύτατά τ' αἶγες καὶ οἶν Θ ἄρμε Θ
 Μαχλότα' δε γυναῖκες, ἀφαιρότατι δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γυνώατε σείρει Θ ἄζει,
 Δυναλέος δέ τε χεὺς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότε ἤδη
 Εἴη πετσαίη τε σκιῇ καὶ βύβλινος οἶνος,
 Μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων.
 Καὶ βύος ὑλοφαγοῖο κρέας μήπω τετοκῆης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων, ἴππῳ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἥτορ ἐδώδης.
 Ἀντίον εὐκράεος ἀγέμου τρίψαντες πρόσωπον,
 Κρήνης τ' ἀενάε καὶ δωτορέυτου, ἥ τ' ἀθόλωτ Θ.
 Τρίς ὕδατ Θ προσχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνω.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρυνέειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῖν
 Δινέμεν, εὐτ' ἂν πρῶτα Φανῇ σθένος Ωρίωνος,
 Χώρῳ ὅσ' εὐαεῖ, καὶ ἄτρυχά λω ὅσ' ἀλωῇ.
 Μέτρῳ δ' εὐκομίσαται ἐν ὄλῃσιν. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ
 Πάντα βίον κατέθῃαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκῃ,
 Θῆται αἰοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔρμιν
 Δίξεσθαι κέλομα χαλεπὴ δ' ὑπόπρετις ἔρμιν.
 Καὶ κυῖα καρχαρόδοντα κομῆν. μὴ φείδεο σίτῃ.

Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:
Aurora enim operis tertiam fortitur partem.
Aurora tibi promouet quidem viam, promo-
uetque laborem:
Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.
Quum vero carduusque floret, & canora cicada
Arbori insidens stridulum effundit cantum
Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum,
Salacissimæ vero mulieres, & viri imbecillimi
Sunt, quoniam caput & genna Sirtius exiccat,
Siccum vero corpus obestum. Sed tunc iam
Sit petrosa que vmbra & Byblinum vinum,
Libumque lacteum: lacque caprarum non am-
plius lactantium,
Et bouis arboriuorq; caro nondum enixæ,
Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bi-
bito vinum,
In vmbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra temperatum ventum obuerso vultu,
Fœtemq; perennem, ac defluentem, quiq; illimis sit.
Tertiâ aque partem infunde, quartâ v. misce vino.
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
Triturare, quâdo primû apparuerit vis Orionis,
Loco inventoso, & bene planata in area. (quam
Mensura v. diligenter recondito in vasis. sed post-
Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
Seruum domo carentem conducere, & sine libe-
ris ancillam (bet ancilla.
Inquirere iubeo: molesta est aut quæ liberos ha-
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo.

Ne quando tibi interdiu dormiens *fur* vir facultates auferat.

Fœnum autem importato, & paleas, vt tibi sit Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea Serui refocillent chara genua, & bones soluatur.

Quum vero Orion & Sirius in mediũ venerit Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,

O Persa, tunc omnes decerpe domum vuas:
Exponito vero soli decē dies, totidemq; noctes,
Quinq; autem adumbrato sexto in vasa haurito
Dona lætitiæ datoris Bacchi. Sed postquã utrique
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
Tempestiuæ. annus v. per terram accōmodus sit.
Quod si te nauigationis piculosa desiderium cepe-
Quãdo utiq; Pleiades robur validũ Orionis (rit,
Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
Tunc certe variorum ventorũ stridunt flamina,
Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
Terrã autem operari memor esto, ita vt te iubeo.
Nauem vero in continentem trahito, munito-
que lapidibus (flantium,

Vndiquaque, vt arceant ventorũ robur humide
Sentina exhausta, vt ne putrefaciat Iouis imber.
Instrumētã v. congrua omnia domi tuæ repone,
Recte contrahens naus alas pontigradæ.

Clauũ v. fabrefactum super funum suspendito.
Ipse autem tempestiuam expectato nauigationem dum veniat.

(onus
Tuncq; nauẽ celerẽ ad mare trahito. intus vero
Aptum imposito, domum vt lucrum reportes:

Quemad-

Μή ποτέ σ' ἡμερόκειτος ἀνὴρ ἀπὸ χεῖμαθ' ἔλη.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαυ καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βροὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηρεζανόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γουναῖτα, καὶ βόε λῦσαι.

Εὐτ' ἂν δ' Ωρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, Ἀρκτῆρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Ω Πέρση τότε πάντας ἀπὶ δρεπε οἴκαδε βότρυς·
 Δείξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέαια καὶ δέκα νύκτας·
 Πένθε δὲ συσκιάσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄλγε' ἀφύσσαι
 Δῶρα Διωνύσῃ πολυμηθέος. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ
 Πληιάδες θ' Ὑάδες τε, τὸ τε σθένος Ωρίωνος
 Διῶωσιν, ὅτ' ἔπειτ' ἀρότῃ μεμνημένος εἶναι
 Ωραίῃ· πλειῶν γὰρ χθονὸς ἄρμενος εἴη.
 Εἰ δέ σε ναυπλῆης δυσπεμφέλας ἴμερος αἰρή,
 Εὐτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὄβριμον Ωρίωνος
 Φύγῃσι πίπῃωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἰήται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Γλυῖ δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελύβει.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρῃ ἐρύσαι, πυκᾶσαι τε λίθισι
 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴχῃσ' ἀνέμων μένος ὕχρον αἰένων·
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Οὔλα δ' ἐπ' ἄρμενα πάντα τεῶν ἐγκάτ' θεο οἴκῳ,
 Εὐκόσμως σολίσας νηὸς πλερὰ ποντοπόροιο.
 Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι·
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰσέκεν ἔλθῃ.
 Καὶ ἔτε νῆα θολὴν ἄλα δ' ἐλκόμεν· ἐκ δέ τε φόρτον
 Ἀρμενον ἐντιυῖαθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι.

Ως περ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωΐζεσκεν νηυσί, βίη κεχρημένος ἐσθλῇ.
 Ος ποτε καὶ τῇ δ' ἦλθε, πολὺν Διὶ πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ Αἰολίδα περιπῶν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενος Φεύγων, ἔδ' ἐπλῆτ' ἑν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακὴν πενίαν, τίω Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.
 Νάσσατ' δ' ἄγχι Ἑλικῶν θ' ὄζυρ ἑνὶ κώμῃ,
 Ἀσκήη, χεῖμα κακῇ. θέρει δ' ἄρ' ἀλγέη, ἔδ' ἐποτ' ἐσθλῇ.
 Τιωῇ δ' ὦ Πέρση ἔργων μεμνημένος εἶναι
 Ωραίων πάντων, πῶν ναυτιλίας δὲ μάλιτα.
 Νῆ' ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγίστῃ δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέσθαι.
 Μείζων μὲν φόρτ' ἔσθ', μείζον δ' ὅττι κέρδει κέρδ' ἔσθ'
 ἔσσε', εἰ καὶ ἀνεμοὶ γὰρ κακὰς ἀπέχωσιν αἴητας·
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίῳ τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Βάληαι δὲ χρεά τε περφυγῆν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ.
 Δείξω δέ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένος, ἔτε' ἱ νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σιὸν λαὸν ἄγειραν
 Ἐλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίῳ ἐς καλλιγυναικα.
 Ενθά δ' ἐγὼν ἐπ' αἶθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. ταῖ δ' ἔπεπεφραδμένα πολλὰ
 Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες. ἐνθά με φημὶ
 Τρυνῶν νικήσεντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μῆσῃσ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ενθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέθεσαν αἰοιδῆς·
 Τόσπον τοι νηῶν γὰρ πεπείραμαι πολυζόμφων.

Quemadmodū meusq; pater, & tuus, stultissime
 Nauigabat nauibus, victus indigus boni. (Perla,
 Qui olim & huc venit, immensū pontū emensus,
 Cum Æolide relicta, in naui nigra:
 Nō reditus fugiens, neq; opulentiā ac facultates,
 Sed malā pauperiem quā Iupiter hominibus dat.
 Habitauit autē prope Heliconem misero in vico
 Ascra, hyeme malo, & state a. molesto, nunq̃ bono.
 Tu vero o Perla operum memor esto (me.
 Tempestiuorum omniū: de nauigatione v. maxi-
 Nam paruā laudato, magnę v. onera imposito.
 Maius quidem onus, maius v. lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem venti malos abstineant flatus,
 Quando ad mercaturā verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamcenā.
 Ostendam autem tibi modos multifoni maris:
 Et si neque nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim vnquam naui profectus sum ad la-
 tum mare,
 Nisi in Eubœam ex Aulide, vbi quondam Græci
 Expectata tempestate, magnum collegerunt
 exercitum, (tam.
 Græcia e sacra ad Troiā pulchris fœminis prædi-
 Iluc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidemque traieci. prædeliberata v. multa
 Certamina instituerunt iuvenes magnanimi, vbi
 me dico
 Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidē Musis Heliconi adibus dicaui,
 Vbi me primū sonorum aggredi fecerunt cantū.
 Tantum nauium expertus sum, multos clauos
 habentium.

Sed tamen dicam Iouis consilium Ægiochi:
Musæ .n. me docuerunt diuinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones solis,
Ad finem progressa æstate laboriosæ temporis,
Tempestiua est mortalibus nauigatio. nec certe
nauem

Fregoris, neque homines perdiderit mare,
Nisi sciens Neptunus terræ quassator,
Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
In his .n. summa est simul bonorumq; malorūq;
Tunc veto facilesque auræ, & mare innocuum,
Tranquillum: tūc nauem celerem, ventis fretus,
Trahitō in pontum. onus v. omne bene colloca.
Propera aut quam celerrime iterū domū redire.
Neque vero expectato vinumque nouum, & au-
tumnalem imbrem,

Et hyemem accedentē, Notiq; molestos flatus,
Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem
Multum, autumnalē: difficilem v. pontum facit.
Sed alia verna est nauigatio hominibus:
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu, tam sane peruium est mare.
Verna aut hæc est nauigatio. non ipsam ego tamē
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia rapax: ægre quidem effugeris malum. sed
tamen & hæc

Homines faciunt stultitia mentis.

Pecunia enim anima est miseris mortalibus.

Miserū vero est mori in fluctib. Verum te iubeo
Considerare hæc omnia in animo quęcunque ti-
bi consulo.

Αλλὰ καὶ ὧς ἐρέω. Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μῆτορ γάρ μ' ἐδίδαξας ἀθέσφατον ὕμνον αἰεῖδεν.

Ἡμεῖα πεντήκοντα μὲν τροπαῖς ἡελίοιο,
 Ες τέλ' ἔλθόντ' ἔρεε καματώδε ὥρης,
 Ωραῖος πέλεται θυητῆς παλός. ἔτε κε νῆα
 Καυάζαις, ἔτ' αὐδρας δόποφθίσφει θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρὸ Φρων γέ Ποσειδάων ἐροσίχθων
 Ἡ Ζεὺς ἀθαιάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.
 Εντοῖς γ' τέλ' ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' Ὀκρινέες τ' αὖραι, καὶ πόντ' ἀσπήμων,
 Εὐκην λ' ὅτε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 Ελμέμεν ἐς πόντον, φόβον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.
 Σπώδον δ' ὅτι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
 Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χερμῶν ὀπιόντα, νότιό τε δένδρεα αἰήτας,
 Οστ' ὤρνε θάλασσα ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρον
 Πολλῶ, ὀπωρινῶ· χαλεπὸν δὲ τε πόντον ἔθηκεν.
 Αλλ' εἰαρινὸς πέλεται παλός· ἀνθρώποισι,
 Ἡμεῖ δὴ τοπρώτον ὅσον τ' ὀπιόσασα κορώνη
 Ἰχυν ἐποίησεν, τόσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 Εν κράδι ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβρατ' ἐσι θάλασσα.
 Εἰαρινὸς δ' ἔτ' πέλεται παλός. ἔμιν ἔγωγε
 Αἶνημ'· ἔγ' ὁμῶ θυμῶ κεχαρισμέν' ἐστίν,
 Αρπακτὸς· χαλεπῶς κε φύγοις καπνόν. ἀλλὰ νῦ καὶ πᾶ
 Ἀνθρώποι ρέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.
 Χρήματα γ' ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μὲν κύμασιν. ἀλλὰ σ' ἄνωγε
 Φράζεσθαι τάδε πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κείλησι τίθεσθαι
 Ἀλλὰ πλέω λείπην, ταῖς μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντε μὲν κύμασι πῆμα καὶ κύρωται·
 Δεινὸν δὲ εἴ κ' ἐπ' ἁμαζαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας,
 Ἀζονα καυάζαις, τὰς δὲ φορτὶ ἁμαυρωθεῖη.
 Μετρεα φυλάσσεσθαι. κείρος δὲ ὅππῃ πᾶσιν ἄρμευς.
 Πραῖτον δὲ γυναῖκα τέον ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
 Μῆτε τρηκόντων ἐτέων μάλα πολλὰ δοτε λείπων,
 Μῆτ' ὅππῃ θείεις μάλα πολλὰ· γάμος δὲ τοι ὥριος ἔτος.
 Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠδῶν, πέμπῃω δὲ γαμοῖτο.
 Παρθενικῶν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξης.
 Τῶν δὲ μάλιττα γαμεῖν ἥ τις σέθεν ἐγγύθι καίη· (μῆτρ.
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσμα βλαψή-
 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζέτ' ἄρμενον
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δὲ αὐτὴ κακῆς ἔριγιον ἄλλο,
 Δειπνολοχῆς· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα
 Εὖε ἄπερ δαλοῦ, καὶ ὠμῶ γήραϊ δῶκεν. (νοσ.
 Εὖ δὲ ὅππῃ ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶ-
 Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιέεσθαι ἐπαῖρον·
 Εἰ δὲ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
 Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ
 Ἡ τι ἔπειτα εἰπὼν δότο θυμῖον, ἢ καὶ ἔρξης,
 Δίς τόσῳ τίνυσσά περ μεμνημένον· εἰ δέ κεν αἰθεῖς
 Ἡ γῆτ' ἐς φιλότητος, δίκῃ δὲ ἐθέλησι παραχθῆναι,
 Δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῆται· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδον·
 Μηδὲ πολύζεινον, μηδὲ ἄζεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδὲ ἐσθλῶν νεκεσῆρα.

Ne v. intra naues omnem substantiã cauas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum .n. ponti in fluctibus in malũ incidere:
Miserum etiam, si quidem in curru præ grande
onus imponens,

Axem fregeris, onera vero intereant. (optima.
Mediocritatem obserua: occasio vero in omnib.
Maturus autem vxorem tuam ad domum ducito,
Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neq; superas multũ: nuptiẽ v. tibi tempestiue hæ.
Mulier a. quatuor *annos* pubescat, quinto nubat:
Virginem vero ducito, vt mores castos doceas.
Eam vero potissimũ ducito quẽ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicini
ludibria ducas.

Neque .n. muliere quicquam vir fortitũ melius
Bona: rursus vero mala non durius aliud,
Comessatrice: quæ virum tamen si fortem.
Torret sine face, & crudæ senectæ tradit.
Bene vero animaduersionem immortalium deo-
rum obseruato.

Neque fratri æqualem facito amicum.
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne v. mentiaris linguę gratiã. Sin autẽ cœperis,
Aut verbum aliquod locutus infestũ, aut faciens,
Bis tantum puniri memineris. Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, poenã autem velit præstare,
Sulcipe. miser namque vir amicum alias alium
Facit. te vero ne quid animo coarguat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes
dicaris:

Neve malorum socius, neq; bonorũ cõuiciator.

Neque vnquam miseram pauperiem animi con-
sumptricem homini (lium.

Sustineas exprobrare, diuorū manus immorta-

Linguae certe thesaurus inter homines optimus

Parce, plurima vero gratia ad mensuram euntis.

Quod si malū dixeris, forsan & ipse maius audies.

Neque publici conuiuij grauis accessor esto,

Ex publico: plurima autem gratia, sumptusque
minimus.

Neq; vnquam de mane Ioui libato nigrū vinum
Manibus illotis, neque alijs immortalibus.

Neq; .n. illi exaudiunt: respuunt v. etiam preces.

Neque contra solem versus erectus meijto.

Sed postquam occiderit, memor vsq; ad oriētem,

Neq; in via, neq; extra viam progrediendo meias,

Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt.

Sedens vero diuinus vir, & prudens,

Aut idem ad parietem accedens bene septiatrij.

Neque pudenda semine pollutus intra domum

Focum iuxta reuelato, sed caueto.

Neque ab ominoso sepulchro reuersus

Seminato progeniem, sed deorum a conuiuij.

Nec vnquā perennium fluuiorū limpidā aquam

Pedibus transito, priusquam oraueris aspiciens
pulchra fluentia,

Manus lotus amœna aqua limpidā.

Qui fluium transierit, malicia v. manus illotus,

Ei succensent dij, & damna dant in posterum.

Ne vero a manu deorum in celebri conuiuij

Siccum a viridi refeca nigro ferro.

Neque vnquam patinam libatoriam pone super
ciatrem

Μηδέ ποτ' ἐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 Τέθλαθ' ἀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν αὐτράποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείη δ' ἡ χάρις καὶ μέτρον ἰότητος.
 Εἰ δ' ἡ μαχὸν εἴποις, τάχα καὶ αὐτὸς μείζον ἀκέσσης.
 Μηδὲ πολυζέειν δαιτὸς δυαπέμφελλ' εἶναι,
 Εκκοινῶ· πλείη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβεσθαι ἄριστον οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοις, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τί γε κλύουσιν, δποπύεσι δέ τ' ἀρέας.
 Μηδ' αὖτ' ἡελίοιο τετραμμένον ὄρεθ' ὀμιχλῆν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δὴ μεμνημένον ἔς τ' αὐτόν τε,
 Μήτ' ἐς ὁδὸν μήτ' ἐκτὸς ὁδῶν προβάδην ἐρήσης·
 Μηδ' ἀπογυμνωθεὶς μακάρων τοι νύκτες ἕαοσι.
 Ἐξομένον δ' ὅγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδὼς,
 Ἡ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερέειν αὐλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γονὴν πεπαλαγμένος ἐνδοθεν οἴκου
 Ἐστὶν ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέαομαι.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφύμοιο τάφου ἀπονοσησάν τε.
 Σπερμαίνειν γῆρεν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.
 Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιρροὸν ὕδωρ
 Πρωτὲ περὶ πρὶν γ' εὖξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενον πολυηράτω ὕδατι λάκῳ.
 Ος ποταμὸν διέβη, κακότητι δ' ἡ χεῖρας ἀνιπτόν,
 Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγος δῶκεν ὀπίσσω.
 Μήδ' ἀπὸ πεντέζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλερῇ
 Αὖτον ἀπὸ χλωρῶν τέμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' αἰνοχόην σιζέμεν κρητῆρ' ὑπερθεῖν

Πινόντων, ὅλοη γ' ἐπ' αὐτὰ μοῖρα τίτυκται.
 Μηδὲ δομον ποίῳν, αἰ ἐπιζέσθον καταλείπην,
 Μήτοι ἐφέζομένη κρώζῃ λακέρυζα κερώνῃ.
 Μήδ' ἀπὸ χυτροπέδων ἀναπύρεκτων ἀνελόντας
 ἔσθῃν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 Μήδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (ὃ γ' ἄμεινον)
 Παῖδα δυωδεκατῶν, ὅτ' ἀνὲρ' ἀνλώορα ποιεῖ·
 Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τὸ τοῦ τέτυκται.
 Μηδὲ γυναικείῳ λυγρῷ χρόῳ φαιδρύνεσθαι
 ἄνερα· λυγαλὴ γ' ὅππῃ χρόνον ἔς' ὅππῃ καὶ τῷ
 Ποινῇ μήδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθόμενοισι κυζήσας,
 Μωμόειν αἰδήλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσῶ.
 Μηδὲ ποτ' ἐν περὶ χοῇ ποταμῶν ἄλαδε περρέοντων,
 Μήδ' ὅππῃ κρῖν ἄων ἔρῃν, μάλα δ' ἐξαλέεσθαι·
 Μήδ' ἐναπύχειν· τ' γ' ὅττι λώϊόν ἐστιν
 ὧδ' ἔρδην· θένει δ' βροτῶν ὑπαλεύεο φήμι.
 Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, καὶ φη μὲν αἶραι
 ῥῆα μάλ'· ἀγαλὴ δ' φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
 Φήμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπὸ λυταί, ἵνα πολλοὶ
 λαοὶ φημίζουσιν· θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ Ἡμέραι.

ΗΜΑΤΑ δ' ἐκ δόθεν πεφυλαγμένος, εὖ καὶ
 μοῖρα
 πεφραδένον δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 ἔργα τ' ἐπαπύειν, ἢ δ' ἄρμαλιν δατέεσθαι,

Bibentium: perniciosum .n. in ipso fatū est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
 Neque a pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neq; lauator: quia & hīce noxa inest.
 Neq; super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodennem: quia virum inertem facit.
 Neque duodecim mensium: æquale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: grauis enim ad tempus est & in hoc
 Poena. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.

Nec vnquā in alueo fluviorū mare influentium,
 Neque super fontes meijto: quin valde euitato:
 Neque incacato. id enim nihilo est melius
 Sic facere. grauem v. mortalium euitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem leuatu
 Facillime, molesta vero portatu, difficilisque depositu.

Fama v. nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi diuulgant: quippe dea quædam est & ipsa

HESIODI ASCRÆI

Dies.

Dies vero ex Ioue obseruans , bene secundum decorum

Præcipe seruis, tricesimam mensis optimam
 Ad opera inspiciendum, dimentumque diuidendum,

Nempe cum veritatem populi iudicantes agunt.
Hæ enim dies sunt Ioue a prudente.

Primū, nouiluniū, quartaq; & septima sacra dies:
Hac enim Apollinem auriensem genuit Latona.

Octauaque & nona ambæ dies mensis

Egregie crescentis, ad curandū opera mortalium.

Vndecima v. duodecimaq; ambæ quidem bonæ:

Hæc quidem tondendis ouibus, illa lætis segeti-
bus metendis.

Duodecima tamen vndecima multo melior.

Hac enim nec fila in aere suspensus araneus,

Die expleta, quum & prudens formica aceruum
colligit.

Hac telam ordiatur mulier proponatque opus.

Mensis autem inchoati decima tertia caueto

Sementē incipere: plantis v. inserēdis optima est.

Sexta vero media valde incommoda est plantis:

Viripara bona, puellæ vero non utilis est.

Neque gignendæ primum, nec nuptijs tradendæ.

Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ

Apta est, sed hædis castrandis, & gregib. ouium,

Stabuloq; circumsepiedo pastorali, benigna dies

Bona v. viripara, amatque conuicia loqui, (est.

Mendaciaque & blandos sermones, & occulta
colloquia. (gientem

Mensis vero octaua caprum, & bouem valde mu-

Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.

Vicesima v. in magna, plena die, prudentē virum

Generato: valde enim bonæ est indolis.

Bona autē viripara decima, puellæ vero & quarta

Media: hac veto & oves, & curuipedes retortis
cornibus boues,

Et cæ-

Εὐτ' αὖ ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
 Αἶδε γ' ἡμέραι εἰσι Διὸς παρὰ μητίεντ' ⑤.
 Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑξόμη, ἱερὸν ἡμάρ·
 Τῇ γ' Ἀπόλλωνα χερσαῖον γαίνατ' Ἀητῶ.
 Ογδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γέ μιν ἡμέτερ' μηνὸς
 Εξοχ' ἀεζομένοιο βροθήσια ἔργα πένεσθαι,
 Ενδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γέ μιν ἐσθ' λαί,
 Ἡ μιν, οἷς περικεν, ἡ δ', εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
 Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τιν' εἴ νήματ' ἀερισπότη ⑥ δρᾶχνης
 Ἡματ' ⑦ ὅκ' πλάις, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶσθαι.
 Τῇ δ' ἰστὴν σήταί ο γυνή, περβάλοι τε ἔργον.
 Μηνὸς δ' ἰσχυμένον τρισκαδεκάτῃ ἀλέασθαι
 Σπέρμα ⑧ ἄρξασθαι· φυτὰ δ' ἐν θρέψασθαι δρῖση.
 Ἐκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν·
 Ἀνδρογόν' ⑨ τ' ἀραδῆ· κέρη δ' ἐσύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γνέσθαι πρῶτ', ἔτ' ἄρ' ἰσχυμένον ἀντιβόλῃσθαι.
 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη, κέρη τε γνέσθαι
 Ἀρμεν ⑩, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον, ἡπιον ἡμάρ.
 Ἐσθ' λή δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δέ τε κέρτομα βάζην,
 Ψεύδεά θ', αἰμυλίας τε λόγους, κρυφίους δ' ὀαρισμούς·
 Μηνὸς δ' ογδοάτη κάπρον καὶ βοῶν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας δὲ δυωδεκάτη ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ὅν' μεγάλη πλέω ἡματιῖσθαι Φῶτερ
 Γίνεσθαι· μέγα γάρ τε νόον πεποκασμέν' ⑪ ἐστίν.
 Ἐσθ' λή δ' ἀνδρογόν' ⑫ δεκάτη, κέρη δέ τε τετράς
 Μέσση· τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς,

Καὶ κινῶα καρχαρόδοντα καὶ ἔρῃας παλαεργὰς
 Πρηύειν, ἔπι χεῖρα τιθεῖς. πεφυλαξοῖς θυμῷ
 Τετράδι' ἀλεύαδαι φθίνοντός θ' ἰσμενυτε,
 Ἀλγεα θυμοδορεῖν· μάλα τοι τεταλεσμένον ἦμαρ.
 Εν ᾧ τετάρτῃ μηνὸς ἄρχεσθαι ἐς οἶκον ἀκοῖτιν,
 Οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἔργματι τάττω ἄριστοι·
 Πέμπτης δ' ἐξαλέαδαι, ἐπεὶ χαλεπὰ τε καὶ αἰνὰ.
 Εν πέμπτῃ γάρ φασιν Ερμινύας ἀμφοιπλεύειν,
 Ορκον πινυμένους ἐν Ερμῇ τέκε πῆμ' ὀπιόρκους.
 Μέσῃ δ' ἐξοδουμένη Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτῶν
 Εὐμάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλα ἐν ἀλώῃ.
 Βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταρβῆν θαλαμήϊα δῖρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι δρυάας.
 Εἰνὰς δ' ἡ μέσῃ ὀπιδείελα λῶιον ἦμαρ.
 Πρωτίῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Εὐθλή μὲν γάρ τ' ἡδὲ φυτρώμεν ἡδὲ γνέσθαι
 Ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ ἔποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τελοφνάδα μηνὸς δρύϊνην
 Ἀρξασθαι τε πᾶσιν, καὶ ὀπί ζυγὸν αὐχένα θῆναι.
 Βῆσι καὶ ἡμιόνουσι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι·
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ' ἀληθέα κυκλήσκησι.
 Τετράδι δ' οἶχε πῆμον. πᾶσι πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 Μέσῃ· παῦροι δ' αὐτὲ μετ' εἰκάδα μηνὸς δρύϊνην,
 Ἡὲς γνωμένης· ὀπιδείελα δ' ἐστὶ χερείων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὀπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλα μετὰ δαίμοι, ἀκήριοι, ἔτι φέρουσαι.

Et canem asperis dentibus, mulosq; laboriosos
Cicurato manum imponēs. cautus v. esto animo,
Vt quartam vites delinentis & inchoati mensis,
Doloribus conficiendo animo. valde hęc accom-
moda est dies.

Quarta autem mensis vxorem domum ducito,
Oblervatis auibus quę ad hanc rem sunt optimę.
Quintas v. enitatio: quia difficiles sunt & graues.
In quinta enim aiunt furias obambulare,
Periurium vindicantes, quod malum Contentio
genuit periuris.

Media vero septima, Cereris sacrum munus
Diligenter inspiciens bene æquata in area (gna,
Vētilato: roborumq; seātor incidito cubilaria li-
Naualiaq; ligna multa, & quę nauib. cōgrua sunt.
Quarta vero incipito naues compingere hiātes.
Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
Nona autem media pomeridiana melior dies.
Bona siquidē est ad plantandū, & ad generādum,
Tam viro quam mulieri: nec vnquam prorsus
mala dies. (ptimum

Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mēsis o-
Implendis dolijs, & sub iugum pouendo collo
Bobus & mulis & equis celeribus.

Nauem bene clauatam celerē in nigrū pontum
Trahitro. Sed pauci vera intelligunt.

Quarta v. aperi dolium. prę omnib. sacra dies est
Media: pauci vero rursus post vicesimam men-
sis optimam,

Aurora vigente: pomeridiana vero est deterior:
Et hæ quidē dies sunt hominib. magno cōmodo.
Cæterę autem incertę sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 Harum beatusque & felix, qui hæc omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
 Auguria obseruans, & delicta euitans.

HESIODI ASCRÆI

Scutum Herculis.

AUT qualis relictæ domo ac patria tellure
 Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem,
 Alcmena, filia seruatoris populorum Electryonis:
 Quæ mulierum genus superabat fœminearum,
 Forma; & proceritate. mente utique nulla cum
 ea certabat (cumbentes.
 Illarum quas mortales mortalibus peperere con-
 Cuius & a vertice, & a palpebris nigricantibus
 Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
 Atque hæc talis existens, tam animo suum cole-
 bat coniugem, (nearum,
 Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœmi-
 Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi-
 domitum, (tellure
 Ita commotus propter bonos. relictæ autem ille patria
 Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis,
 Vbi idem habitabat cum veneranda coniuge,
 Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim
 licebat ipsi
 Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
 Quam eadem virtus esset fratrum magnanimorum
 Suæ coniugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum

ΑΛΛ' οἱ ἄλλοί κ' αἰνεῖ, παῦροι δ' ἐτ' ἴουσιν.
 Ἀλλοτε μητρὸς πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ἔλβι' ὅς τ' αὖτε πάντα
 Εἰδὼς ἐργαίηται ἀνά τι ἀθανάτοισιν,
 Ορνίθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ Τ Ο Υ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Υ
 Ασπίς Ηερκλέους.

Η ΟΙ Η περιπλοῖσθαι δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 Ἠλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρ' ἰὸν Ἀμφιτεύονα,
 Ἀλκμῶν, θυγάτηρ λαοσόου Ἠλεκτεύωνος,
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτέρων
 Εἰδὲ τε μεγέθη περ νόον γὰρ μὲν ἔτις ἔριζε
 Τάων ὡς θνητὰ θνητοῖς τέκον εὐνηθείσας.
 Τῆς καὶ δ' ὅτε κρῆθεν, βλεφάρων τ' ὅτε κυανέων
 Τοῖον ἄηδ' οἶον τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡδὲ καὶ ὡς καὶ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκείτῳ,
 Ὡς ἔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτέρων.
 Ἡ μὲν οἱ πατὴρ ἐσθλὸν ἀπέπτανεν Ἰφιδάμειος καί,
 Χωσάμενος πρὸ βουσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
 Ες Θήβας ἐκέλευσε φερεσάκεας Καδμείους,
 Ἐνθ' ὅγε δῶματ' ἔναυσεν αἰδοίῃ περικραδίτι,
 Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφ' ἡμέρου. ἔργα ῥοίηεν
 Πρὶν λεχέων ὀπιθεῖν εὐσφύρου Ἠλεκτευώνης,
 Πρὶν γὰρ φόνον πῶσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἡς ἀλόχου, μαλερῶς καταφλέξαι περικώμας

Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 Ως γὰρ οἱ δέκετ'· θεοὶ δ' Ὀπιδάρτεροι ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ὀπίζετ' μῆνιν· ἐπείγετ' δ' ὅππῃ τάχιστα,
 Εκτελέσκει μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίοφεν θέμισ ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα, ἱέμενοι πολέμοιο τε Φυλόπιδός τε,
 Βοιωτοὶ πλῆξιπῶοι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
 Δοκροῖτ' ἀγχιέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 ἔσσοντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 Κυδίοων λαοῖσι. πατὴρ δ' αἰδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλην μῆτιν ὕφαινε μὲν φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδρασιτ' ἀλφεισῇσιν δέξῃς ἀλκτῆρα φυτῶσιν.
 Ωρτο δ' ἀπ' οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βουσιδο-
 μεύων,

Ἰμεύρων Φιλότητος εὐζώνοιο γυναικὸς,
 Εὐνύχιον· τάχα δ' ἴξε Τυφάονιον, τόφρ' αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεθήσατ' μητιέτα Ζεὺς.
 Εὐνὴ καθεζομένη, φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ πανυσφύρου Ἡλεκτροῦωνης
 Εὐνῇ καὶ Φιλότῃ μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοαστόν· ἀγλαὸς ἥρως
 Εκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' Ὀπιδάρτερος καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 Ωρτ' ἰέναι πρὶν γ' ἥς ἀλόχου Ὀπιδῆμεναι εὐνῆς·
 Τοῖον γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτ' ποιμένα λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητι
 Νέσκει ὑπὸ δρυγαλέης, ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμῷ,
 Ως ῥα τότε Ἀμφιτρύων, χαλεπὸν πόνον ἐκτολυ-
 πῶσας,

Virorū heroum Taphiorum atq; Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti
fuerant. (celerrime

Quorū ille verebatur iram, festinabatque quam
Exequi magnū opus, qđ ipsi a Ioue cōcessum erat.
Hunc autem vna cupidi bellique praelijque,
Bæotij acres equis sub clypeis anhelantes,
Locrique hastati, & Phocenses magnanimi
Sequebātur. ducebata. eos præstans puer Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumq; deo-
rumque (riter

Aliud consilium rexebat intra mentes, vt dijs pa-
Et hominib. rerum indagatoribus Martis depul-
sorem plantaret. (meditans,

Profectus aut ab Olympo est dolum mentib. altis
Desiderio concubitus elegantis mulieris, (rursū
Pernoctē, celeriterq; venit in Typhaoniū, vnde
Ad Phiciū summū accessit consiliarius Iupiter,
Vbi residens mentibus versabat diuina opera.

Nā eadē quidē nocte cum procera Electryonide
In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desi-
derium. (didus heros

Eadē a. & Amphitryo populorū defensor, splen-
Perfecto magno opere, redijt domum suam.

Neque ille ad famulos & pastores agrestes
Cœpit ire antea, quam suę coniugis cōscendisset
lectum. (pulorū.

Tale siquidē corde desiderium ceperat pastore po-
Vt autem quando quispiam magno affectu effu-
git afflictionem

Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,

Magnoque affectu, lubentique animo domum
suam reuersus est,

Totaq; nocte concubuit cum veneranda vxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris.

Illa autem a deo pariter domita, & ab homine
longe optimo, (pueros,

Thebis septem portas habentib. geminos pepit
Haudquaquam eadem sapiētes, quanquā fratres
essent. (torem virū,

Alterū siquē inferiorem, alterum a lōge præstā-
Sæuum ac validum, vim Herculanam.

Hunc quidē subiecta nubiū offuscatori Saturnio,
Iphiclum autē, hastarū concussori Amphitryoni,
Diuerſa generatione: alterum quidem, cum viro
mortali concumbens: (omnium,

Alterū autē, cum Saturnio deorum imperatore
Qui & Cygnū occidit, Martis filiū magnanimum.

Inuenit enim in luco longe iaculantis Apollinis
Ipsum, & patrē ipsius Martē, bello insatiabilem,

Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stātes in curru: terram a. pulsabant veloces equi,

Feriētes vngulis, puluisq; circa ipsos diuidebatur,

Excitatus cōpactis a currib. & pedib. equorum.

Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus cir-
cum resonabant, (patus,

Equis festinantibus. gaudebat aut Cygnus incul-

Sperās se Iouis filium, Mauortium se aurigamq;

Ferro interēpturū esse, & inclyta armade spoliatu-

Sed ipsius vota nō exaudiuit Phœb⁹ Apollo. (rū.

Ipse. n. contra illum concitauit vim Herculeam.

Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi

Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,

Et qua-

Ασπασίως τε Φίλως τε ἔον δόμον εἰσαΐκανε.
 Παννύχῃ δ' ἄρ' ἔλεκτα σὺν αἰδοίῃ παρὰ κοίλῃ,
 Τερπόμεν' ὅθ' ὄροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δέ, θεῶν δμηθεῖσα καὶ αἰέρι πολλὸν ἀρίστω,
 Θέδῃ σ' ἐπὶ ἀπύλῳ διδυμάονε γείναί το παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὅμῃ φρονέοντε· (κασιγνήτω γέ μιν ἥστω)
 Τον μὲν χερότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα Φῶτα,
 Δεινόν τε κρατερόν τε, Βίλῃ Ἡρακληείῳ.
 Τὸν μὲν· προδμηθεῖσα κελαίνε Φεῖ Κρονίωνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γέδουροσὶ ῥ' Ἀμφιτρυῶνι,
 Κεκριμένῳ γῆραι· πνίμην, βροτῶ ἀνδρὶ μιν γῆσα,
 Τὸν δέ, Διὶ Κρονίωνι θεῶν σημαντορι πάντων·
 Ὅς καὶ Κύκνον ἔπεφνευ Ἀρητιάδῃ μεγαθύμον.
 Εὔρε γ' ὅν τε μένει ἑκάστη βόλες Ἀπέλλων
 Αὐτὸν καὶ πατὴρ ὃν Ἀρίῳ ἄτον πόλεμοιο,
 Τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὥς πυρὸς αἴθουμένοιο,
 Ἐσταότ' ἐν διφρῶ· χθόνα δ' ἐκτυπὼν ὠκέες ἵπποι,
 Νύκτον ἴες χηλῆσιν κένις δέ σφ' ἀμφιδεδῆει,
 Κοπῆσμένη σπλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵπ-
 πων.

Ἀρματα δ' εὐπείηται καὶ αἴνυρες ἀμφαράβιζον
 Ἰππῶν ἱεμένων· κεχάρητο δ' Κύκν' ὅτ' ἀμύμων,
 Ἐλπίμεν' ὅτ' Δίος υἱόν, δαήτιον λευίοχόν τε
 Χαλκῶ δηώσῃν, καὶ δότ' ἐκλυτὰ τέλχεα δύσῃν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων σὺν ἔκλυε Φοῖβ' ὅτ' Ἀπόλλων·
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπ' ὤρσε Βίλῃ Ἡρακληείῳ.
 Πᾶς δ' ἄλλος καὶ βωμὸς Ἀπόλλων' ὅτ' Παρασάγῃ
 Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεῷ τέλχεων τε, καὶ αὐτῷ.

Πῦρ δ' ὥς ὁφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ὀκείνω
 Ἐτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι;
 Πλὴν Ἡρακλῆϊ καὶ κυδαλίμῃ Ἰολάῃ;
 Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἁπταί
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὅππῃ τιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ος ῥα τότε ἠνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·

Ἦρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦ τι μετ' ἀθανάτας μάκαρας, τοὶ Ὀλύμπου ἔχου-
 σιν,

Ἦλινεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ Θῆβιν
 Ἦλθε, λιπὼν Τίρωθον εὐκτίμενον πολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτεύανα, Βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων·
 Ἰκετο δ' εἰς Κρείονα καὶ ἠνίοχῳ τανύπεπλον,
 Οἳ ῥά μιν ἤσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρέειχον,
 Ἦ δὲ κῆρ' ἰκέτησι τίον δ' ἄρα κηρύδι μᾶλλον·
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμεν' ὅσῳ εὐσφύρω Ἠλεκτεύωνη
 Ἦ ἀλόχῳ. τάχα δ' ἄμμες ὅππῃ πλομένων σκισσῶν
 Γεινόμεθ' ἔτε Φυλὴν ἀναλίγκιοι ἔτε νόημα,
 Σὸς τε πατήρ καὶ ἐγώ· τῷ μιν Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ος προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε το-
 κῆας,

Ωιχεῖρ τιμήσων ἀλιτῆμενον Εὐρυόθῃα,
 Σχέτλι' ἦ πῃ πολλὰ μετισταχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτλω ἀχέων· ἦ δ' ἔπαλιν ἀγρετὸς ἐστίν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπέτελλετ' ἀέθλους.
 Ω φίλ', ἀλλὰ σὺ θάσσοις ἔχ' ἠνία φοινικέντεσσι
 Ἰππῶν ὠκυπόδων· μέγα γ' ὅρρεσι θάρσ' ἀέζων,
 Ἰθὺς ἔχον θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων ὀϊέν' ἵππων,

Μηδέν

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis
autem illi (prodire,

Sustinuisset, mortalis existēs, obuiā sub cōspectū
Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum .n. & vis magna, & manus inuictæ (bris.
Ex humeris prognatę erāt, vna cū robustis mem-
Is igitur tunc aurigā allocutus est fortem Iolaum.

O Heros Iolæ mortaliū lōge charissime omniū,
Nēpe vere in īmortales beatos, q̄ olympū tenēt,
Peccauit Amphitryo, qñ bene munitas ad The-
Abijt, relicta Tiryntho, vrbe bene fundata, (bas
Postquā occiderat Electryonem, propter boues
latas habentes frontes; (vestibus,

Venitq; ad Creontē, & Heniochē lōgis ornatam
Qui ipsum vltro receperunt, & necessaria omnia
præbuerunt, (ino magis.

Quatenus ius est supplicibus, colueruntq; ex ani-
Viuebat a. exultabundus cum formosa Electryo-
Coniuge sua: moxq; nos reuoluto anno (nide
Nati sumus, neq; ingenio similes, neq; intellectu,
Pater tuus & ego: cuius quidem mentes sustulit
Iupiter,

Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abijt veneraturus sceleratum Eurystheum:
Infelix certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens. Sed hæc irreuocabilis est.
Mihi vero deus difficiles imperauit labores.

O amice, sed tu celeriter contine habenas ruti-
lantes (mulans

Equorū alipedū, magnamq; mētib. fiduciā accu-
Recta dirige celerem currum, & alipedum robur
equorum.

Nihil veritus strepitū Martis, hominū occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per
sacrum nemus

Phœbi Apollinis, longe iaculantis regis.

Enimvero etiam validus licet existat, tamen exa-
turabitur bello.

Hunc cōtra allocutus est inculpatus Iolaus:

O patre, q̃ multū v. pater hominū atq; deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Thebarū mœnia tenet, & tuetur civitatem:
Quemadmodum & hunc mortalem, validumq;
magnumque (auferas.

Tuas in manus adducunt, vt gloriam magnam
Sed age, induere arma Mauortia, vt q̃ celerrime
Currus inter se cōmittentes Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniā neq; intrepidū Iouis filiū,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpato Alcida,
Qui sibi prope eunt, cupientes bello (q̃ cœna.
Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratio

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,

Animo oblectatus: admodum enim sibi com-
moda dixerat. (curus est:

Atque ipsum, respondens, verbis voluerib. allo-
O heros Iolae, Iouis alumne, non procul etiam
hinc (bellicosus,

Pugna aspera. Tu v. quemadmodum antea fuisti
Ita & nunc magnum equum Arionem nigrican-
tibus fetis oblitum (poteris.

Quoquouerum conuerte, & auxiliare pro eo ac
Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,
Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox

Μηδὲν ὑποδδίσας κτύπον Ἀρεῶ ἀνδροφόνιο,
 Ος νῦν κεκληγὼς πείμηνεται ἱερὸν ἄλλους
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος ἐκατηδέλετο ἀνακί·
 Ἡ μὲν κ' κρατερός περ ἐὼν ἅαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητ' Ἰόλα·
 Ἡ θεῖ', ἥ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾶσιν κεφαλῇ, κ' ταῦρε' Ἐννοσίγαι·
 Ος Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόλιν.
 Οἷον δὴ καὶ τόνδε βρότ' ἐν κρατερὸν τε μέγαν τε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέ' ἐσθλὸν ἄ-
 ρηαι.

Ἀλλὰ γε δύσσεο τῶχ' ἐρῆια, ὅφρα τάχιστα
 Δίφρος ἐμπελάσωντες Ἀρηός θ' ἡμέτερόν τε
 Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ ἔπη ἀπέρβητον Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' Ἰφικλείδην δὲ δίζετα· ἀλλὰ μιν εἴω
 Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμον' Ἀλκείδαο,
 Οἳ δὴ σφι χεδὸν εἰσι, λιλαϊόμενοι πολέμοιο
 Φυλόπδα γήσιν· τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοῖ-
 νης.

Ὡς φάτο· μείδησεν ἧ βίῃ Ἡρακληεΐη,
 Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἡρως ὦ Ἰόλαε διοτρεφές, ἐκέτι τηλοῦ
 Ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
 Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχάτῃ
 Πάντῃ ἀσπρωφᾶν κ' δέηγέμεν, ὥς κε διώηαι.

Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρειχάλκεοι Φαινοῦ,
 Ἡφαίστος κλυτὰ δῶρα, πρὶ κνήμησιν ἔθηκε.

Δεύτερον αὖ θώρηκα πῶϊ σήθεσσι ἐδωκε
 Καλόν, χρύσειον, πολυδάδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηνᾶ κούρη Δίος, ὅππῃ τ' ἔμελλε
 Τοπρῶτον ἐνὸς ἐλας ἐφορμήσασθαι ἁέθλους.
 Θῆκα τ' δ' ἄμφ' ὤμοισιν δέξῃς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κείλευ ᾗ πῶϊ σήθεσι φάρετ' ἔλκε,
 Καθβάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔνπιθεν οἷσι
 Ριγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δατῆρες.
 Πρόθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσσοι δ' ἔξοι, πειμήκεες· αὐτὰρ ὅππῃθεν
 Μορφοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι περύγεσσι
 Ἦσαν· ὃ δ' ἔβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἶλετ' χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ εὐτυκτόν ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντ' ὅ, ἔπι κράτεσσι δ' ἐαρήσας,
 Ἦτ' εἰρυτ' κάρη Ἠρακλῆ' ὅ, θείοιο.

Χ Ε Ρ Σ Ι γε μὲν σάκες εἶλε παναίολον· ἔδ' ἐπε
 αὐτὸ

Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ πᾶν ὠλόκῳ τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλέκτρῳ δ' ὑπολαμπές ἐστιν, χρυσῶ τε φαεινῷ
 Λαμπόμενον· κυαῖα δ' ἀπὸ πύχες ἠλήλων.
 Ἐν μέσῳ δ' ὀράκεντ' ὅ, ἔλκε φόντ' ὅ, ἔλκε φάττος,
 Ἐμπαλιν ἑσσοῖσιν πυρὶ λαμπόμενοισι δεδορκώς.
 Τῶ δ' ὀδόνταν μὲν πᾶν ὅ, σῶμα λῶκα θεόντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων ὅ, ἔπ' ἔβλοσυροῖο μετώπῳ
 Δεινὴ Ἐρις πεπότητο, κερύσσει κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἑκ φρένας εἶλετο φωτῶν
 Οἵτινες αἰτιθεῖν πόλεμον Δίος ἤϊ φέροιεν.

Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, variegatum, quē ipsi dederat
 Pallas Minerva filia Iouis, tunc cum cœperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autem circa humeros nocumenti depul-
 sorium ferrum,

Sæuus vir, cauam autem circa pectora pharetrā,
 Reiecitq; in tergum. in hac multæ erant sagittæ
 Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.
 Hæ a capite quidē mortem habebant præfixam,
 & vnguentum lacrymarum:

Mediæ autem politæ erant, longæ: sed a tergo
 Nigræ aquilæ contectæ alis
 Erāt. ille a. validā hastam præfixam ære corripuit.
 Capiti v. ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Herculis diuini.

At manibus clypeum accepit, varium totum,
 quem nemo quisquam (tum visu.

Neq; perripit iaciendo, neque comminuit, mi-
 Nā totus quidē circūquaq; gypso, cādidoq; ebo-
 Et electro lucidus erat, auroque fulgido (re,
 Splendēs, cæruleis plicis fulgorē interfecantibus.
 In medio a. draconis erat terror, haud quaquam
 Retro oculis igne lucentibus tuens. (effabilis,
 Cuius & dentibus quidem repletum erat os can-
 didantibus,

Sæuis, inaccessis super terribilem autem frontem
 Sæua Contentio deuolitabat, accendens pugnas
 hominum, (ris

Tetra, quæ & mētem eximebat, & præcordia vi-
 Quicunq; bellum aduersus Iouis filium gererēt.

Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad
Orcum intro

Ipsorum: ossa a. ipsis, pelle circum putrefacta,
Sinio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propersecutio, & vicinera per-
secutio factæ erant. (ferebatur.

In eo tumultus, cædesq; & homicidium huc illuc
In eo Eris quoque, & motus furebat: in eo perni-
ciola Parca, (illæsum,

Vivum alium tenēs recens vulneratum, alium a.
Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.
Vestem autem habebat circum humeros cruen-
tam sanguine virorum,

Sæuum videns, clamoribusque ingrauescens.

In eo autem & serpentum capita sæuorum erant
haud quaquam effabilem, (hominum

Duodecim, quæ pterrefaciebāt sup terrā genera

Quicumq; bellum contra Iouis filium mouerent.

Quorum & dentium quidem crepitus edebatur
quoties pugnabat (da opera.

Amphirryoniades. Hæc a. distincta erant miran-

Porro veluti puncta quædam apparebant viden-
da sævis draconibus (xillæ.

Cærulea per terga, denigratæque erant illis ma-

In eo autem & suum greges agrestium erant, at-
que leonum, (nantium,

Mutuo sese aspicientium, irascentiumq; & festi-

Quorum etiam turmatim ordines incedebant.
neque vero hi, (amborum.

Neq; illi alteros timebāt, horrebāt attamen colla

Iā .n. ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri

Duo, ipoliati animas, deorsumque ipsis niger

Cruor

Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα διώκσ' αἰδέσθ' εἴσω
 αὐτῶν. ὅσ' αὖ δέ σφι παρὶ ρινόιο σαπίσης,
 Σειρὶς ἀζαλέοιο κελαυνῇ πύθεται αἶη.

Εν δὲ παρὶώξίς τε παλῖώξίς τε τέτυκτο,
 Εν δ' ὁμαδὸς τε φόβος τ' ἀνδροκτασίη τε δε-
 δῆει.

Εν δ' ἔρις, ἐν δ' κυδοιμὸς ἐθιύεον, ἐν δ' ὅλοη
 κῆρ,

Ἄλλον ζῶν ἔχουσαι νεύεσσαν, ἄλλον ἄχτον,

Ἄλλον τε θνείωται καὶ μόθον ἔλκε ποδοῖν.

Εἶμα δ' ἐχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφείνεον αἵματι φω-
 τῶν,

Δεινὸν δερκεμένη, καναχῆσί τε βεβριθῆα.

Εν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ἔτι φατῶν

Δώδεκα· καὶ φοβέεσκον ὅππ' χθονὶ φύλ' ἀνθρώ-
 πων

Οἵ τινες ἀντιβίβω πόλεμον Διὸς ἤϊ φέροιεν.

Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὐτε μάχοιτο

Ἀμφιτρυωνιάδης· ἧ δὲ δαίετο θωῦτ' ἔργα.

Σπύγματ' αὖ ὥς ἐπὶ φαντ' ἰδεῖν δένοισι δράκτσι

Κυάνεα καὶ νῶτα μελάνθησαν ἢ γῆρας.

Εν δ' οὐῶν ἀγέλαι χλοιώων ἔσαν ἡδὲ λεόντων,

Ες σφέας δερκεμένων, κατεόντων τ' ἱεμένων τε.

Τῶν καὶ ὁμιληδὸν σίχες ἦϊσαν· ἐδένυτ' ὥς

Οὐδέτεροι τρέετ'· φείσονται γὰρ μὲν αὐχένας ἀμ-
 φω.

Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δ' ἀπὸ πρὸς

δοιοὶ ἀπυρετάμενοι ψυχὰς καὶ δέ σφι κελαυνόν

Αἶμα' ἀπελείβειτ' ἔραζ'. οἱ δ', αὐχένους ἐξελεπόντες,
 Κεῖατ' τεθνεώτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι.
 Τοὶ δ' ἐπιμᾶλλον ἐγάρεσθην, κοτίοντε μαχεσθ',
 Ἀμφοτέροι, χλοῦναι τε σῦες, χαροποί τε λέοντες.
 Ἐν δ' ἰὼ ὕσμινη λαπιδάων αἰχμητάων,
 Κανέα τ' ἀμφὶ ἀνάκτα, Δρύαντά τε, Πειριθόον τε,
 Ὀπλέα τ', Εἰζαδῖόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τυπερήσιον, ὄζον Ἀρηῶ,
 Θησέα τ' Αἰγυῖδην, ὅππῃ κελον ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύρεοι, χρύσεια ὦτ' ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἤγχευοντο
 Ἀμφὶ μέγαρον Πετρεῖον, ἠδ' Ἀσδύλον οἰωνιστήν.
 Ἀρκτον θ' Οὐρίον τε, μελαγχαίτιον τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πάκιδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε.
 Ἀργύρεοι, χρύσειας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε πωαῖκτιον ὥσ' ἐζωοίπερ εὐόντες,
 Εὐχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοχεδὸν ὠρμηγῶντ'.
 Ἐν δ' Ἀρηῶ βλοσυροῖο ποδάρες ἐστῆσαν ἵπποι
 Χρῦστοι. ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρῳ ἔλιθ' Ἀρης
 Αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
 Αἶματι Φοινικέῃς, ὥσ' ἐζωὸς ἐναρίζων.
 Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δαῖμός τε φόβῳ πε
 Ἐστῆσαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν ᾗ Διὸς θυγάτηρ ἀγέλειη Τροτογύφη,
 Τῇ ἱκέλη ὥσ' ἐτε μάχην ἐφέλκεα κορύσειν,
 Εὐχῶ ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ὅππῃ δ' ὄχιλο φύλοπιν αἰνῶ.
 Ἐν δ' ἰὼ ἀθανάτων ἱερὸς χορός. ἐν δ' ἄρα μέσσω

Cruor distillabat in terrā. ipsi a. ceruicib. deiectis
lacebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabatur, incensi ad pugnandum,

Vtrique agrestesque sues, trucesque leones.

In eo aut erat & pugna Lapitharum bellatorum,

Ceneum circa regem, Dryātemq; Pirithoumque,

Hopleumq; Exadiūq; Phalerumq; Prolochūq;

Moplumq; Ampycidē, Titaresiū, nothū Martis,

Theseumque Ægeidem, similem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Centauri autem ex altera parte contra hos congregabantur

Circa magnum Petræum atq; Asbolū augurem,

Arctumq; Huriumq;, nigrumq; pilis Mimātem,

Et duos Peucidas, Perimedes, Dryalumque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atq; impetu pariter facto, perinde ac si viui esset,

Lanceis atque abietibus cominus certabant,

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi

(Mars,

Aurei, & ibidē ipse quoque spoliator perniciosus

Mucronem in manibus habens. milites exhortās,

Sanguine cruentus, perinde atq; viuos spolians,

Curui insistens. iuxta autē Pauorque Metusque

Stabant gestientes bellum subire virorum.

Ibidē autem & Iouis filia prædatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus aureamque galeam,

Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem

in prælium sæuum.

(medio,

At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cuius

Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latonæ filius

Aurea cithara. deorum a. sedes, purus Olympus,
Ibi & forum, circum autem opulencia infinita,
quasi in corona erat posita (cantum

Immortalium in certamine: Deæ a. incipiebant
Musæ Pierides, canorum quiddā canētib. similes.
In eo a. & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat liquefacto e stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac atq; illac ferebāt. piscib. inhiātes,
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
Sub his ærei trepidabant pisces. sed in ripis
Sedebat vir piscator obseruans: habebat autem
Piscium rete, proiecturo similis. (manibus

In eo autem erat & pulchricomē Danaes filius
eques Perseus, (ratus ab illo:

Neq; qdē cōtingēs clypeū pedib. neq; lōge sepa-
Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam
insisteat illi.

Ita. n. ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
Aureum, circum pedes a. habebat alata talaria.
Ex humeris autem circa eum vagina inclusus ni-
gra ensis pendebat,

Æreus de loro: ipse autē velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum eius tenebat caput sæui
monstri (visu,

Gorgonis. circū ipsum a. pera ferebatur, mirum
Argentea, fimbriæque dependebant lucidæ,

Auræ. sæua autem circum tempora regis (bēs,
Posita erat Orci galca noctis caliginem grauē ha-

Ipse

μερόεν κιθάρηζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείη Φόρμιγξ· θεῶν δ' ἔδ' αὖ γνὸς Ὀλυμπ'·
 Ἐν δ' ἀγορῇ, πρὶ δ' ὄλε' ἀπείρετ' ἐσεφά-
 νωτο

Αθανάτων ἐν ἀγῶνι. θεὰ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς
 Μῦσαι Πιερίδες, λιγυρὰ μελπομένας ἐκῆαι.
 Ἐν δὲ λιμνῇ εὖορμ' ἀμφιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερῆς ἐπέτυκτο πανέφθχ κασσιτέροιο,
 Κλυζομένω ἵκελ'. πολλοὶ γὰρ μιν ἀμμέσων αὐτὰς
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθιώεον ἰχθυαῖοις,
 Νηχομένοις ἵκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
 Ἀργυρεὶ δελφῖνες ἐθιόνων ἑλλοπας ἰχθύς,
 Τῶν ὑποχάλκαιοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς
 Ἡσίο ανήρ ἀλιεὺς δεδοκημέν', εἶχε δ' ἡ χερσὶν
 ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, διστορήψοντι ἐοικώς.

Ἐν δ' ἰὼ ἠυκόμεν Δανάης τέκος ἱππότα Περ-
 σεύς,

Οὐτ' ἄρ' Ὀππφαύων σάκεος ποσσὶν, ἔθ' ἐκάς αὐτὰς
 Θαῦμα μέγα φράσσαθ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐς ἡρμῆο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμας πεῦξε κλυτὰς Ἀμφιγυῆεις
 Χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε περόεντα πέδιλα.
 Ωμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον αἶορ ἔκειτο,
 Χάλκεον ἐκ τελαμώνος. ὁ δ' ὥς τε νόημι' ἐποτᾶτο.
 Πᾶν δὲ μετέφρενον εἶχε κάρη δεινόιο πελώρου,
 Γοργῶς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσσις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρέη· θύσανοι δ' κατηρεῦντο φαεινοὶ
 Χρύσοι· δέμῃ δ' πρὶ κροτάφοισιν ἀνακλ'·
 Κεῖτ' Αἰδ' κινέη, νυκτὶς ζόφον αἶνον ἔχουσα.

Αὐτὰς δὲ σπύροντι καὶ ἑρρίζοντι ἑοικώς
 Περσῶς Δαναΐδης ἐπιτάνετ'. καὶ ἤ μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἄπληγί τε καὶ ἔφαται ἑρρώοντο,
 Ἰέμεναι μαπέειν. ὅππῃ ἢ χλωρῆ ἀδάμασσι
 Βαινυσέων ἰάχεσκε σίῃσι· μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 Ὀξέα καὶ λιγέως· ὅππῃ ἢ ζώνῃσι δράκοντι
 Δοιῶ ἀπηωρεῦντ', ὅππῃ κυρτώνοντε κάρηνα.
 Λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε· μένει δ' ἐχάρασσαν ὀδόντας
 Λαγρία δερκεμένῳ· ὅππῃ ἢ δεινοῖσι καρλίωσι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τέχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν, ὑπὸ σφετέρῃς πόλιος σφετέρων τε τοκήων
 Λοιγὸν ἀμυώντες· τοὶ ἢ πρᾶξέειν μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέατ', πλέονες δ' ἐπὶ δῆριν ἔχοντες,
 Μάρνανθ'· αἱ ἢ γυναικες εὐδμήτων ὅππῃ πύργων
 Χάλκεον ὄξυ βόων, καὶ δ' ἐδρύπλοντο παρειαί,
 Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτὰ Ἡφαίσιοι.
 Ἄνδρες δ' οἱ πρὸς βῆες ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 Ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, αὐτὰ ἢ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσιν, πρὸς σφετέροισι τέκεσσι
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ μετ' αὐτὰς
 Κῆρες κυάνεαι, λαοκῆς δ' ἀβευῶσαι ὀδόντας,
 Δεινωποὶ, βλοσυροί τε, δαφουνοί τε, ἄπληγοί τε,
 Δῆριν ἔχον πρὸς πίπλοντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἱένε
 Αἷμα μέλαιν πένον· ὃν ἢ πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπλοντα νέετατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δεκάτῃεν
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'· αἱ ἢ φρένας εὖτ' ἀξέσαντ'
 Αἷματι

Ipse autem properanti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
Cupiêres ipsū apprehendere. in viridi a. adamante
Euntibus ipsi resonabat clypeus magno strepitu
Acutū & tinnulum quippiā. in zonis a. dracones
Duo suspensi erant, attolentes capita.
Lambebant autem illi, ira; infrendebāt dentes,
Crudele tuentes. supra saeva autem capita
Gorgonū agitabatur magn' terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes.
Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes: illi a. depopulari studentes.
Ac multi quidem iacebant, plures autem etiam
pugnā tenentes, (turribus
Dimicabant. mulieres autem a benē constructis
Æreū acutum clamabant, lacerabāturque genas,
Viuis similes, opa inclyti Vulcani. (henderāt,
Viri autē qui seniores erāt, & senectutem appre-
Conferti extra portas ibant, sursumque dijs
Manus tendebāt beatis, pro suis liberis (ipso autē
Metuentes. illi a. contra pugnam cōserebāt. post
Patæ nigræ candidis crepantes dentibus,
Totæ terribilesque, cruentæque, inaccessæque
Certamen habebant de ijs qui cadebant. omnes
enim cupiebant
Cruorem nigrum bibere. Et quem primum for-
te ceperant
Iacentem vel cadentē recens faucium, ei quidem
Iniiciebant vngues magnos, animaque ad Or-
cum abibat, (exatiassent
Tattarum in frigidum. illę a. præcordia postquam
F

Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant
post tergum: (cum ire,

Retro aut in tumultum & stragem festinabant ire.

Clotho & Lachesis ipsis astant, atq; paulo minor

Atropos: neq; enim erat magna dea: sed tamen

Alijs quidē præstantiorq; erat, & æuo grādissima.

Omnes autem circa vnum virum pugnam acer-
bam instituerant. (succensentes,

Sæuoq; modo se ipsas mutuo aspiciebant, oculis

Inter se a. vngues manusq; audaces exequabant.

Iuxta a. & Caligo stabat, perustæ similis, & gravis,

Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,

Crassipes: longiq; vngues a manib. prominebāt.

Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex ge-
nis autem (tes stringēs

Cruor destillabat in terrā. ipsa a. terribiliter den-

Stabat, multusque pulvis constrauerat ei hume-
ros, (num.

Lachrymis humida. iuxta a. turrita ciuitas homi-

Auræ a. ipsam tenebāt superliminarib. adaptatæ

Septē portæ: hominesq; in voluptatib. & choreis

Oblectationem capiebant. Alij siquidem fabre-
facto in curru (tabatur.

Ducebant viro vxorē, multusq; hymenæus exci-

Et procul ab ardentib. facib⁹ fulgor resplēdebat,

In manibus famulorum. Mulieres autem venu-
state florentes

Præibant, quas chori ludentes sequebantur.

Atq; hi quidē canoris tibijs emittebant cantum.

Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur
sonus. (bilem.

Illæ autem ad modulationē ducebāt chorū ama-

Inde

Αἶματ' ὦ ἀνδρόμεγ, τὴν μὲν ρίπασκον ὀπίσσω,
 Ἀψ δὲ ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἴδουσι,
 Κλωθὴ καὶ λάχεσις σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφῆσ-
 σων,

Ατρώπ' ὦ, ἔτι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Τῶν γε μὲν ἀλλῶων προφερέης τ' ἰὼ πρεσβυτάτη τέ.
 Πᾶσαι δὲ ἀμφ' ἐνὶ φωὶ μάχῃ δριμύαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δὲ ἐς ἀλλήλας δράκον' ὄμμασι θυμῆνασαι,
 Ἐν δὲ ἔνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Πὰρ δὲ Ἀχλὺς εἰσήκει ὄπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 Χλωρὴ, αὐτολέη, λιμῶ καταπεπληγῆα,
 Γενοπαχῆς· μακροὶ δὲ ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ὅκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ὅκ ᾗ παρειῶν
 Αἶμα' ἀπελείβετ' ἔραζε. ἡ δὲ ἀπλητον σεσαρυῖα
 Εἰσήκει· πολλὴ ᾗ κόνις κατενέωθεν ἄμους,
 Δάκρουσι μυδαλέη. παρὰ δὲ εὐπυργ' ὦ πόλις ἄν-
 δρῶν.

Χρυσῆαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις δ' ἑσαρυῖαι
 Ἐπὶ πύλαι· τοὶ δὲ ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν' ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτερος ἐπ' ἀπλώης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναικα, πολὺς δὲ ὑμέναιος ὀρώ-
 ρει.

Τῇλε δὲ ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶων. καὶ δὲ ἀγλαΐη τε θαλυῖαι
 Πρόσθ' ἔκιον, τοῖσιν ᾗ χοροὶ παύζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ ἀλιγυρῶν σελύγῃων ἴεσαν αὐδῶ
 Ἐξ ἀπαλῶν σωμαίων, πῶι δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Αἰ δὲ ὑπὸ φορμύγῃων ἀναγον χορὸν ἡμερόεντα·

Ενθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθεν νέοι κώμαζον ὑπὸ αὐλῶ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπὸ ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες ὑπὸ αὐλητῆρι δ' ἕκα-
 ς ⑥

Πρόθ' ἕκιοι· πᾶσαν ἢ πόλιν θαλία τε χοροί τε
 ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπαύροιθεν πόλη ⑥
 Νῶθ' ἵππων ὀπιθάντες ἐθώον. οἱ δ' δροτῆρες
 ἤρειον χθόνα διὰ· ὀπισθὰ δ' αὖ χιτῶνας
 ἐσάλατ'· αὐτὰρ ἔτι βαθὺ λήιον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 αἰχμῆς ὀξείησι κερωνιόωνται πέτηλα,
 βελθόμενα σαχύων, ὥς εἰ Δημήτερι ⑥ ἀκτιῶ·
 οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον ἀλωῶ·
 οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, ὄρε πάντας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
 οἱ δ' αὖτ' ἐς τελάρους ἐφόρειν ὑπὸ τευξητῆρων
 λυκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων δὲ πο-
 χων,

βελθόμενων φύλλοισιν καὶ δρυρέας ἐλίκεσσιν.
 οἱ δ' αὖτ' ἐς τελάρους ἐφόρειν. παρὰ δέ σφισιν
 ὄρχ ⑥

Χρῦσεος ἱῶ, (κλυτὰ ἔργα παῖ Φρονος Ἡφαίστοιο)
 Σειόμεν ⑥ φύλλοισι καὶ δρυρέοισι κώμαξι.
 Τῶ γε μὲν ἔν παίζοντα ὑπὸ αὐλητῆρι ἕκας ⑥
 βελθόμενος σαφυλῇσι μελάνθησαν γε μὲν αἶδε.
 οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἥρυν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύπεδας λαγὸς ἤρειν
 ἄνδρες θηράται, καὶ καρχαρόδοντες κυῶε πρὸς,
 ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 Πὰρ δ' αὐτοῖς ἵππηες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοισιν

ἤειπον

Inde rursum ex alia parte iuuenes comessabantur ad fistulam,

Alij quidem cōtra ludentes saltatione & cantu,
 Alij a. cōtra ridentes, ante tibicinem a. singuli
 Præcedebāt, totamq; ciuitatē læticiæ, choreæq;
 Voluptatesque tenebant. Alij autem rursus extra
 ciuitatem (autem

Tergis equorum conscensis currebant. aratores
 Proscindebant terrā bonam, ornateque tunicas
 Succinctas habebant: sed erat profunda seges, vbi
 alij quidem metebant

Mucronibus acutis rostrata folia,
 Grauida spicis, veluti Cereris cibum.

Alij autem in manipulos ligabant & implebant
 arcam: (habentes:

Rursum alij vindemiabāt vineas, falces in manib.
 Alij autem in calathis ferebant a vindemiatori-
 bus acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
 Grauidis folijs, & argenteis capreolis.
 Alij rursus in calathis portabāt, iuxtaq; ipsos vitis
 Argentea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
 Agitata folijs, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludūt ad tibicinē vnusquisq;
 Oneratus vnīs, quæ ipsæ nigræ erant.

Alij quidem calcabant in lacu, alij hauriebant, alij
 autem dimicabant (nabantur,

Pugnis, & luctando: alij vero alipedes lepores ve-
 Viri venatores, & ferratis dentib. canes duo ante
 Cupiētes assequi, illi a. cupiētes effugere. (ipsos,
 Iuxta ipsos autem & equites habebant laborem,
 proque præmijs

Certamen habebant & pugnam. bene iunctis autem in curribus

Aurigæ stantes, immittebant veloces equos,
Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant
(co resonabāt.

Currus ferruminati, rotarūq; modioli, valde ex
Illi quidem igitur perpetuum habebāt laborem,
neque enim dum ipsis (tamen.

Victoria cōpleta erat, sed indefinitū habebāt cer-
Ipsis a. etiā propositus erat magnus tripus intra a-
Aureus, inclyta opera prudētis Vulcani. (gonē,
Circa extremam autem oram manabat Oceanus,
inundanti similis. (autem

Totū a. cōtinebat clypeum variegatū. per ipsum
Cygni alii volantes magnum clangebant, qui il-
lic multi (bantur,

Natabāt in summa aqua. iuxta autē pisces moue-
Mirum visu, etiā Ioui grauitonāti, cuius consilijs
Vulcanus fecit clypeum magnumq; validumq;,
Cōponēs manibus: quem quidē Iouis fortis filius
Iactabat facile: equestrem autē affiliit in currum
Similis fulguri patris Iouis, ægida tenentis,
Leniter ingrediens. huic a. auriga fortis Iolaus,
Bigis insitens regebat curuum currum.

Prope a. ipsis aduenit dea cæsijs oculis Minerva,
Atq; ipsos cōfirmans verbis volucris alloqueba-
Salute Lyngei progenies longe inclyti. (tur:
Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is qui bea-
tis imperat, (spoliare.

Cygnumque interficere, & inclyta arma eius de-
Sed tibi aliud verbum dicam, multo præstantissi-
me populorum:

Postquam

Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὖ πλεκέων δὲ Διὶ Δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 Ρυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δὲ Διὶ Πικρατέοντα πέτοντο
 Ἀρμάα καλῆεντ', ὅππῃ ᾗ πλῆμνα μέγ' αὐτεῖν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδῖον εἶχον πόνον· ἐδὲ ποτὲ σφιν
 Νίκη ἐπ' ἐλύσθη, ἀλλ' ἀκρίλον εἶχον ἄεθλον.
 Τοῖσι ᾗ καὶ περὺκετ' μέγας τρίπῳ ἐντὸς ἀγῶ-
 νος,

Χρυσῳ, κλυτὰ ἔργα ποείφρονος Ἡφαίστιο.
 Ἀμφὶ δὲ ἵτιν ῥέεν Ωκεανὸς πλῆθοντι ἐοικώς·
 Πᾶν ᾗ σπυῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ καὶ αὐ-
 τὸν

Κύννοι ἀερισπῶται μεγάλ' ἤπυνον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἀκρον ὕδωρ. τὰρ δὲ ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζεὺς βαρυκτύπῳ, ἔπειτα βελάς
 Ἡφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν Ὀπικρατέως· ὅππῃ δὲ ἵππεύει ἴσχε Δίφρων,
 Εἵκελ' ἄσπεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγυόχοιο,
 Κῆφα βιβῶς. τῷ δὲ ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
 Δίφρων ἐπεμβεβαὼς ἰθὺς ἐτο καμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφέας θερσύνει· ἔπειτα πειρόεντα προσηύδα·

Χαίρετε λυγρῇ γυναικὶ τηλεκλειτῷ,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτ' ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσ-
 σων,

Κύννοντ' ἐξεναρῆν καὶ δῶτ' κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 Ἀλλο δέ σοι τι ἔπ' ἐρέω μέγα φέρωτε λαῶν·

Εὐτ' αὖ δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶν ᾧ ἀμέρσης,
 Τὸν μὲν ἐπὶ τ' αὐτῆς λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
 Αὐτὸς δὲ βροτ' λοιβὴν Ἀρίω ὀπιάντω δοκεύσας,
 Ενθά κε γυμνωθέντα σάκκος ὑπὸ δαιδαλέοιο
 Οφθαλμοῖσιν ἰδῆς· ἐνθ' ἐπύμεν ὀξείχαλκῳ·
 Αἶψ' δ' ἀναχάσασατο· ἐπεὶ ἔνύτοι αἰσιμὸν ἔστι
 Οὐθ' ἵππους ἐλέειν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰποῦσ' ἐς δὲ φρον ἐβήσαντ' δῖα θεάων,
 Νίκῳ ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 Εστυμένως· τότε δὴ ρα δόγνητ' ἰόλα ἰόλα
 Σμερδαλέονθ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὥτ' ὁ-
 μοκλῆς

Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κενίοντες πεδίοιο,
 Εν γάρ σφιν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίοδε' αἰαδέσσεισαι· πρὶς θανάχιζε δὲ γαῖα·
 Τοὶ δ' ἄμυνάς περ γρόντ' ἱκελοὶ περὶ ἠὲ θυέλλῃ,
 Κύκνοςθ' ἵπποδάμος καὶ Ἀρης ἀκέρητος αὐτῆς.
 Τῶνθ' ἵπποισι μὲν ἐπὶθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 Ὀξεία χρέμισαν, πρὶς δὲ σφιν ἄγρυπ' ἦχώ.
 Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ηρακληεῖη·
 Κύκνε πέπον, τί νυν ὧν ὀπίσχετον ὠκείας ἵππους,
 Ἀνδράσιν εἴτε πόνου καὶ οἴζυ' ἰδρυες εἰμέν;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δῖφρον εὐξοον, ἥ δὲ κε λάθου
 Εἴκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 Ες Κήρυκα ἄνακτα· ὃ γ' δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχίνος προέβηκε· σὺ δ' εὖ μάλα εἶδα καὶ
 αὐτός.

Τοῦ γ' ὀπύεις παῖδα θεμισγνόω κυανῶται.

Postquam igitur Cygnum dulci quo spoliaueris,
 Illū quidē tū eodē loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse aut hominum pestem Martem accedentem
 Vbi nudatum clypeo variegato obseruans,
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalib. manibus & gloriam tenens
 Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolaus
 Horrendum equos increpuit. illi autem a com-
 minatione (per campū:

Leuiter ferebant celerem currū, puluerē cientes
 Nam ipsis animum addiderat dea cæsis oculis
 Minerva, (tellus.

Ægide concussa. ingemiscebat a. circumquaque
 Illi autem pariter procedebant, similes igni siue
 procellæ, (more.

Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis cla-
 Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
 Acutum hinniuerē, circaque ipsos reuerberaba-
 tur sonus.

Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeæ:

Cygne ignaue, cur cōtra nos tenetis veloces e-
 Viros qui laboris & erūnē experti sumus? (quos,
 Ad diuersum tene currū bene politum, atq; e via
 Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
 Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter &
 maiestate (ipse.

Trachini antistat. Tu v. satis admodum scis etiā
 Eius enim cōnubio tenes filiam Themistonoem
 nigroculam.

O ignave, nō. n. tibi neq; Mars mortis exitiū (do:
 Prohibuerit, si nos inter nos cōgrediamur bellā.
 Iā ipsum quidē aio ante quoq; aliquoties piculū
 Hastæ nostræ, quādo pro Pylo arenoso (fecisse
 Aduersus stetit mihi pugnā insatiabiliter optans.
 Ter siquidē mea hasta percussus sustinuit se terra,
 Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi fe-
 mur eius, (foravi.

Totis animis festinās, magnumq; illius clypeū p-
 Pronus autem in pulueribus humi prostratus ce-
 cidit hastæ impetu,

Vbi etiā ignominia affectus inter imortales fuit,
 Manibus sub nostris relictis spolijs cruentis.

Sic dixit, at Cygnus bellicosus haud quaquam
 curabat, (equos,

Huic obtemperans, retinere trahentes currum
 Ac tunc a bene compactis bigis defilierunt cele-
 riter in terram,

Et Iouis filius magni, & Enyalij regis.

Aurigæ a. propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis a. irruentib. sonitu pedū cōcitata est lata ter-
 Vr autem ab alto vertice montis magni (ra.

Rupes defiliant, aliæ super alias cadentes:

Multæque quercus, multæ item piceæ,

Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Celeriter delabentib. donēc in campū perueniāt:

Ita & illi in se mutuo ruebant cū magno clāgore:

Tota a. Myrmidonum ciuitas celebrisq; laolcus,

Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,

Præ voce vtriusque valde resonabant. Illi autem
 cum clamore (rius Iupiter,

Mirādo cōgressi sunt. magnū a. intonuit consilia-

Eta

Ω πέπον, ἔμην γάρ τοι Ἀρης θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρκέσθ, εἰ δὴ νῶϊ σκυοισόμεθα πολεμίζειν.
 Ἡδὴ μὲν τέ ἐΦημί καὶ ἄλλοτε πέρηθ' ἰῶα
 Ἐγχεῖσθ' ἡμετέρῃς, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃς ἡμαρτόεντ' ἔσθ
 Ἀντίθ' ἔσθ' ἐμῆο, μάχης ἁμόιον μενεαίνων.
 Τρίς μὲν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἡρείσατ' γαίῃ,
 Οὐταμένῃς σάκεθ'· τὸ δ' ἤ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, Διὰ δ' ἤ μέγα σάκος ἄραξα·
 Πρῶτ' ὅτ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεθ' ὀρμῇ.
 Ἐνθά κε δὴ λωβητὶς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρξ βροτόεντα.
 Ως ἔφατ'· ἔσθ' ἄρα Κύκν' ἔϋμμελὴς ἐμενοίνας
 Τῷ ὀπιπρόμεν' ἔχέμεν ἐρυσαρμάτας ἵππους.
 Δὴ τότε ἀπ' Ὀπλεκέων διφρῶν θόρον αἰψ' ὄππ' ἰ
 γαῖαν

Παῖς τε Διὸς μεγάλῃ καὶ ἐνυαλίῳ ἀνακλ' ἔσθ.
 Ἡνίοχοι δ' ἔπαλιν ἔλασαν καλλίτειχας ἵππους·
 Τῶν δ' ὑποσφομένων κανάχιζε πόσ' ὄρεϊα χθῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεθ' ἔσθ' μεγάλοιο
 Πέτρα δ' ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δ' πέσωσι.
 Πολλὰ δ' ὄρνυς ὑψίκομοι, πολλὰ δέ τε πεῦκα,
 Αἰγῆροί τε τανύρροιζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ρίμφα κυλινδομένων, εἰως πεδίον δ' ἀφίκωνται·
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 Πᾶσαι δ' Μυρμιδόνων τε πόλεις κλέτῃ τ' Ἰαωλκῆς
 Ἀρνητ' ἢ δ' Ελίκη, Ἀνθρά τε ποιήεσσα
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θεωρεσίῳ σῴσαν. μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,

Κάδ' οἷ' ἄρ' ἀπὸ ἔρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵμα-
πέσσας,

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἑὼν μεγαθυροῖι παῖδι.
Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεσσι χαλεπὸς περὶ δέσσει
Κάπερ χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρώτης, θήη δέ τε λυκὸν ὀδόντα
Δοχμῶθεις, ἀφρὸς ἧ πρὸ σῶμα μαστιχόωντι
Λείβετα, ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπετῶντι εἵκτιν,
Ορθας δ' ἐν λοφίῃ φείσσει τείχας ἀμφί τε δρυῶν.
Τῷ ἱκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππεύει θυρεὶ διφρα.
Ἥμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέει τέτιξ
Οζωέφροζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν
Ἀρχεται, ὥ τε πόσις καὶ βρώσις θῆλυς ἔερση.
Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡῶρος χέει ἀνδρῶν
Ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπῃ τε χροῶα Σείριος ἄζει.
Τῇ μὲν δὴ κέγχυροισι πείγλῳ χεστέλεθωσι
Τῆς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὁμφακες ἀόλλονται,
Οἷα Διώνυσος δῶκε' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος.
Τὴν ἄρ' ἔκ μάρναντο, πολὺς δὲ ὀρυγμαθὸς ὀρώρει.
Ὡς ἧ λέοντες δύο ἀμφὶ κτυμένης ἐλάφοιο
Ἀλλήλοισι κατέοντε, ὅπῃ σφέας ὁρμήσωσι.
Δεινὴ δέ σφ' ἰαχὴ ἄρα βόςθ' ἀμα γίνετ' ὀδόντων.
Οἱ δὲ ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτερ' ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλῃ κλάζοντι μαχέσθην
Αἰγὸς ὄρεσσι νόμας ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
Πόνος, ἧ τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
Ἰῶ ἀπαύνησθης, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
Χώρα αἰδρις ἐών· οἱ δὲ ὀτρυνόμενοι ἐνόησαν,

Et a cœlo guttas demisit sanguinolentas,
 Signū id ponens bello, tuo multū cōfidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbus aspectu
 Aper, dentes habens exertos, fertur impetu ad
 pugnandum (tem

Cum viris venatoribus, acuitque candidum den-
 Per obliquū actus, spuma autē circa os mandenti
 Destillat: oculiq; ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis a. in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iouis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando a. viridi nigricans alis sonorosa cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibus scæmineus ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram
 fundit vocem

Æstu in grauissimo, quādo corpus Sirius exiccat,
 Quando item & milio circum aristæ nascuntur,
 Quod æstate seminant, cum vix acerbæ colorem
 mutant, (laborem.

Qualia Bacchus dedit hominibus in læticiam &
 Eo tempore pugnabāt, multus a. tumultus exci-
 Ut autē leones duo, pro occisa cerua (tabatur.
 Sibi mutuo irati, in seipsum impetum faciunt,
 Sequusque inter ipsos rugitus, strepitusque exori-
 tur dentium:

Atq; ut vultures incuruis vnguibus repādi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montiuagæ gratia, aut feræ ceruæ
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta e neruo emissa: ipsæ a. vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animaduer-
 terunt,

Cerratimq; pro ea pugná acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cū clamore cōtra se mutuo irruerūt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo & creā hastā adegit,
 Neq; tamē perripit æs: defendebāt .n. dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeā,
 Inter galeam & clypeum, hastā longa
 Cervicem nudatum, celeriter infra mentum
 Percussit valde, amboſque detondit tendones
 Homicidā lancea. magnū .n. robur inciderat viri.
 Cecidit a. veluti cū quercus aliqua, aut cum rupēs
 Excelsa, iēta Iouis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant ar-
 ma variegata ære. (filius.

Atq; hunc quidem ibi reliquit Iouis ærumnosus
 Ipse autem occisorem hominum Martem accē-
 dentem observans,

Sēum videns oculis, vt leo corpus forte nactus,
 Quiq; admodum accurate pelle validis vnguibus
 Dillecta, quā celerrime dulcem animam abstulit:
 Alacriter autem nigrum expletur cor,
 Accasijſ intuens oculis sēum quiddam, costas-
 que & humeros

Cauda flagellās, pedib. fodit, neq; quisquā ipsum
 Sustinet ex aduerso aspiciens prope ire, neq; pu-
 gnare. (more

Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis cla-
 Cōtra Martē stetit, in præcordijs audaciā augens
 Cerratim. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Vtriq; a. cum clamore alter alterum inuaserunt.
 Vt a. quādo a magno rupes cacumine præcipitās,
 Et in longum delata saltu voluitur, fragorque

Venit

Εαυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύτιος ἔθεντο·
 Ως οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Ενθ' ἦτοι Κύκν' ὅ μιν ὑπερμενέ' ὅ Διὸς υἱὸν
 Κτήνέμενοι μεμαῶς αἰκεί ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν· ἔρυτο δ' ὤρεα θεοῖο.
 Ἀμφιτρυωνιάδης δ', βίη Ηρακληείη,
 Μεσσηγύς κέρυφός τε καὶ ἀσπίδ' ὅ ἔγχει μακρῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γνείῃ·
 Ηλασ' ὀπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε
 Ἀνδροφόν' ὅ μελίη. μέγα γὰρ θένος ἔμπεσε φωτός.
 Ηραπε δ' ὥς ὅτε τις δρύς ἤριπεν, ἥ ὅτε πέτρη
 Ἠλίοατ' ὅ πηγεῖσα Διὸς ψυλόεντι κεραυνῷ·
 Ως ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδ' ὅ υἱός.
 Αὐτὸς δ' ἐβροτολοιγὸν Ἀρην ὀπιόντι δοκεύσας,
 Δεινὸν ὄρων ὅσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 Ος τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὀπιτάχισσε μελίφρονά θυμὸν ἀπηύρα·
 Εμμενέως δ' ἄρα τῶγε κελαυνὸν πῖμωλαται ἦτορ·
 Γλαυκιδίων δ' ὅσσοις δένον, πλάσας τε καὶ ὤμους
 Οὐρῇ μασιόων, ποσσὶ γλάφει· ἔδ' ἐπὶ αὐτὸν
 Ετλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, ἔδ' ἐμάχεσθαι.
 Τοῖ' ὅ ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκέρητ' αὐτῆς
 Ἀντί' ἔστη Ἀρη', ἐνὶ φρεσὶ θάρσ' ἀέζων,
 Εαυμένως· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμεν' κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπαῖ μεγάλα πέτρη πεσηῶν ὄρυσσε,
 Μακρὰ δ' ὀπιθρώσκεισι κυλίνδεσσι, ἥ δέ τε ἤχη

Ερχεταῖ ἐμμεμαῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 ὑψηλὸς, τῷ δὲ συνενείκεται, ἐνθά μιν ἴχει·
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ θροαύματ' ἔλι' Ἀρης
 κεκληγῶς ἐπόρχσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθλιωαίη κόυρη Διὸς αἰγιόχοιο
 ἀντίη ἦλθεν Ἀρης, ἐρεμνὴ αἰγίδ' ἔχουσα.
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δ'ρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἄρες Ὀπίχθε μὲν ἔκρατερόν κ' ἡ χεῖρας ἀάπης.
 Οὐ γάρ τοι θέμις εἶναι δ'πὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι·
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὴδ' ἀντί' ἴστας ἐμῖο.
 Ως ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἀρεως μεγαλήτορα θυ-
 μόν.

Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ ἔικελα τεύχεα πάλλων,
 καρπαλίμως ἐπόρχσε βίη Ἡρακληεΐη,
 κακτάμεναι μεμαώς· κ' ὅρ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κατέον πέρι τεθνεῶτ',
 ἐν σάκει μεγάλῳ. δ'πὸ δ' γλαυκῶπις Ἀθλιώη
 ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεζαμένη δ'πὸ δίφρου.
 Δερμὺ δ' Ἀρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσάμενος δ' ἄορ' ὄξυ,
 εἰσὺτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι. τὸν δ' Ὀπίοντα
 ἀμφιτρωνιάδης δένης ἀκέρητ' αὐτῆς,
 μῆρόν γυμνωθέντα σάκεος ὑπὸ δαιδαλέοιο,
 οὔτας Ὀπικρατέως· ἀλλ' οὐδὲ μέγα σάκος ἄραξεν,
 δέξαπινωμήσας, Ὀπίη χθονὶ κάβαλε μέσῃ.
 Τῷ δ' φόβος, κ' Δαῖμ' εὐτρεσχὸν ἄρμα κ' ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγίγυς, καὶ δ'πὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 εἰς δίφρον θῆκαν πολυδάδαλον. αἰψὰ δ' ἔπειτα

Venit subito ingens, collis, autem ipsi obuius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, vbi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum grauator, pernicio-
 sus Mars (excepit.

Vociferans irruit, ille autem prompte venientem
 Porro Minerva filia Iouis ægida tenentis
 Obuiã venit Marti, tenebrosam habens ægidem.
 Sæua autem torue intuens, verbis volucris al-
 locuta est: (ctas.

Mars inhibe animos ingentes, & manus inui-
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Iouis magnanimo filio. (mihi.
 Sed age, desiste a pugna, neque aduersus steteris
 Sic ait: sed non peruasit Martis magnanimi
 , animo:

Sed magno fremitu, flammæ similia arma vibrās,
 Celeriter inuasit vim Herculeam,
 Occidere festinans. & coniecit æratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva,
 Hastę impetum auertit, manu deflectens a curru.
 Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoq;
 gladio acuto (cedentem

Irruit contra Herculem magnanimum. at illū ac-
 Amphitryonides, sæuo insatiabilis clamore,
 Femore clypeo sub variegato
 Vulnerauit valide, magnumq; traiecit clypeum
 Hasta vibrās, in terra a. prostrauit media Martem.
 At illi Pavor & Metus agilem curru, & equos
 Aegerunt celeriter propius, & a terra habente
 latas vias (riter

In curru posuerunt variegatum, atq; inde cele-

Equos flagellis impulerūt, veneruntq; in altū O.
 Filius a. Alcmenæ & gloriosus Iolaus, (lympū.
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris de-
 tractis,

Reuertebantur. moxque exinde ad ciuitatem
 Trachiniam venerunt,

Equis velocibus. At cæsis oculis Minerva
 Peruenit in Olympum magnū, & domus patris.
 Cygnū a. cōtra Ceyx sepeliuit, & populus infini-
 Qui prope ciuitatē habitant inclyti regis, (tus,
 Anten, Myrmidonumque ciuitatem, celebrem-
 que Iolcum, (pulus,

Arnenque & Helicē. multus a. cōgregabatur po-
 Honorantes Ceycem, charum beatis dijs.

Sed illius sepulchrum & monumentum obscu-
 rum reddidit Anaurus,

Imbre hyemali exundās. ita enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, propterea quod inclytas he-
 catombas

Quicunque portaret Delphos, cum vi spoliabat
 insidiatus.

ARGV.

Ἰππους μάστιγι, ἴκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Υἱὸς δὲ Ἀλκιδεύης καὶ κυδάλιμ' Ἰόλα' Ἰόλα'
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τόξα καλὰ
 Νίονται· αἶψα δὲ ἔπειτα πόλιν Τρηχῖν' ἴ-
 κοντο

Ἰπποῖς ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Εξίκετ' ἔλμπόν τε μέγα καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δὲ αὐτὴν ἔκλειπεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἳ δ' ἐγγυς ναῖον πόλιν' ἔκλειπεν βασιλῆα,
 Ἀντίκλιν, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειπὺν τ' Ἰαωλ-
 κόν,

Ἀρνέω τ' ἠδὲ Ἐλίκλιν· πολλὸς δὲ ἠγείρετ' λαὸς,
 Τιμῶντες Κήρυκα Φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι.
 Τὸ δὲ τάφον καὶ σῆμα' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρος,
 Οὐδ' ὅτε χειμὲρ ὠπλήθων. τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοῖδης ἰώωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκάτ' ἔμβας
 ὅς τις ἄγχι Πυθοῖδε, βίη σύλασκε δοκδύων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

ΤΑΦΙΟΙ στρατεύσαντες ὅππῃ τις ἠλεκτρεύοντο
 βῆς, ἀνείλοντες τῆς ἀλκμήνης ἀδελφῆς, τῶν
 θρεμμάτων ὑπεραγωνιζομένης. τῇ δ' ἀμφιτρεύα-
 νος βελομένη αὐτῇ σινελθεῖν, ἢ πρότερον αὐτῇ ὑπέ-
 ρχει, πρὶν ἢ παρὰ τῶν ἀδελφοκτονῶν εἰσπράξῃται
 πτωρεῖαν ἢ ὅππῃ στρατεύσας, αἰεῖλεν αὐτῆς. κατὰ
 ἣν αὐτὴ νύκτι σινέρχοντα αὐτῇ ἀμφοτέροι, ὃς
 τε Ζεὺς καὶ ὁ ἀμφιτρεύων· ὁ μὲν ἐκ τῆς πολέμου ὑπο-
 σπρέψας, Ζεὺς δ' βεληθεὶς τῆς αἰθρώποισ βοηθὸν γμυ-
 νῆσαι. ἢ δ' κύς, ἐκ μὲν ἀμφιτρεύωντο ἰφικλέα, ἐκ
 δ' διὸς ἡρακλέα. ὃς καὶ ὅππῃ κύκνον ἄρετο ὕον, ἡνίο-
 χον ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται ὃς τῆς πέντε δεκάδας ἄ-
 γονίας εἰς πυθῶν, πείρεσύντα. σκεπαθεὶς οὐκ ἠφα-
 στεύκῃ ἀσπίδι, πρόσθεν εἰς τραχὺν πρὸς κήρυκα.
 συμβαλὼν δ' τῷ κύκνῳ, αὐτὸν μὲν αἰαρεῖ· τὸν δ' ἄ-
 ρῃ ὑπεραπίζοντα τῆς ἡμέρας, καὶ μὴρόν τι τρώσκει.
 καὶ ὅτως ἐρχεται πρὸς κήρυκα. ἦν δ' ὁ
 κύκνος, γαμβρὸς κήρυκος,
 ὅππῃ θυγατρὶ θυμι-
 σινόμῃ.

ARGUMENTVM SCVTI.

TAPHII militantes ad Electryonis boues, interfecerunt Alcmenæ fratres, iumentorum defensores. Amphitryone autem volente ipsi coire, non prius ei promisit, quam de fratricidis pœnas sumpsisset. Ille autem immilitans, interfecit eos. Sed in eadem nocte coeunt ipsi utrique, Iupiter & Amphitryon: hic quidem ex bello reuersus, Iupiter autem volens hominibus auxiliatorem generare. Illa vero parit ex Amphitryone quidem Iphiclem, ex Ioue autem Herculem: qui & contra Cygnum Martis filium, aurigam habens Iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, depredabatur. Profectus igitur per Vulcanum facto scuto, accedit ad Trachina, ad Ceycem. Congressusque cum Cygno, ipsum quidem interemit: Martem vero scuto defendentem filium, in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis ob filiam Themistonomen.

DE EODEM SCUTO.

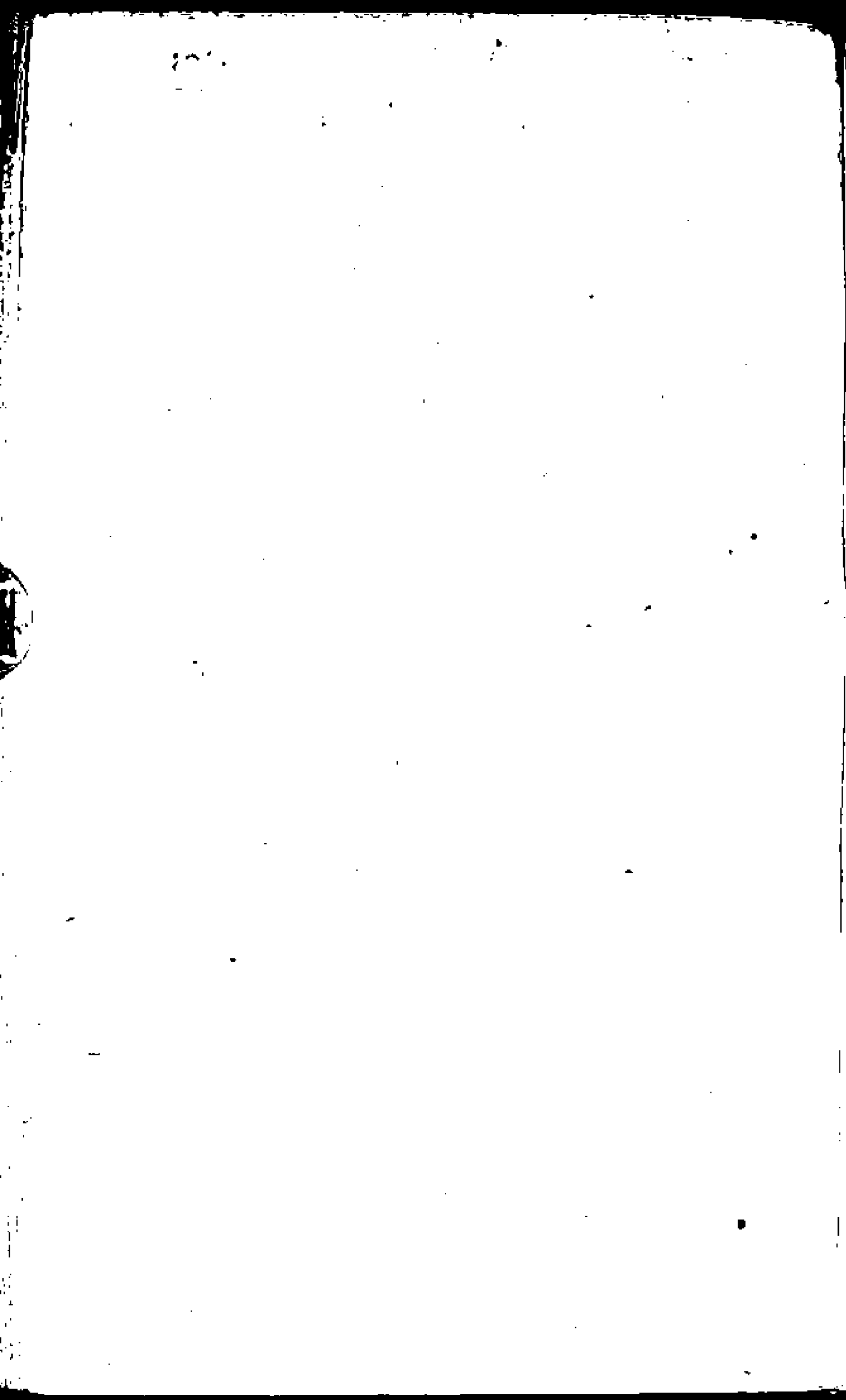
H V I V s Aspidis principium in 4. Catalogo dicitur vsque ad versum 50, & 200. Suspicatus est autem Aristophanes, non Comicus ille, sed quidam alius grammaticus, non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homericum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem Atheniensis, legitimum poema agnoscit: sed alioquin reprehendit Hesiodum: absurdum enim esse, facere Vulcanum matris hostibus arma præbentem. Apollonius autem Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, & ex stylo, & quod Iolaus in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Iridem & Stesichorus dicit Hesiodi esse hoc poema.

F I N I S.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

ΤΗΣ Ασπίδος ἡ δέχνη ἐν τῷ δὲ καταλόγῳ φέ-
 ρεται μέγρι σίχων ὦ κ̃ σ̃. ὑπὸ πηλὸν κεῖ δέξι-
 φοφάνης, ἔχ' ὁ κωμικός, ἀλλά τις ἔπερ' ὅ γ' αἰμα-
 τικός, ὡς ὅτι ἔσται αὐτὴν ἡσιόδω, ἀλλ' ἑτέρω τινὸς
 τὴν ὁμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι περαιομένου.
 μεγακλῆς ἢ ὁ ἀθλῶν αἰ' ὅ γ' ἡσιόδω μὲν οἶδε τὸ ποίημα·
 ἄλλως ἢ ὅτι πηλὸν τῷ ἡσιόδῳ. ἄλογον γάρ. Φησι,
 ποιῆν ἢ φαισιν τοῖς τῆς μητρὸς ἐχθροῖς ὅπως παρέ-
 χοντα. ἀπολλώνι' ἢ ὁ ῥόδι' ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτὸ
 εἶναι, ἔκ τε τῶ χαρκατῆρ', καὶ ἐκ τῶ τὸν ἰόλαον
 ἐν τῷ καταλόγῳ εἰσάγειν, ἡνιοχοῦντα τῷ
 ἡρακλεῖ. ὡσαύτως ἢ κ' ἡσιόχορός φη-
 σιν, ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίη-
 μα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟ-

γενίας.

HESIODI ASCRAEI

DEORVM GENE-

ratio.

HESIODI ASCRAEI

DE ORVM GENERE

ratio.

Musas Heliconiades incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, ma-
gnumque diuinumque:

Et circa fontem nigram pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnij,
Atque ablutæ tenero corpore in Permeſſo,
Aut in Hippocrene, aut in Olmïo ſacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterq; trepudiarũt pedib.
Inde concitata, velatæ aere multo
Nocturnę incede bāt, per pulchram vocem emit-
tentes, (Iunonem

Celebrātes Iouemq; ægida tenentē, & venerandā
Argiuam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Iouis, cæruleos oculos ha-
bentem Mineruam: (dentem,

Auguremq; Apollinem, & Dianam ſagittis gau-
Atq; Neptunũ terrā cōtinentem, terræ motorē:
Et Them̃in venerādā, & nigris oculis Venerē,
Hebēq; aurea corona decorā, formosāq; Dionē,
Auroramq;, Solemq; magnũ, ſplēdidamq; Lunā,
Latonamq;, Iapetumq;, ac Saturnũ verſipellem,
Terramq;, Oceanumq; vaſtum, & Noctē atram,
Aliorumque immortalium ſacrum genus ſem-
per exiſtentium:

Quę olim Heſiodũ pulchrum docuerũt carmen,
Agnos paſcentem Heliconē ſub diuino.

Hoc autē me primum deæ ſermone cōpellarunt,
Muſæ

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΥ-

γονία.

Μουσιῶν Ελικωνιάδων δ' ἔρχώμεθ' αἰεῖδεν,
 Αἴθ' Ελικῶντος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζᾷθεόν τε.
 Καί τε πῶε κρῖν' ἰοειδέα πρὸς ἀπαλοῖσιν
 Ορχιῦται, καὶ βωμὸν ἐραθενέῃ Κρονίων.
 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροῖα Περμησσοῖο,
 Ἡ Ἰπποκρῆως, ἡ Ολμειῶ ζαθέοιο,
 Ἀκροτάτῳ Ελικῶνι χορὸς ἐνεποιήσαντο
 Καλῶς, ἡμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
 Εὐθεν δ' ὀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἤερ πολλῇ,
 Εὐνύχαι σείχον, πῶε καλλία ὄσαν ἰεῖσαι,
 Τμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πέτνιαν Ἡρῆν
 Ἀργεῖν, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
 Κέρων τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθηνῆν,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαμήοχον, ἐννοσίγαιον,
 Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἡβην τε χρυσοσέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ἡώ τ', Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρᾶν τε Σελήνην,
 Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ' Ωκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 Ἀλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆρ' αἰὲν ἑόντων.
 Αἰνύποθ' Ἠσίοδον καλῶ ἐδίδαξαν αἰοιδεῖν,
 Ἀρνας ποιμαίνονθ' Ελικῶν ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τόνδε δέ με πρῶτισι θεῶι πρὸς μῦθον εἶπαι,

Μῆστοι Ολυμπιάδες κῆραι Δίος αἰγιόχοιο·
 Ποιμένες ἄρξαιλοι, καὶ ἐλέγχεα γαστέρες οἶον,
 Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κῆραι μεγάλα Δίος ἀρτίεπται·
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθιλέῃ ὄζον,
 Δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
 θεῖον, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γῆν' αἰὲν ἐνέων,
 Σφᾶς δ' αὐταῖς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα πρὶ δρυὶ ἢ πρὶ πέτρῃ;
 Ἦ Τυῶν Μυσῶν δαχάμεθα, καὶ Διὶ πατρὶ
 ὑμνεύσασθαι, τέρπουσι μέγα νοῦν ἐντὸς Ολύμπου,
 Εἰρέυσθαι τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα,
 φωνῇ ὁμηρεύσασθαι· τῶν δ' ἀκάμαλ' ἔρεει αὐδὴ
 ἐκ σμαίων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματ' αἰετὸς
 Ζηνὸς ἐργούποιο, θεῶν ὀπί λειροέεσσι
 σκιδναμένη· ἡχεῖ δέ κάρη νιφόεντ' Ολύμπου,
 δώματ' ἀθανάτων. αἶ δ' ἄμβροτον ὄσανιῖσαι,
 θεῶν γῆν' αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ,
 ἐξ δαχῆς ἔς Γαῖαν καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐπ' ἔλκεν,
 οἷτ' ἐκ τῶν ἐγγύοντ' θεοί, δωτῆρες ἑάων.
 δεῦτερον αὖτε Ζεῦα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὑμνεύσι θεαὶ, λήγουσὶ τ' αἰοιδῆς,
 οὐδὲν φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτεϊ τε μέγιστ'·
 αὐθις δ' ἀνθρώπων τε γῆος κρατερῶν τε γιγάντων
 ὑμνεύσασθαι, τέρπεσσι Δίος νοῦν ἐντὸς Ολύμπου.
 Μῆστοι Ολυμπιάδες, κῆραι Δίος αἰγιόχοιο·

Musæ Olympiades filiaë Iouis Ægiochi:

Pastores in agris pernoctantes, mala probra,
ventres solum,

Scimus mendacia multa dicere veris similia:

Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filiaë Iouis magni veridicaë,
Et mihi sceptrū dederūt, lauri peruiridis ramum,
Decerpere mirandū. inspirarunt aut mihi vocera
Diuinam, ita vt audirem tam futura quam præte-
rita: (ternorum,

Et me inbebāt celebrare beatorum genus sempi-
Se vero primo & postremo semper decantare.

Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petra?

O tu, a Musis ordiamur, quæ Ioui patri
Canendo oblectāt magnum animū in Olympo,
Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
Voce cōcordantes. illarū vero indefessa fuit vox
Ab ore suavis. rident autem domus patris
Iouis valde tonantis, dearum voce a suavi.
Dispersa: resonat vero vertex niuosi Olympi,
Domus immortalium. hæc vero immortalē vo-
cem emittentes, (tilena,

Deorū genus venerandū in primis celebrāt can-
Ab exordio; quos Tellus & Cælū latū genuerūt,
Quiq; ex his prognati sunt dij, datores bonorum.
Secundo rursum Iouem, deorum patrem atque
etiam virosum,

Incipientesque canunt deæ, & finiunt carmen.
Quā sit præstātissim⁹ deorū, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiumq; gigantum
Celebrantes, oblectāt Iouis mentem in Olympo,
Musæ Olympiades, filiaë Iouis ægida habentis:

Quas in Pieria Saturnio reperit patri mixta
 Maemosyne, fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
 Nouem .n. ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalib. sacrū lectum cōscendēs.
 Sed cum iam annus exactus, circumuoluta vero
 essent tempora

(essent,
 Mensium decrefcentium, diesq; multi transacti
 Ipsa peperit nouem filias cōcordes, quib. carmen
 Curę est, in pectorib. securū animū habentibus,
 Paululum a summo vertice niuosi cœli:

Vbi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.
 Iuxta vero eas Gratia & Cupido domos habitāt,
 In conuiujs: amabilem autem per os vocem
 emittentes

Canunt, omniumq; leges, & mores venerandos
 Immortaliū celebrāt, amabilem vocē emittētes.
 Istæ tum ibant ad Olympum exultātes voce pul-
 chra

(atra
 Immortali cantilena, vndiq; vero resonabat terra
 Canentibus hymnos: iucundus vero a pedibus
 strepitus excitabatur

Euntium ad patrē suum. ille autē in cœlo regnat,
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno: bene autem singula
 Immortalib. disposuit simul, & induxit honores.
 Hęc sane Musę canebāt, cœlestes domos tenētes:
 Nouem filia magno e Ioue prognata:

Clioq; Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneq;
 Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Uraniaque,
 Calliopeq;: hæc autē excellentissima est omniū.
 Hæc enim & reges venerandos comitatur.

Quemcum-

Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρίμιγείσα.
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ελάθῃρος μεδέουσα,
 Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηρείων.
 Εὐνέα γὰρ οἰνύκλας ἐμίσχετ' μητιέπε Ζεὺς,
 Νέσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναΐδων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν αὐτὸς ἔην, πῶϊ δ' ἔτρεπον ὦρα
 Μηνῶν φθινόντων, πῶϊ δ' ἤματ' ὅλ' ἐτελέσθη,
 Ἡ δ' ἔτεκ' Εὐνέα κόρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδῇ
 Μέμμεται, ἐν σήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχέουσαις,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροπέτης κερυφῆς νιφόεντος Ολύμπου.
 Εὐθαίσφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ δ' αὐτῆς Χάρμης καὶ Ἰμερθεοῖς οἰκί' ἔχουσιν
 Εὐθαλίας· ἐργατὴν δ' Ἀφροδίτην ὅσας ἰεῖσαι,
 Μέλποντα πάντων τε νόμους, καὶ ἦθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσας ἰεῖσαι.
 Αἰτότ' ἴσαν πρὸς Ολύμπου ἀγαλλόμενα ὅπ' καλῇ
 Ἀμβροσίῃ μολπῇ· πῶϊ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνεύουσαι, ἐργατὸς δ' ὡδῶν ὑπὸ δ' Ἰππεὶ ὁρώρει,
 Νεισομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἔργανῶ ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἥ δ' αἶψα λένει κεραυνὸν,
 Κάρτεινικήσας πατέρας Κρόνον· εὐ δ' ἕκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῆσται αἰδὼν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 Εὐνέα θυγατέρες μεγάλῃ Διὸς ἐκγόνοισι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τε, Εὐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'· ἥ δ' ὅπως φερέσσι τὴν ἀπιστέων.
 Ἡ δ' βασιλεύουσιν ἅμ' ἀιδόιοισιν ὀπηδεῖ.

ὄντινα πμήσουσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο.
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διατρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ὅππῃ γλώσῃ γλυκερὴ χείουσιν αἰοιδεῖν,
 τῷ δ' ἐπὶ σῶματι ῥέει μέλιχα· οἱ δὲ νύλαοι
 Παιῖτες ἐς αὐτὸν ὀρώσι Δι' ἀκρίνοῖα θέμισας
 ἰθείησι δίκησι· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νῆκ' ὅππῃσι μένως κατὰ παρσι.
 τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οἷνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορήφι μετὰ τροπαῖς ἔργα τελευτοῖ
 ρηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 ἔρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς ἰλάσκοντα
 αἰδοῖ μελιχίη, μὲν δὲ τῷ ῥέπῃ ἀγρομένοισιν,
 οἷα τοι Μυσάων ἱερὴ δόσις αὐτῷ ῥώπαισιν.
 Ἐκ γὰρ Μυσάων καὶ ἐκ ἑβόλας Ἀπείλων·
 ἄνδρες αἰοδοὶ ἔασιν ὅππῃ χθονὶ καὶ κίχρεσσιν·
 Ἐκ δ' ἡ Διὸς, βασιλῆες· ὁ δ' ὅλβιος ὅντινα Μῆσα
 φιλεῖται· γλυκερὴ οἱ δ' ὅππῃ σῶματι ῥέει αὐδή.
 εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 ἀζητα κρᾶδίῳ ἀκαχήμεν', αὐτὰρ αἰοιδὸς
 Μυσάων θεράπων κλέια πρὸ πύρων αὐτῷ ῥώπων
 τμνήσῃ, μάκαρ εἰς τι θεοῦς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ὅππῃ λήθεται, ἐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δ' ἐπαρέτσα πεδῶρα θεάων.
 χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἡμερόεσσα αἰοιδεῖν.
 κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆρ' αἰὲν ἑόντων,
 οἱ γῆς ἐξεγρόντο καὶ οὐρανοῦ ἀσπράεντ',
 νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, οὓς δ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε Πόν-
 τος.

Quemcunq; honoraturę sunt Iouis filię magni,
 In lucem editumque aspexerint a Ioue nutrito-
 rum regum; (tilenam,
 Huic quidem super linguā dulcem fundunt can-
 Huius verba ex ore fluunt blāda: cæterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs. hic autem tuto *cantique* loquens,
 Statim etiā magnam cōtentionem scite diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populis
 Damno affectis in foro res iterum integras resti-
 Facile, mollibus alloquentes verbis. (tuunt
 Incedentem vero per urbē, veluti deum, placant
 Reuerentia blāda: eminet v. inter ipsos cōgrega-
 Tale Musarum ingens munus hominibus. (tos.
 A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram & citharædi:
 Ex Ioue v. reges. ille v. beatus, quemcunq; Musæ
 Amant: suavis ei ab ore fluit vox.
 Quod si enim quis luctum habens recenti dolo-
 re faucio animo
 Tristetur, animo dolens, cæterum Poeta
 Musarū famulus res claras priscorum hominum
 Laudibus celebrauerit, beatosq; deos qui Olym-
 pum incolunt;
 Statim hic sollicitudinum obliuiscitur, nec quic-
 quam dolorum
 Meminit: cito. n. deflexerunt eū alio dona dearū.
 Saluete natæ Iouis, date v. amabilem cantilenam,
 Celebrate quoq; immortalium diuinum genus,
 semper existentium,
 Qui Tellure prognati sunt, & Cælo stellato,
 Nocteq; caliginosa, quosq; salsus nutrit Pōtus.

Dicite insuper, vt primum dij & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, æstu furens,
 Astraque fulgentia & cœlum latum superne:
 Et qui ex his nati sunt dij, datores bonorum.
 Vtq; opes diuiserint, & quō honores distinxerint,
 Atque quomodo primum multis implicitum
 Iphæris tenuerint cœlum. (tantes

Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabi-
 Ab initio: & dicite quodnā primum fuerit illorū.

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
 Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta
 semper

Immortalium, qui tenent iuga nivosi Olympi,
 Tartaraq; tenebricosa in recessu terræ spaciøsæ:
 Atque Amor, qui pulcherrimus inter immorta-
 les deos, (minum

Soluens euras, & omnium deorū, omniumq; ho-
 Domat in pectorib. animum, & prudēs cōsiliū.
 Ex Chao vero Erebusq;, nigraq; Nox editi sunt.
 Ex Noëte porro Ætherq; & Dies prognati sunt:
 Quos peperit vbi cōcepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
 Cœlū stellis ornatum, vt ipsam totam obteget,
 Vtq; esset beatis dijs sedes tuta semper: (lucas
 Genuit præterea montes altos, dearū gratas spe-
 Nympharum, quæ habitāt per montes saltuosos.
 Atq; etiā infrugiferū pelagus peperit æstu furēs,
 Pontum absque amore suauī. cæterum deinde
 Cœlo concumbens, peperit Oceanum profun-
 dos vortices habentem,

Cœumq;, Creumq;, Hyperionemq;, Iapetumq;,
 Theamq;, Rheāq;, Theminq;, Mnemosynenq;,
 Phœben-

Εἶπατε δὲ ὥς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γήνοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος εἶδματι θυῶν,
 Ἀσράτε λαμπετέρωντα, καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθεῖν,
 Οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγγύοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Ὡς τ' ἄφενος δάσαντο, καὶ ὥς ἱμάς διέλονται.
 Ἡδὲ καὶ ὥς ταπρῶτα πολύπυχον ἔχον Ὀλύμπον.
 Ταῦτά μοι ἑσπετε Μῆσση Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γῆρετ' αὐτῶν.
 Ἡτοίμην πρῶτα Χάος γῆρετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνον, πάντων ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφύεντα Ὀλύμπῳ.
 Τάρταρόν τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης.
 Ἡ δὲ Ἐρὸς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ὀπίφρονα βελλήν.
 Ἐκ Χάεος δὲ Ἐρεβός τε μέλαινα τε Νύξ ἐγγύοντο.
 Νυκτὸς δὲ αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγγύοντο,
 Οὓς τέκε κυσασμένη, Ἐρέβει Φιλότῃ μιγῆσαι.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν παῖ πάντα καλύπτοι,
 Ὀφρ' εἴη μακάρεσσιν θεοῖς ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δὲ ἔρα μακρὰ, θεῶν χαρμέντας ἐσάυλας
 Νυμφέων, αἰναίεσσιν ἀν' ἔρα βηοσθέντα.
 Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέτον Πέλαγος τέκεν εἶδματι θυῶν,
 Πόντον, ἄτερ Φιλότῃ ἐφίμερκα. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνήθεισα τέκ' Ωκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖον τε, Κρεῖόν θ', Ἵπείονά τ', Ἰαπετόν τε,
 Θείαν τε, Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε.

Φοῖβον τε χρυσαΐφρονον, Τηθύϊ τ' ἐρατὴν ἰνὴν.
 Τούς ῥ' ἐμὲ θ' ὁ πλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατ' ὅ παῖδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γένετ' δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἠτορ ἔχοντας,
 Βρόντιον τε, Σπρόπιον τε, καὶ Ἀργεῖον ὀδρμόθυμον,
 Οἳ Ζεὺς ἰβραντὶ τ' ἔδωκεν, τεύξαι τε κεραυνόν.
 Οἳ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῆν' ὅ δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτ' μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομα ἦσαν ἐπ' ὠνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφίεσσι
 Κυκλατερῆς ὀφθαλμοῦς ἔς ἐνεκειτ' μετώπῳ·
 Ἰαχὺς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀδρμοί, σὺν ὀνομαστοῖ,
 Κόϊος τε, Βριαρεὼς τε, Γύγης θ', ὑπὲρ ἦφ' ἀνατέκνα.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰεστοῖα
 Ἀπλάστοι, κεφαλαὶ ῥ' ἐκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκαν, ὅττι σιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ἰαχὺς δ' ἁπλάτῃ, κρατερῇ, μεγάλῃ ὅττι εἶδα.
 Οἱ οὖν γ' ὅ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Δεινότατοι παῖδων, σφετέρῃ δ' ἤχθητο τοκῆι
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοντο,
 Πάντας ἀπακρύψασκε, καὶ ἐς φάσθ' ὅκ' αἰήσκει,
 Γαίης ἐν κέσθ' ὤμων· κακῶ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανὸς, ἣ δ' ἐντὸς σπινθίλει· Γαῖα πελώρη,
 Στήνομένη· θαλίῃ ῥ' ἀκλὺν ἐπεφράσασα τέχνῃ.
 Αἴψα ῥ' ἐπειήσασα γένετο πολὺν ἀδάμαντ' ὅ,·
 Τεύξε μέγα δρέπανον, ἃ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε ῥ' ἰαρομένη, φίλον τετιημένην ἦτορ,

Phœbenque aurea corona insignem, Tethynque
amabilem. (vafet,

Hos vero post natu minimus natus est Saturnus
Acerrimus inter liberos. floridum autem odio
profequebatur parentem.

Porro genuit & Cyclopes superbū cor habētes,
Brontenque, Steropenque, & Argen forti ani-
mo præditum:

Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt ful-
Qui sane per alia dijs similes erant, (men.

Vnus vero oculus media positus erat fronte.

Cyclopes vero cognomēto erāt, eo quod ipforū
Circularis oculus vnicus inerat fronti:

Roburq; & vires, & molimina erāt in operibus.

Alij deinde e Tellure & Cœlo prognati sunt

Tres filij magni, & præualidi, non nominandi,

Cottusque, Briareusq; Gygesq; superba proles.

Quorū centū quidē manus ab humeris manabāt,

Inaccesse: capita vero vniciūque quinquaginta

Ex humeris prognata erant, super robustos artus.

Robur aut immensum, validū, ingenti in statura.

Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sūt,

Potentissimi filiorum, suo v. infensi erāt parenti

Ab initio. & horum quidem vt quisque primum

nascebatur,

Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,

Terræ in latebris: malo autē oblectabatur opere

Cœlum. ipsa v. intus ingemiscebat Terra vasta,

Arctata: dolosam v. malamq; excogitauit artem.

Statim vero cum procreasset genus cani ferri,

Fabricauit magnā falcem: edixit v. charis liberis.

Dixit aut animum addens, charo mœrens corde:

Filij mei & patris nefarij, si volueritis
 Patere, patris malam vlciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim sæua machinatus est opera.

Sic dixit. illos vero omnes inuasit metus, neq;
 quispiam illorum (nus versutus
 Locutus est. cōfirmato animo tādē magn⁹ Satur-
 E contra verbis compellauit matrem castam:
 Mater. ego certe hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatam nihil curo
 Nostrum. prior enim sæua meditatus est opera.

Sic dixit. gauisa est autem valde animo Tellus
 ingens: (romanui
 Collocauit aut ipsam celās in insidijs: indidit ve-
 Falcem asperis dentib. dolo aut instruxit omni.
 Venit autem Noctem adducens magnum Cœ-
 lum, vndique vero Telluri

Cupiens amorē imminebat, & sane extentum est
 Passim: ex insidijs autem filius petijt manu
 Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
 Longam, asperos dentes habentem, charique
 genitalia patris

Festinatē demelluit, rursūq; abiicit vt ferrētur
 Pone. illa quidem nō incassum elapsa sunt manu:
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruentæ,
 Omnes suscepit Terra: circumuolutis aut annis,
 Produxit Erinnyesq; validas magnosq; Gigantes,
 Armis nitentes, lōgas hastas manibus tenentes:
 Nymphasq; quas Melias vocāt super immensam
 Testiculisq; vt prius resectis, ferrum (terram.
 Proiecit circa Epirum vndis agitātū in pontum.
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore. cir-
 cum circa vero alba

Παῖδες ἐμοὶ ἔπατρός ἀτασθαλῆς, αἵ κ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισάμεθα λώβην
Τμετέρη. πρῶτερ' ὅτ' αἰκέα μήσεται ἔργα.

Ὡς Φάτο. τὲς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, ἔδ' ἐπὶ
αὐτῶν

Φθέγγατο. θαρσύνσας ἣ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
Ἀψ' αὐτῆς μύθοισι πρῶτη δα μητέρα κεδνὴν·

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τῷτό γ' ὑποχόμενος τελέσαιμι
ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμῃς ὅκ' ἀλεγίζω
Ἡμετέρου. πρῶτερ' ὅτ' αἰκέα μήσεται ἔργα.

Ὡς Φάτο. γήθησεν ἣ μέγας Φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
Εἶσε δ' ἐμὴν κρύψασα λόχῳ, ἐνεθήκε ἣ χεὶρ
Ἀρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντας.
Ἡλθε ἣ Νύκτι' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ ἣ Γαίῃ
ἱμεύρων φιλότῃτ' ὅτ' ἐπέχετο, καί ῥ' ἐτανύσθη
Πάντη. ὅ δ' ἐκ λοχέιο παῖς ὠρέξατο χεὶρ
Σκηψή, δεξιτερῇ ἣ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα, Φίλῃ δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Εὐσυνμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε Φέρεσθαι
Εξοπίσω. τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χειρὸς·
Οὐσαι γὰρ ῥα θάμιγες ἀπέστυθεν αἱματόεσσαι,
Πάσας δέξατο Γαῖα, πῶτε λομένων δ' ἐν αὐτῇ,
Γείνατ' Εὐρινύς τε κρατερὰς, μεγάλας τε Γίγαντας,
Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' ἄς Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Μήδεα θ' ὥς το πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντον
Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείρονο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ὡς Φέρει' ἀμπέλατος πάλιν χρόνον, ἀμφὶ ἣ λευκὰς

Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Εὐρέφῃ· πρῶτον ἣ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Εὔλειτο· ἐνθεν ἔπειτα παῖδ' ἱερὸν ἵκετο Κύπρον.
 Εκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός· ἀμφὶ ἣ ποίη
 Πρωτὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξειο· τίω δ' Ἀφροδίτῳ,
 Ἀφροχρεῖαν τε θεῶν καὶ εὖσέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐδέκ' ἐπ' Ἀφρῷ
 Θρέφῃ· ἀπαρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροισι·
 Κυπροχρεῖαν δ', ὅτι χυτο πολυκλύς ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡ δὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφααῖθη.
 Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἰμερὸς ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη παρῶτα, θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἴσση.
 Ταύτῃ δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχῃ, ἣ ἣ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν αἰθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθενίους τ' ὄαρες, μειδήματα τ', ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερίην, Φιλότητα τε, μελιχρὴν τε.
 Τοὺς ἣ πατὴρ Τιτῶας Ὀπίκλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεκείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
 Φάσκε ἣ τιτάνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετ' ἴσθ' ἐσέσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγερὸν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαινα,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ἰπνον, ἔτικλε ἣ Φῦλον Ουείρων·
 Οὐ τινὶ κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἷζυν ἀλγινόεσαν·
 Εσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέρην κλυτὰς Οκεανοῖο
 Χρῦσα καλὰ μέλυσσι, φέροντά τε δένδρεα καρπὴν·
 Καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἐγείναλον ἡλεοπαίνους,
 Κλωθὰ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτροπὴν· αἵτι βροτοῖσι

Spuma ab immortalī corpore oriebat: in ea puella
 Innutrita est: primum vero ad Cytheras diuinas
 Vehabatur, inde tū circumfluā puenit ad Cyprū.
 Prodiit v. venerāda formosa dea: circum v. herba
 Pedib. sub mollib. crescebat: Aphroditē aut ipsā,
 Spuma progeneratam deam & decoram pulchris
 fertis Cytheream,

Nominant tā dij quā homines: eo quod in spuma
 Nutrita fuit: sed Cytheream q̄ appulit Cytheris:
 Cyprigenā vero quod nata sit vndosa in Cypro.
 Atque Amantem genitalia, quia ex genitalibus
 emerit. (pulcher,

Hāc v. Amor comitat⁹ est, & Cupido sequebatur
 Natam primum, & deorum ad cœtum euntem.

Hunc v. ab initio honorem habet, atq; sortita est
 Sortem inter homines & immortales deos,

Virgineas cōfabulationes, & risus, & deceptiōes,
 Oblectationemq; suauē, & amicitia, blāditiāsq;.

Illos vero patet Titanas cognomēto vocabat,
 Filios obiurgās, magnus Cœlus, quos genuit ipse.
 Dictitabat porro, extendentes ex proteruia ma-
 gnum patrasse (sit.

Facinus, cuius deinceps vltio in posterum futura
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcā
 atrā,

Somniorū:

Et Mortē: peperit etiā Somnū. peperit v. agmen
 Nō vlli condormiens dea peperit Nox obscura.

Rursū postea Momū, & Ærurnā dolore plenā,
 Hesperidēsq; quib. mala vltra inclytū Oceanum
 Aurea pulchra curæ sunt, ferentēsq; arbores fr̄

Et fatales deas, & parcas genuit immites, (ctus,
 Clothoq;, Lachēsinq; & Atropon: quę mortalib.

Nascentib. dant habendum bonumq; malumq;
 Quæq; hominūq; deorumq; delicta psequentes,
 Nunquam desinunt deæ a vehementi ira,
 Priusquam illi repēderint malam ultionem quis-
 quis peccarit. (hominib.

Peperit præterea & Nemefin, cladem mortalib.
 Nox perniciofa: post hancque Fraudem enixa est,
 & Amicitiam (cem.

Seniumq; noxiū, & Cōtentionē peperit pertina-
 Cæterum Contentio odiosa peperit quidem La-
 bore m moleſtum, (biles,

Oblivionemq;, Pestemq;, & Dolores lacryma-
 Pugnasq;, Cædesq;, Præliaq;, Stragesq; viroꝝ,
 Iurgiaq;, mēdacesq; Sermones. Disceptationesq;
 Legū contemptū Noxamq;, familiares inter sese,
 Iuramētumq; quod plurimū terrestres homines
 Lædit, quādo quispiā volēs peieraverit: (Pōtus,
 Nereumq; alienū a mendacio, & veracem genuit
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,
 Eo quod verus atque placidus, nec iuris & æqui
 Obliviscitur, sed iusta & māſueta conſilia novit.
 Deinde rursū Thaumātem magnum & fortem
 Phorcyn, (tam,

Terræ commiſtus, & Ceto pulchris genis prædi-
 Eurybiamque, adamantis in pectore animum ha-
 bentem. (boles dearum

Ex Nereo porro progenerati ſunt p quā amabilis ſo-
 Pōto in infructuoſo, & ex Doride pulchricoma,
 Filia Oceani perfecti fluij,

Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphirriteque,
 Eudoraque, Theriſque, Galeneque, Glauceque,
 Cymothoe, Spioque velox, Thaliaque iucunda,
 Et Me-

Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχῃν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 Αἴτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
 Οὐδέποτε λήγουσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρίν γ' ὅππῃ τῷ δώωσι κακῷ ὅπιν ὅστις ἀμάρτη.
 Τίπτε ἢ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτῆσι,
 Νῦξ ὅλοή· μὲν τὴν δὲ Ἀπάτῃ τέκε καὶ Φιλότῃτα,
 Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἐρμυτέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἐρις συγχοῇ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθῃν τε, Λοιμόν τε, καὶ Ἀλγέα δακρυόεντα,
 Τσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεα τε, Ψαδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίην, Ἀτίῃν τε, στυγέας ἀλλήλοισιν
 Ορκον δ', ὅς δ' ὅτε πλείστον Ἰππυχθονίης αὐθρῶπας
 Πημαίνῃ. ὅτε κέν τις ἐκὼν Ἰππυορκον ὁμόσῃ.
 Νηρέα τ' ἀψιδέα καὶ ἀληθέα γείνατ' Πόντῳ,
 Πρεσβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιον. ἔδ' ἔθιμις ἔων
 Λήθετα, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δῖα οἶδεν.
 Αὐτίς δ' αὖ Θαύμαίη μέγαν, καὶ ἀγλῶορα φόρ-
 κῃν,

Γαίην μισγόμενῳ, καὶ Κηθῶ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντῳ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσα.
 Νηρῇ δ' ἐγγόντο μεγέρεϊ τέκνα θεάων,
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδ' ἠΰκόμοιο,
 Κέρηϊ κακασοῖο τελήεντι ποταμοῖο,
 Πρωτόν τ', Εὐκράτην τε, Σαώτ', Ἀμφιτείτην τε,
 Εὐδώρη τε, Θέπιν τε, Γαλιάνην τε, Γλαύκην τε,
 Κυμοδόην, Σπῆώ τε θοῇ, Θαλίην τ' ἐρέεσσα.

Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλυμένη, καὶ Ἀγανὴ,
 Παισιθέη τ', Ερατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυν,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσα τε, Διυναμένη τε,
 Νησάη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδσα,
 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια.
 Ἰπποβοῖη τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἰππονοή ῥοδόπηχυν.
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐπ' ἡεροειδέϊ πάντῳ
 Πνοιάς τε ζαθέων αἰθέρων, σπῶν Κυματολήγη.
 Ρεῖα πρηϋνέει, καὶ εὖσφύρω Ἀμφιτείτη.
 Κυμώτ', Ηἰόνη τε, εὖσφανός θ' Ἀλιμήδη.
 Γλαυκονόμη τε Φιλορμειδῆς, καὶ Πεντοπόρεια.
 Λεαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδσα.
 Πηλιωόμη τε, ἔσ' Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάρνη τε Φυλιώτ' ἐρατὴ καὶ εἰδὼ ἄμωμω.
 Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίπωη.
 Νησώτ', Εὐπόμπη τε, Θεμισώ τε, Προνόη τε.
 Νημερτής θ', ἥ πατρὸς ἔχσ' νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐτὰ μὲν Νηρῆω ἄμύμονω ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντήκοντα, ἄμύμονα ἔργ' εἰδῆαι.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεΐας θύοιττα
 Ηγάγετ' Ἠλέκτερον· ἥ δ' ὠκείαν τέκεν Ἰριν,
 Νυκόμενος θ' Ἀρπύρας, Ἀελλώτ' Ὀκυπέτῳ τε,
 Αἶρ' ἀνέμων προΐησι καὶ οἰωνοῖς ἄμ' ἐποντα,
 Ὀκείης πλερύγεσσι μετὰ χερσὶν αἰθέραλλον.
 Φόρκυι δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπαρῆος,
 Ἐκ γυνετῆς πολλῆς, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθανάτοί τε θεοὶ, χαμῶι ἐρχόμενοί τ' αἰθήρωποι.
 Περφρηδῶτ' εὐπέπλον, Εὐνώ τε κροκόπεπλον,

Et Melita gratioſa & Eulimene & Agaue, (dita,
 Paſitheaq; Eratoq; & Eunice roſcis lacertis præ-
 Dotoque, Protoque, Pheruſaque, Dynameneq;
 Neſæaque, & Actæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & ſpecioſa Galatea,
 Hippothoeque lepida, & Hippone roſcis lacer-
 tis prædita,

Cymodoceque, quæ fluctus in obſcuro ponto,
 Et ſtatus diuinorū ventorū, vna cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente
 Amphitrite: (mede,

Cymoq; Eioneque, pulchreque coronata Hali-
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,
 Polynemeque, & Autonome, & Lyſianaffa,
 Euarneq; tā indolis grata, quā inculpata formæ.
 Et Pſamathe decora corpore, diuinaq; Menippe.
 Neſoque, Eupompeq; Themistoq; Pronoeque,
 Nemerteſq; quæ patris habet animū immortalis.
 Hæ quidem ex Nerco inculpato procreatæ ſunt
 Filia quinquaginta, inculpata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hæc autem celerē peperit Irim,
 Pulchricomaſq; Harpyias, Aelloq; Ocypetenq;
 Quæ ventorum flamina, & aues aſſequuntur
 Pernicibus aliſ, in cælo enim degentes volitant.
 Phorco poſt hæc Ceto Græas peperit pulchris
 genis præditas,

A partu canas, quas ob id Græas vocant.
 Immortalesque dij, humiq; incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo
 peplo,

Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argute,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaque grauiâ perpessa.
 Ipsa erat mortalis, alii alia immortalis, & senio
 non obnoxia

Dux: cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.

Eius autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.

Huic quidem cognomen erat, quod Occa-
 ni apud fontes (nib. charis:

Natus esset: ceterum hic ens aureum tenebat ma-
 Et ille quidem cum auolasset, relicta terra matre
 pecorum (bitat,

Peruenit ad immortales. Iouis vero in domibus ha-
 Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.

Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.

Illum quidem armis exiit vis Herculeana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo cum boues egit latas frontes habentes
 Tirynthum in facram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum, ni-
 hil simile

Mortalibus hominibus neque immortalibus dijs,
 Specu in cœcauo, diuinâ animo infracto Echidnâ:
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio item ingentem serpentem horrendum-
 que, magnumque,

Varium, crudiuorum, diuinæ sub cauernis terræ.

Illic

Γοργούς θ' αἰναίουσι πέρι κλυτὰς Ωκεανοῖο,
 Εἰς αὖτ' ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σφεινώτ', Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθῶσα.
 Ἡμὲν ἔγω θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 Αἰδύο· τῇ ἣ μὲν παρελέξατ' Κυανοχαίτης,
 Εὐμαλακῶ λειμῶνι, καὶ αἶθεσιν ἐαρινόισι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλῇ ἀπεδειροτόμησεν,
 Εξέθρε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ὅ' ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπ' ὠνυμονίῳ, ὅτ' ἄρ' Ωκεανοῦ πρὸς πηγὰς
 Γαίνεθ'· ὅδ' ἄορ χεύσσειν ἔχεν μὲν χερσὶ Φίλησι.
 Χ' ὡ μὲν ἀποπῆάμεν, περιπλὼν χθόνα μητέρᾳ
 μήλων,

Ἰκετ' ἐς ἀθανάτας· Ζεὺς δ' ἐν δώμασιν αἶει,
 Βροντῶ τε σεροπλῶ τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρκυν Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτὰς Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρξατο Βίη Ηρακλειῆη,
 Βασὶ πὰρ εἰλιπόδεσσιν, πρὸς ῥύτω ἐν Εὐρυθείῃ·
 Ἡμᾶς τῷ ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπης.
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, Δαβᾶς πόρον Ωκεανοῖο,
 Ορθον τε κτείνας, καὶ Βεκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῶ ἐν ἡρώεντι, πέρι κλυτὰς Ωκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἔδεν εἰκοῦς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐν γλαφυρῷ, θείῳ κρατερόφρον' Εχιδναῖον,
 Ἡμῖν μὲν νύμφῃ ἐλικώπιδα, καλλιπάρηον,
 Ἡμῖν δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὠμὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.

Εὐθα δέ οἱ στέθε' ἐσὶ κάτω, κείλη ὑπὲρ πίτῃ,
 Τηλοῦ' ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' αἰθρώπων.
 Εὐθ' ἄρα οἱ δάσσαντ' θεοὶ κλυτὰ δώματα νάειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' ἐν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Εχιδνᾷ,
 Ἀθάνατ' ὅνυμφη ἔα γήρατ' ἥματα πάντα.
 Τῇ δ' Τυφάωνα φασὶ μυθήμεναι ἐοφιλότητι,
 Δεινόν θ' ὕβρισι καὶ αἵετον, ἐλικώπιδι κέρκῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυοσαμένη, τέκε' ἰοκρατερόφρονά τέκνα.
 Ορβον μὲν πρῶτον κυῖα γείνατ' Γηρυονῆς·
 Δεύτερον αὖτις ἔπικτεν ἀμύχανον, ἔπι Φατῆον,
 Κέρβερον, ὠμησίην, αἰδέω κυῖα χαλκεόφωνον,
 Πεντηκοντοκάρβιον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
 Τὸ τρίτον, Τόριον αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,
 Δερναίην, καὶ θρέψε θεὰ Λακώλην ὅνυμφον,
 Ἀπλητον κατέσσε Βίη Ηρακλεΐῃ.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατ' νηλεὲς χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν δ' ἐνὶ Φίλῳ Ἰολάῳ,
 Ηρακλῆς, Βελήσιν Ἀθηναίης ἀγαλῆης.
 Ἡ δ' Χίμαιρα ἔπικτε, πνέουσα ἀμαυμάκετον πῦρ,
 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' οὐ τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροπόιο λέοντος·
 Ἡ δ', ἡμιόρης· ἥ δ' ὅφιος κρατεροῖο δράκοντ' ὅνυμφον.
 Πρόσθε λέων, ὅπισθεν δὲ δράκων, μέσση δ' ἡμίχαιρα,
 Δεινὸν δ' ἀπὸ πνέουσα πυρὸς μὲν ὅνυμφον αἰθόμενοιο.
 Τὴν μὲν Πήγασον ἔειλε καὶ ἑσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
 Ορθῶν ὑποδμηθεῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 Τόν ῥ' Ἡρα θρέψασα Διὸς κυδνή παράκλεις,

Illic v. ei specus est in imo, caua sub petra, (nib.
Procul ab imortalibusq; dijs mortalibusq; homi-
Ibi sane ei destinarūt dij inclytas domos incolere.
Atque coercebatur in Arimis sub terra tetra E-
chidna, (bus:

Immortalis nympha, & senij experts dieb. omni-
Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
Vehementem & violentum ventum, nigris ocu-
lis decoræ puellæ.

Illa vero grauida facta, peperit fortes filios,
Orthum quidē primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, mini-
me effabilem,

Cerberū crudiurū, Plutonis canem ærea voce;
Quinquaginta capitū, impudentemq; fortemq;
Tertio, Hydram genuit odiosa edoctam,
Lernæam, quam enutriuit dea albis vlnis Iuno,
Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ.

Ac illam quidem Iouis filius occidit sæuo ferro
Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
Hercules ex cōsilijs Mineræ prædatrixis. (igné,
Tum ipsa Chimæra peperit, spirantē terribilem
Trucemq; magnamq; pernicemq; validamque.
Illius erant tria capita: vnum quidem terribilis
leonis, (draconis:

Alterum capellæ, tertium vero serpentis robusti
A fronte leo, pone vero draco, media vero capra,
Horrendę efflans ignis robur ardentis. (phōtes,
Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophon.
Illa sane Sphingen exitiale peperit, Cadmeis per-
Ab Ortho subacta: Nemeumq; leonem, (niciē,
Quem Iuno cū enutriuisset, Iouis venerāda vxor,

In locis fertilibus collocavit Nemæ, cladem hominibus.

Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominibus. (num,

Imperans cauernose Nemeæ, atque Apesanti.

Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.

Ceto v. minimū natu, cū Phorcō amore mixta,

Peperit grauem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ.

Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.

Hoc quidem ex Ceto & Phorcō genus est.

Tethys autē Oceano flumina peperit vorticosa,

Nilumque, Alphæumque, & Eridanum profundos vortices habentem, (flum,

Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulchri-

Phasinque, Rheiumque, Acheloiū argenti vorticæ,

Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque,

Heptaporumque,

Granicumque, & Ælapum, diuinumque Simoenta,

Peneumque, & Hermū, amœneque fluentū Caicum,

Sāgariumque magnū, Ladonemque, Partheniumque,

Euenumque, & Ardescū, diuinumque Scamandrū.

Peperit quoque filiarū sacrum genus, quæ per terrā

Viros a teneris educant, vna cum Apolline rege,

Et fluminibus: hanc vero a Ioue sortem habent,

Pithoque, Admeteque, Iancheque, Electraque,

Dorisque, Prymnoque, & Vrania forma deā referēs,

Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroeque,

Zeuxoque, Cytieque, Idyiaque, Pasithoeque,

Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,

Melobosisque, Thoeque, & venusta Polydora,

Cerceisque indole amabilis, Plutoque bouinis oculis.

Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque. (lis,

Petræ,

Γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' αὐθρόπεις.

Ενθ' ἄρ' ὄγ' οἰκῆων, ἐλεφαίρετο Φῦλ' αὐθρόπων,
Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἥδ' Ἀπέσαντ' Θ.

Ἀλλοὶ εἰς ἐδάμασσε βίης Ηρακληείης.

Κητῶ δ' ὀπλότατον, Φόρκυι Φιλότῃμι μιγείσα,

Γείνατο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,

Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει.

Τῶν μὲν ὅκ' Κητῆς καὶ Φόρκυ' Θ γέν' Θ ἐστὶ.

Τηθύς δ' Ὀκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,

Νεῖλον τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἡελδανὸν βαθυδίνην,

Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἰστρον καλλιρέεθρον,

Φάσιγ τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελῷον δρυμοδίνην.

Νέσπον τε, Ῥοδίον θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπιάπρόν τε,

Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, θείον τε Σιμουῦτα,

Πηνειόν τε, καὶ Ἔρμον, εὐρρείπῳ τε Κάϊκεν,

Σαγγαρίον τε μέγαν, Λάδωνα τε, Παρθενιόν τε,

Εὐηνόν τε, καὶ Ἀρδησκον, θείον τε Σκάμανδρον.

Τίκτε δ' ἱυγατέρων ἱερὸν γέν' Θ, αἱ καὶ γαῖαν

Ἀνδρας κερρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξυυῖα ἄακῃ,

Καὶ ποταμοῖς. ταῦτ' αὖτ' ὅς τις πάρα μοῖραν ἔχουσι,

Πειθῶ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰανθῇ τ', Ἠλέκτρῃ τε,

Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίῃ θεοειδῆς,

Ἰππῶ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόῃ τε,

Ζῶξῳ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυά τε, Πασιθῇ τε,

Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἐρατῇ τε Διώνῃ,

Μηλόβοσις τε. Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ.

Κερκῆϊς τε Φυὴν ἐρατῇ, Πλατῶ τε βοῶπις,

Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τ', Ἀκάτῃ τε, Ξάνθῃ τε.

Πετρεαίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσώ τ', Εὐρώπη τε,
 Μητις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσώ τε κροκόπεπτα
 Κελσίνη τ', Ασίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ.
 Εὐδώρα τε, Τύχη τε, ἔσ' Ἀμφιρῶ, Ωκυρόη τε.
 Καὶ Στύξ, ἥ δ' ἑσφέων περσφερστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Αὐτὰρ δὲ Ωκεανὸς καὶ Τηθύς ἔξεγένοντο
 Πρεσβύταται κῆραι. πολλά γ' ἐμὲν εἰσι καὶ ἄλλα.
 Τρεῖς γ' ἡλίαι εἰσι πάνυ σφυροὶ Ωκεανίνας,
 Αἶρα πολυσπερές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπῃσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καταχρηδ' ἄρεοντες,
 Υἱέες Ωκεανὸς, τὸς γαῖνατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ὄρεα λέον πάντων βροτὸν ἀνδρα ἐνίσπιν,
 Οἳ δ' ἕκαστοι ἴσασιν οἳ αὖ πέναι μετὰ ῥωσι.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήην,
 Ἡώ θ', ἥ παῖτεσσι Ἰππυχθονίαισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖς ἔργον εὐρυὸν ἔχουσι,
 Γαῖα θ', ὑπὸ νηθεῖσ' ὑπ' αἰὲν ἔσ' ἐν Φιλότῃ.
 Κροίω δ' Εὐρυβίη τέκτεν Φιλότῃ μιγῆσαι,
 Ἀσφαίον τε μέγαν, Πάλλαντά τε δῖα θεάων.
 Πέρσιω θ', ὅς κ' ἡ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμεσσηύσιν.
 Ασφαίω δ' Ἡὼς ἀέμευς τέκε καρτεροθύμης,
 Ἀργείω Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψήροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἔσ' Φιλότῃ θεῶν θεὰ Διὶ νηθεῖσα.
 Τὸς δ' ἡμετ' ἀστέρη τέκτεν Εὐσφόρον ἡριγένεια,
 Ἀσρα τε λαμπετάωντα, ταῖ τ' ἔρανος ἐσεφάνωται.
 Στύξ δ' ἐκ' Ωκεανὸς θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγῆσαι,
 Ζήλαν καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐσ' ἐμὲν ἄρῃσι,

Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeq; Telesioq; croceo peplo:
 Crisique, Asiaque & amabilis Calypso:
 Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, OcYROEQ;
 Et Styx, quæ ipsarū excellentissima est omniū:
 Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 Grandiores natu filiæ. multæ quidē sunt & aliæ:
 Ter mille enim sunt celeres filiæ Oceani,
 Quæ sane dispersę terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splēdida proles.
 Tot rursus alij fluuij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem
 virum proloqui:

Sed singulatim nouerūt quicunq; circū habitāt.
 Thia præterea Solemq; magnum, lucentemque
 Lunam, (bet,

Auroramq; quæ omnib. terrestribus lumen præ-
 Immortalibusque dijs qui cælum latum tenent,
 Genuit. congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autē Eurybiæ peperit, per amorem mixta,
 Astræumque magnum, Pallantemque, præstan-
 tissima dearum,

Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astræo v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Ephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum deo dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum
 mane genita,

Astraque fulgentia quibus cælum cinctum est.
 Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelū & Nicen pulchros talos habentē, in edibus,

Et Robur, atque Vim præclaros genuit filios,
 Quibus nō est seorsim a Ioue domus nec vlla se-
 Neque via qua non illis deus præit: (des,
 Sed semp apud Iouē grauitē tonantē sedē habēt.
 S. n. cōsuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Dic illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocauit deos ad altum cœlum.
 Dixit autem, quod quisquis vna secum deorum
 contra Titanes pugnet,
 Nulli se adempturū præmia, sed honorē quemq;
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub
 Saturno atque immunis,
 Ad honores ac præmia prouecturum, vt fas est.
 Venit aut prima Styx incorruptibilis ad Olympū
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam vero Iupiter honorauit: eximia quoque
 dona dedit. (mentum,
 Ipsam .n. constituit deorum magnum vt sit iura-
 Filij autem dieb. omnib. sui cohabitatores vt sint.
 Similiter etiā omnib. prorsus sicuti pollicit⁹ erat,
 Perfecit. ipse autē præpotens est, atq; regem agit.
 Phœbe porro Cœi peroptabilē venit ad lectum.
 Grauida vero facta deinde dea dei in amore,
 Latonam cæruleo peplo peperit blandā semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis hilarē intra Olympū.
 Genuit insuper Asteriā claram, quam olim Perseus
 Duxit in amplam domū, chara vt vocetur vxor.
 Illa autem grauidata Hecaten peperit, quam su-
 per omnes (da dona,
 Iupiter Saturnius honorauit: dedit v. ei splendi-

Καὶ Κράτῳ, ἥδε Βίην, δειδείκετα γείναί ο τέκνα,
 Τῶν οὖκ ἔς' ἀπάνευθε Διὸς δόμῳ, ἔδ' ἐπὶ ἔδρῃ,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅπως μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐξέλασε Στυγὶ ἄφθιτῳ Ωκεανίνῃ,
 Ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ολύμπῳ ἀστροπητῆς
 Ἀθανάτης ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς αὖ μ' εἰο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 Μῆ ἴν' ἀπερραίσῃν γεράων, ἱμῆν ἣ ἕκαστον
 Εξέμεν ἦν τοπάρῳ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις αἶψα ὑπὸ Κρόνῳ ἢ δ' ἀγέρας,
 Τιμῆς καὶ γεράων ὀπιθισόμεν ἢ θέμις ἐστὶ.
 Ἡλθε δ' ἄρα πρώτη Στυγὶ ἄφθιτῳ Ὀλυμπόνδε
 Σὺν σφίσι παύδεσσιν, φίλῃ δ' ἀμήδεα πατρός.
 Τὴν ἣ Ζεὺς τίμησε, πῆισσά ἣ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἥματ' αἰεὶ πάντας εὖς μεταναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτῶς πάντεσσι δαίμπερες, ὥς περ ὑπέστη,
 Εξετέλεσσ' αὐτῆς ἣ μέγα κρατεῖ ἡδ' ἀνάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ κοῖε πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνίῳ.
 Κυσαμένη δ' ἥπιστα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Λητῶ κυσάοπεπλον ἐγείναί ο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς ἀθανάτατον ἐντὸς Ὀλύμπῳ.
 Γείναί ο δ' Ἀσερίην Διώνυμον, ἦν ποτε Πέρσης
 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκληῖσθαι ἀκοίῃν.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη ἑκάτῳ τέκε, τῷ περ πάντῳ
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα,

Μοῖραν ἔχον γαίης τε καὶ ἀτρυγέτιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντα ἔσπε' ἔραν ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστ'·
 Καὶ γ' οὐκ ὅτε που τις Ὀπυχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐρδων ἱερὰ καλὰ κ' νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει ἑκάττω· πολλὴ τέ οἱ ἔσσετ' τιμὴ
 Ρῆα μάλ', ὧ πρόφρων γὰρ θεὰ· ποδῆξεται εὐχάς·
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἐπεὶ δυνάμεις γὰρ πάρεστιν.
 Οἶσσι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸν ἔξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τέτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τι μὲν Κρονίδης ἐβίησατο ἔσθ' ἑτ' ἀπηύρα
 Οὐδ' ἔλαχεν Τιτῆσι μὲν πρῶτοις θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μοινογυῖης, ἥσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔραν ἧδὲ θαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολλὸν μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτῶ·
 Ως δ' ἐθέλει μεγάλως παρὰ γίνετα· ἥ δ' ὀνίνησιν.
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὧν κ' ἐθέλησιν.
 Ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισιεύοντα θωρήσονται
 Ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παρὰ γίνετα οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὀπίσσει, καὶ κῦδ' ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρὰ αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὅπ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἐνθα θεὰ κ' τοῖς παρὰ γίνετα, ἥ δ' ὀνίνησι·
 Νικήσας δ' βίη κ' κάρτει καλὸν ἄεθλον,
 Ρῆα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδ' ὀπάξει.
 Ἐσθλὴ δ' ἰπώησιν παρεστέμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσσέμφελον ἐργάζονται,

Εὐχονται

Partem vt habeat terræque & infrugiferi maris.
Imo etiam stelligero a cœlo sortita est honorem,
Immortalibusque dijs honorata est maxime.

Etenim nûc quâdo alicubi aliquis terrestriû ho-
Faciens sacra honesta ex lege expiat, (minum,
Inuocat Hecaten: ingens v. eum sequitur honor
Facillime, cuius beneuola dea suscipit preces:

Et illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest.

Quotquot enim Terra Cœloque prœgnati sunt,
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sor-
tem omnium: (pridauit

Neq; quicquâ ipsi Saturnius p vim ademit, neq;
Eorum quęcunque sortita est Titanas inter prio-
res deos: (tio.

Sed habet sicut prius ab initio facta est distribu-
Nec quia vnigenita, minus dea sortita est honorẽ
Et præmium tam in terra ac cœlo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter ho-
norat ipsam.

Cui vero vult, magnifice præsto est, atque iuuat.
Inque concione inter homines eminet, quorum
scilicet voluerit.

Atq; quâdo ad bellum perdens, viros armantur
Viri, tum dea adest quibus voluerit,

Victoriam prompte vt præbeat, & laudẽ porrigat.
Inque iudicio reges apud venerandos sedet.

Bona insup quâdo viri in certamine colluctantur:
Ibi dea & illis præsto est, atque iuuat. (minum

Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrũ præ-
Facile fert, letusque parentibus gloriam dat.

Commoda itẽ equitib. quæ adstet quib. voluerit:
Et his qui glaucum *mare* tempestuosum secant,

Votaq; faciunt Hecata, & valde sonāti Neptūno.
 Facile etiā prædam inclŷta dea dedit copioſam,
 Facile vero abſtulit apparentem, volens ſaltem
 animo. (augere,

Bona præterea in ſtabulis cum Mercurio pecus
 Armentaſque bouum, gregesque latos caprarum,
 Gregesq; lanigerarum ouium animo ſaltem vo-
 lens, (reddis,

Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora
 Adeo ſane licet vnigenita ex matre exiſtens,
 Omnibus inter deos honorata eſt muneribus.

Fecit autem ipſam Saturnius alumnam iuuenum,
 qui poſt ipſam (toræ.

Oculis aſpexerunt lumen multa contuentis Au-
 Sic ab initio nutriens filios: atq; hi ſunt honores.
 Facile porro domita a Saturno, peperit illuſtres
 liberos, (gaudentem,

Veſtam, Cererem, & Iunonē aureis calceamētis
 Fortemq; Plutonē, qui ſub terra domos incolit,
 Immite cor habens, & valde ſonātem Neptunū,
 Iouemq; conſiliariū, deorū patrem atq; hominū,
 Cuius & a tonitru concutitur lata terra.

Atque iſtos quidem deglutiebat Saturnus ma-
 gnus, quicunque

Ex utero ſacro matris ad genua venerat:

Hęc animo voluēs, ne vllus clarorū filiorū Cœli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra & Cœlo ſtellis micante,
 Quod ſibi fatale eſſet proprio a filio domari,

Quantumvis robuſto exiſtenti, Iouis magni per
 conſilia. (dias ſtruens

Ideoq; hic nō cæcā ſpeculationē habuit, ſed inſi-
 Filios

Εὐχονται δ' ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσίγαιῳ,
 Ῥηϊδίῳ δ' ἄρξην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ῥῆα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐφέλκασί γε θυμῷ.
 Εὐδλή δ' ἐσθλὰ θεοῖσι σὺν Ἑρμῇ λήϊο δ' αἰεὶ
 Βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλάτῃ αἰ-
 γῶν,

Ποίμνας τ' ἐροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλκσσε,
 Εξ ὀλίγων βεβιάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογῆνης ἐκ μητρὸς ἔσσει,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γένεσσι.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κεροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντ' Φάϑ' πολυδερκέϑ' Ἠῆς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κεροτρόφϑ', αἰδέετ' ἐπικραί.
 Ρείη δ' αὖθις θεῖσα Κρόνῳ τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἰστίην, Δῆμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 Ἰφιδιμόν τ' Αἰδὴν, ὅς ὑπὸ χθονὶ δώματ' ἀναίει,
 Νηλεὲς ἥτορ ἔχων· καὶ ἐρικτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται ὄρεϊα χθών.
 Καὶ τῆς μὲν κατέπινε Κρόνϑ' μέγας, ὅστις ἕκα-

ςϑ

Νηδυϑ' ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκειτο
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀθανάτων ἐραυνίωνων
 Ἀλλϑ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆίδα ἱμῆν.
 Πάθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἀστερόεντϑ',
 Οὐνεκά οἱ πέπρωτ' ἐῷ ὑπὸ παμδιδαμῆναι,
 Καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλῃ διὰ βελάει.
 Τῷ ὅγε ὅκ' ἀλαοσκοπὴν ἔχει, ἀλλὰ δοκῶν

Παῖδας εὖς κατέπινε· Ρένη δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξασθαι, τότε ἔπειτα φίλου ἱερῶς τοκῆας
 τοὺς αὐτῆς, Γαῖά τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσασθαι ὅπως λελάθοιτο τέκνα
 Παῖδα φίλον, τίσασθαι δ' ἐρμνύς πατρὸς ἐοῖο,
 Παίδων οὖς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ ὃ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἦσαν· Ἰπείθοντο·
 καὶ οἱ πεφραδέτιν ὅσα περ πέπρωτ' ἤρεσσαν
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ ἡγεῖ καρτεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πτόνα δῆμον,
 ὅπως ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τέκασθαι,
 Ζῆνα μέγαν τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη [ἐν] Ὀρείῃ τρεφόμεν ἀπιταλλέμεναί τε.
 Ἐνθα μὲν ἵκτο φέρουσα θοὴν λαῖα νύκτα μέλαινα,
 Πρώτῃ ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐχερσὶ λαβῶσα
 Ἀντρώ ἐσ' ἡλιθάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κέκρυπται γαίης,
 Ἀργαίῳ ἐν ὄρεϊ πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ ὃ σπαραγανίσασα μέγαν λίθον ἐγχεύαλιξεν
 Οὐρανίδῃ μέγ' αἶακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῇ.
 Τὸν τ' ὃ ἐλὼν χεῖρεσσιν ἐὼν ἐγκάτθετο νηδυνί,
 Σχέτλιθον· ὅς δ' ἐνόησε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου εὖς ἦος ἀνίκητον καὶ ἀκηδῆς
 Λείπετο, ὅμιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσας,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὅς δ' ἐσ' ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν ἔθηκεν καὶ Φαίδιμα
 γῆα
 Ἡῤῥετο τοῖο ἀνακτοῦ· Ἰπτιπλομένε δ' ἐπ' αὐτῇ

Filios suos deuorabat, Rheam autem tenebat luctus grauis. (viro-
rum

Sed quando iam Iouē erat deorum patrem atque
Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
Suis, Terræque, & Cœlo stellato,
Cōsiliū vt suggererent, quo pacto lateret pariens
Filium charum, possetque vlcisci furias patris sui
Contra filios, quos deuorabat ingens Saturnus
versutus. (serunt,

Illi vero filiaē dilectā ausculta-
runt & morem ges-
Et ei commemorarunt quæcunque fatis consti-
tutum esset fieri

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
Miserunt a. in Lyctū. Cretæ ad pinguem populū,
Cum minimum nati filiorum esse paritura,
Iouem magnū. hūc quidē ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab
infantia. (nigram,

Tum quidem peruenit ferens eelerem per noctē
Primū ad ipsam Lyctum, abscondit autem ipsum
manibus prehensum

Antro in excelso, diuinę sub latebris terræ,
Argo in monte denso syluoso. (nus dedit
Huic a. fascijs inuolutum magnū lapidem in ma-
Cœli filio, præpotenti deorum priori regi.

Quē tum arreptū manibus, suā cōdidit in aluum,
Miser, nec cogitauit animo quod sibi in posterum
Pro lapide suus filius inuictus & securus

Supesser, qui ipsū mox esset vi & manib. domitū
Ex honore expulsur², ipseque imortalib. impatur².
Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Crescebant illius regis: reuoluto autem anno,

Terræ consilio astuto circumuentus, (futus,
 Suâ sobolem iterû emisit magnus Saturnus ver-
 Victus artibus ac vi filij sui.

Primum vero euomuit lapidem vltimo deuora-
 tum. (ciofam

Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terrâ spa-
 Pytho in diuina, iugis sub Parnassi,
 Monumentum vt sit in posterum, miraculum
 mortalibus hominibus.

Soluit vero patruos noxijs a vinculis
 Cœligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:
 Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus
 imperat. (ceanidem

Filiâ porro Iapetus pulchros talos habentem O-
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimû peperit filiû.
 Peperit præterea gloria præsignem Menætium,
 atque Prometheus

Varium, versipellem: stultumque Epimethcum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inuen-
 toribus rerum.

Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,
 Virginē. Iniuriû v. Menætium lato vidēs Iupiter
 In Erebum detrussit, feriens fuliginoso fulmine,
 Propter improbitatē & fortitudinē insolentem.
 Atlas v. cœlum latû sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, e regione Hesperidû argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.

Hanc enim ipsi sortem destinauit prudēs Iupiter.
 Ligauit

Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσιν δολωθεῖς,
 Ον γόνον αἶψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεῖς τέχνησι βίηφι τε παῖδας εἴοιο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων,
 Τον μὲν Ζεὺς σήεξε κτ' χθονὸς ἄρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡραθῇ, γυάλοις ὑπὸ Παρνηασοῖο,
 Σῆμε' ἔμεν' ἐξοπίσσω. θῆῳ μαθνητοῖσι βροτοῖσιν.
 Λύπετ' ἢ πατροκασιγνήτης ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆος πατὴρ αἴεσι φροσώησιν,
 Οἱ οἱ ἀπμνήσουκ' χάριν εὐεργεσιαῶν,
 Δῶκαν ἢ βροντῇ, ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ ἐροπὴν τοπείν ἢ πελώρη Γαῖα κεκεύθει.
 Τοῖς πίσω θ' ἰνῆταῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπετὺς καλίσφυρον Ωκεανίνην
 Ἠρα γὰρ Κλυμένην, καὶ ὄμιον λέχθ' εἰσενέβαινε.
 Ἠδὲ οἱ Ἀτλασὶ κρατερόφρονα γείνατ' παῖδας.
 Τίκτε δ' ὑπερκύδατα Μενόιτιον, ἢ δὲ Προμηθεῖα
 Ποικίλον, ἀσολόμηλιν ἀμαρτίνοόντ' Ἐπιμηθεῖα,
 ὅς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γλύτ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι.
 Πρῶτ' ἔπειτα γὰρ ῥα Διὸς πλάσθη ὑπὲρδεκτ' γυναικά.
 Παρθένον. ὑβερσθῆν ἢ Μενόιτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβ' ἔκατέπεμψε, βαλὼν πολόεντα κεραυνῶν.
 Εἶνεκ' ἀποθαλίης τε καὶ ἡνορέης ὑπερόπλις.
 Ἀτλας δ' ἔρηνον εὐρύω ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πύρρασιν ἐκ γαίης, πρόσπαρ. Εσπερίδων λιγυφώ-

νων

Εσθλῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσιν.
 Ταύτῃ γὰρ οἱ μοῖρα ἐδάσσαντ' μητίετα Ζεὺς.

Δῆσσι δ' ἄλυκτοπέδῃσι Προμηθεὺς πικιλόθελον,
 Δεσμοῖς δ' ἄρα λείοισι μέσσην Διὶ κίον' ἐλάσας·
 Καί οἱ ἔτι αἰετὸν ὦρεται νύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ
 Ἡφαιεν ἀθανάτων, τὸ δ' αἰέζετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμᾶρ ἔδοι ταυνοσίπτερον
 ὄρνις.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκυμος υἱὸς
 Ἡρακλῆος ἐκτίνε, κακὴν δ' ἀπὸ νῆσσαν ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσας δυσφροσυνάων·
 Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντι,
 Ὅφρ' Ἡρακλῆϊ θεῶν βαλὼν κλέῃσιν
 Πλεῖον ἔτ' ἢ ταπάροιθεν ὑπὶ χθόνα πονυβόταν
 εἶεν.

Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενται τίμα δ' αἰδέετο νύον·
 Καί περ χῶόμενται, παύσῃ χόλῳ, ὃν πρὶν ἔχισκαν,
 Οὐδ' ἐκ' ἐρίζετο βέλαις ὑπερμενεῖ Κρονίωνι,
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' αἴθ' ἄρ' ὦποι
 Μηκῶν, τὶτ' ἐπὶ ταμέλαις· ἔξεν πρόφρανι θυμῷ
 Δαυτάμενται προύθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων,
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκυατα πίνοντι δημῷ
 Εὐρένῳ κατίθηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ·
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσ' εἰα λείκα βοὸς δολίῃ ὑπὶ τύχῃ
 Εὐθείσας κατίθηκε, καλύψας δ' ἐγείνεται δημῷ,
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων δ' αἰδέεσθαι ἀνάκτων,
 Ὡς πρόπαν, ὡς ἄτεροζήλως διεδάσασθαι μαίρας.

Ὡς φάτο κερταμέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἦ καὶ ἔτι

Ligauit vero ineuitabilibus compedibus Pro-
methea versutum,

Vinculis duris mediam per columnam adigens.

Et ei aquilā immisit expansis alis: ceterū hęc epar

Comedebat eternū, quin ipsū crescebat parvbiq;

Noctu, quantum toto die edisset extentas alas

habens auis.

(tis filius

Hūc quidē Alcmene pulchros talos habētis for-

Hercules occidit, malum v. morbum profligauit

Ab Iapetionida, & liberauit ab ægritudine:

Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,

Quo Herculis Thebis geniti gloria esset

Maior etiam quam antea super terram multos

pascentem.

Ob id itaq; veneratus honorabat præclarū filiū.

Quāuis succēlens, remisit irā, quā prius habuerat.

Eo quod cōtendisset consilio cū præpotēti Ioue.

Etenim quando disceptabant inter se dij morta-

lesque homines,

Meconæ, ibi tum magnū bouē prompto animo

Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.

Nam hac quidē parte carnesq; & intestina pingui

In pelle deposuit, tegens ventre bouino: (adipe

In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte.

Rite disponens recōdidit tegens candida aruina.

Iamq; tum ipsum allocutus est pater hominum-

que deorumque:

Iapetionida omnium illustrissime regum,

O ignaue, quam inique partitus es portiones!

Sic dixit latēter carpens Iupiter perpetua con-

filia sciens.

Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,

Tacite arridēs (dolosa aut nō inemor erat artīs.)
 Iupiter gloriosiss. maxime deorū sempiternorū,
 Harum elige utrā tibi in pectorib. animus suadet.

Dixit sane dolosa cogitans. Iupiter autem eter-
 na consilia sciens,

Cognouit certe nec ignorauit dolum. mala au-
 tem praeuidebat animo

Mortalibus hominibus, quæ & perficiēda erant.
 Manib. vero hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur a. mente: ira v. eius occupabat animū,
 Vt vidit ossa alba bouis, dolosa arte.

Ex illo tempore dijs super terrā genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nu-
 bicogus Iupiter,

Iapetionida, super omnes consilia edoctus,
 O ignaue, nondum sane dolosæ oblitus es artis.

Sic dixit, ira percitus Iupiter eterna cōsilia sciēs.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Non dabat miseris ignis robur indefessē

Mortalib. hominibus, qui super terram habitant:
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti, (dorem,
 Furatus indomiti ignis eminus apparentē splen-
 In concava ferula, momordit vero imo animo
 Iouem in alto tonantem, ad iramq; ipsum com-
 mouit charo corde, (dorem.

Vt vidit inter homines ignis lōge apparentē splē-
 Protinus autem pro igne struxit malū hominib.
 E terra .n. cōformauit perquā celebris Vulcanus
 Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio.

Cinxit v. & adornauit dea cæsis oculis Minerva,
 Candida veste: a capite vero calyptram

Ingenio-

Ἡ κ' Ὀπμιειδήσας, (δολίης δ' ἐλήθετο τέχνης)

Ζεὺς κύδισε μέγιστε θεῶν ἀειγμετάων,

Τῶν δ' ἔλθ' ὅπως τέλει σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει·

Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς

Γνώρ' ἔσθ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσ' εἴθε θυμῷ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.

Χερσὶ δ' οὐ γὰρ ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λάκκον ἄλκιφρος.

Χώσατο γ' ἑφρένας, ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἵκετο θυμὸν,

Ὡς ἰδὲν ὅσ' εἰς λάκκον βοὸς δολίῃ Ὀπμὶ τέχνη.

Ἐκ τ' ἔσθ' ἀθανάτοισιν Ὀπμὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων·

καὶ ἔσθ' ὅσ' εἰς λάκκον θυήεντων Ὀπμὶ βωμῶν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας πρὸς σέφῃ νεφεληγερέτῃ Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδὼς,

Ὡς πέπον, ὥκ' ἄρα παῖς δολίης Ὀπμὶ λήθεο τέχνης.

Ὡς φάτο χῳόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς.

Ἐκ τ' ἔσθ' ἠπείτα, δόλῳ μεμνημένῳ αἰεὶ,

οὐκ ἐσθίδου μελέοισι πυρὸς μὲν ἔσθ' ἀκαμάτοιο

Θνητοῖς ἀνθρώποις οἳ Ὀπμὶ χθονὶ ναετάρουσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετιόιο,

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγυῖον

ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν

Ζεῦ' ὑψιβρεμέτῳ, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,

Ὡς ἰδὲν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγυῖον.

Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.

Γαίης γ' ὅς μιν πλάσσει περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω Διὶ βαλίας.

Ζῶσε γ' καὶ κέσμησθαι γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ἀργυφείῃ ἐσθῆτι· κ' ἔκρηθεν γ' ἀκαλύπτῳ

Δαυδαλίῳ χήρεσι κατέχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνης νεοθηλίας αἴθεσι ποίης
 Ἰμερτὰς παρέθηκε καρήαι Παλλὰς Ἀθηνῆ·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνῳ χερσέῳ κεφαλῇ φινέθηκε,
 Τὴν αὖτ' εὖ ποίησε πᾶσι κλυτὸς Ἀμφιγυήης,
 Ἀσκήσας παλάμησι, χαρίζομεν θεοὶ πατρί.
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ πετόχαλο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνώδαλ' ὅσ' ἤπερ θεοὶ πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅ γε πάλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπτετο πολλή,
 Θαυμασίη. ζῶσιν εὐκότε φωνήεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύχεα καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
 Εἰς ἀγαθ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δὲ ἄνθρωποι,
 Κόσμῳ ἀγαλλομένῳ γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπους,
 ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
 Εἰς τῆς γὰρ γῆς ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.
 Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γῆς, καὶ φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναεταίουσιν,
 Οὐλομένης πενίης ἔσσυμφορα, ἀλλὰ κόροια.
 ὡς δὲ ὅπῃ σμύδουσι κατ' ἡρεφείας μέλισσαι
 Κηφείας βόσκεισι, κακῶν ζωήοντας ἔργων,
 Αἰμὲν τε πρὸς ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδιώτῃ
 Ἡμάλα σπένδουσι· τίθεισὶ τε κηρία λάκκα,
 Οἱ δὲ ἐντοθε μένουσιν ἐπ' ἡρεφείας καὶ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρῳ ἐς γαστήρ' ἀμύνται·
 ὡς δὲ αὖτως ἀνδράσι κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν
 Ζεὺς ὑπεβρεμέτης θῆκε, ζωήοντας ἔργων
 Ἀρκαλέων. ἔτερον δὲ πᾶσιν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·

Ingeniose factam manib. detinebat, mirum visu.
Circum v. eiserta recens florētis e florib. herbae,
Optata imposuit capiti Pallas Minerua:
Circumque ei coronam auream caput posuit,
Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
In hac artificiosa multa cælata erant, mira visu
Animantia quæcunque continens multa alit, at-
que mare, (magna,
Ex illis hic multa indidit. gratia vero resplēdebat
Mirabilis, animantibus similia vocalibus.
Cæterum postquam effecit pulchrum malum
pro bono,
Eduxit eo vbi alij erant dii atque homines,
Ornatu gestientem cęsę Palladis forti patre pro-
gnatae:
Admiratio autē cepit immortalesque deos mor-
talesque homines (nibus.
Vbi viderunt dolū arduum, inexplicabilē homi-
Ex illa enim genus est mulierum fœminarum.
Illius. n. perniciosum est genus, & sexus mulierū.
Noxumentū ingēs mortales inter viros habitāt,
Perniciosa paupertatis non comites sed luxus.
Ac veluti cum in aluearijs rectis apes
Fucos pascunt malorum participes operum:
Illæ quidem per totum diem ad solē occidentem
Diurnæ festinant, & faciunt fauos albos:
At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
Alienum laborem suum in ventrem metunt:
Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
Iupiter alitronans dedit, participes operum
Molestorum aliud v. præbuit malum pro bono.

Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierū,
Non uxorem ducere velit, grauem vero attige-
rit senectam, (indigus

In penuria eius qui senem foueat, hic non victus
Viuat: mortui vero possessionem inter se diuidāt
Remoti cognati. cui v. nuptiarū cōditio cōtigerit,
Pudicā vero habuit cōiugem, ornatā præcordijs,
Huic ab æuo malum bono adæquat (fœminā,
Esse. qui vero adeptus fuerit nocentis natiuitatis
Viuat in pectorib. habens indefinentē afflictionē
Animo & corde, & immedicabile malum est.

Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque
præterire. (metheus

Neque. n. Iapetionides nullo malo dignus Pro-
Illius saltem euitauit grauem iram: sed necessario
Quauis multiscium existentem, magnum vin-
culum coerces.

Briareo vero vbi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gygæ, ligauit forti vinculo,
Fortitudinē immanē admiratus, atq; etiā formā,
Et magnitudinem, collocauit aut sub terrā latam,
Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magnæ in finibus terræ,
Vsq; valde mœrētes, corde magnū luctū habētes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales dij alij,
Quos pepit pulchricoma Rheia Saturni in amore,
Terræ consilijs reduxerunt in lucem iterum.

Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam
accepturos. (habentes,

Diu. n. pugnarunt, laborem animam cruciantem
Titanesque dij, & quotquot e Saturno nati sunt,
Contra

Ος κε γάμον Φεύγων ἢ μέριμνα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοον δ' ὄπι' γῆρας ἰκῆται,
 Χήτ' ἡγεροκαμοιο, ὅσ' ἐβίωται ὄπι' δαΐης
 Ζῶει, δαποφθιμέν' ἢ διὰ κτῆσιν δατέοντα
 Χηρωσαί. ὡς δ' αὖτε γάμος μὲ μοῖρα γῆνται,
 Κεδνὸν δ' ἔχεν ἀκοῖτιν, δ' ἀρῆαι σπασίδεσσιν,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶν' ὁ κακὸν ἐσθ' ἁλῶ αἰτ' ἀφ' ἑρρίξαι
 Εμμεναί· ὅς δέ κε τέτμη' ἀπαρτηροῖο γνέθ' ἁλῆς,
 Ζῶει ἐνὶ δ' ἔσθ' ἔχων ἀλίσσεν ἀνίλω
 Θυμῷ καὶ κραδίη, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.
 Ως οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον ἔδ' ἐπαρ' ἑλθεῖν.
 Οὐδ' ἢ γὰρ λαπετιονίδης ἀκάκηται Προμηθεύς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρυνὲν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυδρὸν ἐοῖλα μέγας κτ' δεσμὸς ἐρύκει.
 Βεβάρει δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσαστο θυμῷ,
 Κόπῃ τ' ἠδ' ἐγύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἡγορέων ὑπ' ἐροτολῶν ἀγῶμεν' ἠδ' ἐκαὶ εἰδ' ὅτι,
 Καὶ μέγας κατένευσεν δ' ὑπὲρ χθονὸς Ὀρυοδείης.
 Ενθ' οἷγ' ἀλγὲ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ καὶ ἐταῖοι,
 Εἶατ' ἐπ' ἐχατῇ μεγάλῃς ἐπ' αἵρασι γαίης,
 Δητὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφέας Κρονοῖδης τε καὶ ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὓς τίκεν ἡ ὕμ' ὅτι Ρεῖη Κρόν' ἐπ' ἀφ' ἰότητι,
 Γαίης φραδομοσύνησιν ἀνήραζεν ἐς φάσ' αἰτ' ἑ.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διέσκεπ' ὡς κατέλεξε,
 Σιὸν καὶ νοῖσι νύκτωρ τε καὶ ἀγλαὸν εὖχ' ὅτι δ' ἔσθ' αἶψα.
 Διὸν γὰρ μάρνασθαι, πόνον θυμὸν ἀλγὲ' ἔχοντες,
 Πιττωῖς τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόν' ἐξεγόντο,

Ἀντίον ἀλλήλοισι Διὶ κράτρεας ὑσμίναι·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Οὐρυῖ· Τιτῶνες ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμπιο θεοὶ δωτῆρες ἑάων,
 Οὓς τέκεν ἠὲ Κρονῶ Ἐνθηθεῖσα.
 Οἷρά τ' ὅτ' ἀλλήλοισι μάχῃ θυμολγὴ ἔχοντες,
 Σιυνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἑνιαυτός.
 Οὐδέ τις ἦν ἔριδι χαλεπῆς λύσις ἔδ' ἐπὶ πλοῦτι
 Οὐδέ τέροις, ἴσον δ' ἐπὶ τέλει πέπαυτο πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἁμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδασιν,
 Πάντων ἐν στήθεσιν αἰέξειο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἁμβροσίην ἐρατὴν ἤν.
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μοι Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦ δὴ γὰρ μάλα δῆρ' ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἡμάτεα πάντα,
 Τιτῶνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνον ἐκ γρόμοιο.
 Ὑμῖς δ' ἐμεγέλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτης
 φαίνετε Τιτῶεσσιν ἐναντίοι ἐν δαΐλυγῃ,
 Μνησάμενοι φιλότητος ἐνέη, ὅσα παθόντες
 Ἔς φάτο· ἅψ' ἀφίκεσθε δυσηλεγέσθ' ἀπὸ δεσμῶ,
 Ἡμετέρας Διὶ βαλὰς, ἀπὸ ζόφου ἠέροντες.
 Ὡς φάτο. τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κότις ἀμύ-
 μων,
 Δαιμόνιόν κ' ἀδάηται πηφάσκει· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅτι πρὶν μὲν πρᾶπίδες, πρὶν δ' ἐστὶ νόημα,
 Ἀλλήτῃ δ' ἀθανάτοισιν ἀγῆς γένος κρυεροῖο.

Contra sese mutuo per validas pugnas:

Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,

Illivero ab Olympo, dij datores bonorum,

Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno cona-
cumbens. (habentes,

Illi sane tum inter se pugna animu exstuciantem

Continue pugnabant, decem plus annis.

Neque vlla erat contentionis grauis compositio
neque finis

Neutris: equaliter autem finis extensus erat belli.

Sed quando iam illis apposuit cōgruentia omnia,

Nectarq; ambrosiamq;, quib. dij ipsi vescuntur,

Omnium in pectorib; augebatur animus supbus.

Vbi v. nectar comederūt & ambrosiā amabilem;

Iam tum ipsis interlocutus est pater hominum-
que deorumque:

Audite me Terræque & Cœli inclyti liberi

Vt dicam quæ me animus in pectoribus iubet.

Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,

Pro victoria & imperio pugnauius dies omnes,

Titanesq; dij, & quotquot e Saturno sati sumus.

Vos vero magnamque vim & manus inuictas

Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,

Memores amicitie placidæ, quibus perpeffis

Ad lucem redieritis molesto a vinculo,

Nostra per consilia a caligine obscura.

Sic dixit. illum vero rursus excepit Cotrus ir-
reprehensibilis:

Venerande, non ignota loqueris: sed & nos

Scimus quod excellunt quidem tibi præcordia,

excellens vero est & intellectus,

Depulso immortalibus damni fuisti horrendi.

Tu vero prudentia ab caligine opaca
 Retrograde iterum acerbis a vinculis
 Venimus, Saturni filii rex, insperata passi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio
 Vindicabimus vestrum imperium in graui conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.

Sic dixit, collaudaruntque dii datores bonorum,
 Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
 Magis etiam quam antea: pugnamque arduam excitarunt
 Omnes, feminaeque & mares, die illo,
 Titanesque dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris pro-
 manabant

Omnibus simul: capita vero unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.

Qui cum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa praerupta validis in manibus gestantes.

Titanes vero ab altera parte confirmabant pha-
 langes,

Alacriter, manuumque viriumque simul opus
 ostentabant

Utrique horrendum insonuit pontus immensus.
 Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero
 latum caelum

(Olympus

Quassatum, e fundo vero concutiebatur amplius
 Impetu a deorum concussio vero venit grauis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Immodici tumultus, ictuumque fortium.

Ita sane in sese mutuo iaciebant tela gemebunda,
 Vox autem utrorumque peruenit ad caelum stellatum

Σῆς δ' ὑπερφραδμοσιώησιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντ'
 Αψόρρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
 ἠλύθμεν, Κρόνῃ δ' ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτενέειτε νόω καὶ ὀπίφρονι βέλῃ
 Ρυσόμεθα κράτ' ὅμῳ ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 Μαρνέμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὕσμιναις.

Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν ἣ θεοὶ δωτῆρες εἰάων,
 Μῦθον ἀκούσαντες. πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπείροιζε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγχεον
 Πάντες, θηλικαί τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,
 Τιτῶές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῃ ἐξεγρόντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέδασσεν ὑπὸ χθενὸς ἠκε Φόωςδε.
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίῳ ὑπερόπλον ἔχοντες.
 Τῶν, ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσούτο
 Πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ ἣ ἑκάστω πεντήκεντα
 Ἐξ ὤμων ἐπιφυκεν ὀπίσθεα ῥοῖσι μέλεσσι.
 Οἳ τ' τε Τιτῶες τε κατέσχεον ἐν δαίλυρσιν,
 Πέτραις ἡλιθάτῃς στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶες δ' ἐπύρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφότεροι. δεινὸν ἣ πείραχε πῖντ' ἀπείρων.
 Γῇ ἣ μὲν ἐσμαράγησεν· ἐπέσενε δ' ἔρανός Ὀρὺς
 Σειόμενος, πεδῶθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
 Γῆν ὑπὸ ἀθανάτων· ἑνοσίς δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερέεντα, ποδῶν αἰπεία τ' ἰωὴ
 Ἀσπέτῃ ἰωχμοῖο, βολαίων τε κρατερῶν.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔσαν βέλεα σονόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρανὸν ἀστερόεντα,

Κεκλομένων. οἳ ᾗ ξυώσαν μεγάλῳ ἀλλήλητῳ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴαχεν ἔδν μένε· ἀλλ' ἀνυτῆγε
 Εἴθερ μὲν μένε· πάλῳ το Φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίβω. ἄμυθς δ' ἄρ' ἀπὸ ἔρανθ' ἠδ' ἀπὸ ὀ-
 λύμπου

Ἀσράπλων ἔσχε στυγχαδόν. οἳ ᾗ κεραυνοὶ
 Ἰκταρ ἄμ' αὖ βροντῇ τε καὶ ἀστροπῇ ποτέοντο.
 Χειρὸς δ' ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴ φλόγα δ' εἰλυφώωντες
 Τάρφες. ἀμφὶ ᾗ γαῖα Φερέσβι· ἐσφαράγιζεν
 Καιομένη. λάκε δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἀστέρος ὕλη.
 Εἴεε ᾗ χθὼν πᾶσα, καὶ Ωκεανοῖο ῥέεθρα,
 Πόντ' ἄτρυγέτ'· τοὺς δ' ἀμφεπτε θερμὸς
 αὐτμῇ

Τιτῶας χθονίους· φλόξ δ' ἥερα δῖα ἴκανεν
 Ἀσπετ'. ὅσπε δ' ἀμέρδε καὶ ἰφθίμων περὶ ὄντων
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα κέραυθ' τε στροπῆς τε.
 Καῦμα ᾗ θεσπέσιον κάτεχεν χά· εἴσω δ' αὐτὰ
 Οφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' ἔασιν ὅσων ἀκεῦσαι,
 Αὐτῶς ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανός εὐρύς ὕπερθεν
 Πίλνατο. τοῖ· γάρ κε μέγισ· δούπ' ὀρώρει.
 Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τῆ δ' ὑψόθεν ἐξερχομένη.
 Τόσ' δούπ' ἔγνωτο θεῶν ἐριδ' ξυιόντων.
 Σιὴ δ' αἶεμοι ἐνόσιν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
 Βροντῶ τε στροπῶ τε καὶ αἴθαλέεντα κέραυνον,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. Φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπλῶτε
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρων· ὅτ' ἄπλητ' ὀρώρει
 Σμερδαλέης ἐριδ'· κάρτος δ' αὖτε φαίνεται ἔργων.
 Εκλίνθη ᾗ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλους ἐπέχοντες,

Adhortantium. ac illi congredebantur magno
cum clamore. (sed ipsius

Neq; sane amplius Iupiter cohibebat suū robur,
Statim robore implebantur animi, & omnem
Exeruit vim simul etiam a cœlo atq; ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime vna cum tonitru & fulgure volabant
Manu robusta, sacrā flammā circumuoluentia
Crebra, circum vero terra alma reboabat (ua.
Ardēs: crepitabat v. vndiq; igne valde magna syl-
Ferebat v. terra tota, & Oceani fluentia, (por
Pontusq; immensus. circundedit aut calidus va-
Titanes terrestres, flāma v. ad aerē diuinū puenit
Magna. oculos v. visu priuabat quantumuis fortiū
Splendor radians fulminisque fulgurisque.

Incendium autem immensum occupauit Chaos:
videbatur autem coram

Oculis aspicere, ac auribus vocem audire,
Idem ut cum olim & terra & cœlum latum su-
perne (citabatur,

Appropinquabat: talis .n. maximus strepitus ex-
Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente,
Tantus fragor erat dijs pugna confligentibus.
Simul quoque venti motumque pulueremque
cum strepitu excitabant

Tonitruque fulgurque & ardens fulmen,
Tela Iouis magni, ferebant autem fremitum, cla-
moremque (tabatur

In medium utrorumque: strepitus a, ingens exci-
Stupendæ pugnae; robur autē exerebatur operū.
Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo
imminentes,

Fortiter pugnabant in forti praelio.

Illic inter primos pugnam acrem excitarunt,

Cottusq; Briareulq; Gygesq; infatiabilis belli.

Hi sane trecentas petras robustis a manibus

Mittebant frequentes obumbrarunt aut iaculis

Titanas: atque hos quidem sub terram longe parentem

Miserunt & vinclis molestis alligarunt,

Vincentes manibus magnanimos licet existētes:

Tantum infra sub terram, quantum cœlum distat a terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caliginosum.

Nouem enim noctes ac dies ferrea incus

Cœlitus delapsa, decimo die ad terrā perueniret:

Nouem rursus noctes & dies ferrea incus

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perueniret.

(nox

Quem circa ferreū septū ductum est. circū v. ipsū

Triplici ordine fusa est circa collum, sed superne

Terre radices creuerunt, & infructuosi maris.

Illic dij Titanes sub caligine opaca

Abconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,

Loco in squalido, vastæ vltima terræ.

His nō exitus patet: portas v. imposuit Neptunus

Ferreas: murus etiam circumdatus vtrinque.

Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus

Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.

Ibidem terre tenebricosæ, & Tartari opaci,

Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi dij:

Hiatus

Ερμενέως ἐμάχοντο Διὶ κρατερὰς ὕσμινες·
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχην θριμείαν ἔχθραν,
 Κότι θυτε, Βριάρεώς τε, Γύχης τ' ἄατος πόλεμοιο·
 Οἶρα τριηκροσίας πέτραις σιβαρῶν δ' οὐκ χειρῶν
 Πέμπον ἐπικλυτέρας· κτ' δ' ἐσκίασαν βελέεσσιν
 Τιτῶας· καὶ τῆς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν δ' ἄλγεοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ εὐνίας,
 Τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρανός ἐς δ' οὐρανὸν γαίης·
 Ἴσον γάρ τ' οὐρανὸν γῆς ἐς τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γ' οὐκίαις τε καὶ ἡμάτα χάλκεος ἄκμων
 Οὐρανόνθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκνιτο·
 Ἐννέα δ' αὐνύκiais τε καὶ ἡμάτα χάλκεος ἄκμων
 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς τάρταρον ἵκει.
 Τὸν περ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τελσυχὴν κέχυται πῶς δειλὴν· αὐτὰρ ὕπερθεν
 Γῆς ῥίζαν πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῶες ὑπὸ ζῳφῶ ἠερόεντι
 Κεκρύφαται βελήσιν Διὸς νεφεληγερέτῃος·
 Χάρως ἐὺρώεντι, πλώρης ἔχοντα γαίης.
 Τοῖς σὺν ἐξίτην ἐστὶ πύλας δ' ἐπέθηκε Προσφάων
 Χαλκείας· τείχος παύκεται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύχης, Κότιος τε, καὶ Βριάρεως μεγάθυμος
 Ναίουσιν, Φύλακες πρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς ἀναφερῆς, καὶ τερτάρου ἠερόεντος
 Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔραν' αἰερόεντος
 Ἐξείης πάντων πηγὰ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀρχαλὲ, Ὀρώεντα, τὰ τι συζέουσιν θεοί περ.

Χάσμα μέγ'· ἔδ' κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὐδ' αὖτε ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντροθε γήοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι περ θυέλλα θυέλλη
 Ἀρχαλήη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῶν τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 ἔσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέῃσι.
 Τῶν περὶ δ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχετ' ἔρσαν ἐὺρυήν
 Ἐπὶ ὧς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χερσὶν
 Ἀσεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴσταν
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενα μεγαῖ ἔδον,
 Χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δ' ἔνθα ζεν
 ἔρχεται, ἔδ' εἴ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς εἴργη·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γὰρ δόμων ἔκτοθεν ἔσται,
 Γαῖαν ὀπίσσεφεται, ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἔσται,
 Μίμνει τὰ αὐτῆς ὠρίαν ὁδὸν, ἔς' αὖ ἴκηται.
 Ἡ μὲν, ὅππῃ χθονίοισι φάσθ' πολυδερκὲς ἔχουσαι·
 Ἡ δ' ὕπνον μὲν χερσὶ κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροφδεῖ.
 Ἐνθα δ' Ἄνυκτ' παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Τῇ καὶ Θάνατ' ἔστι, δεινοὶ θεοὶ· ἔδ' εἴ ποτ' αὐτὰς
 Ἡέλι' ἔσθ' φαέθων ὀπίσσεφεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιῶν, ἔδ' ἔρανόθεν καταβαίνων,
 Τῶν ἑτέρ' ἔστι μὲν γαῖα τε καὶ εὐρέαν ὠκείαν θάλασσαν
 Ἡσυχ' αἰσπρέφεται καὶ μέλιχ' ἀνθρώποισι.
 Τῶν δ' ὅσῃ σιδηρὴ μὲν κραδίη, χάλκεον δ' εἰρήνη
 Νηλεῖς ἐν στήθεσσιν· ἔχ' δ' ὅν πρῶτα λάβησιν
 Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δ' καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεὸς χθονί' ἔσθ' ἔστι δόμοι ἡχήμεναι

Hiatus ingens, nec vero toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primū portas intra venerit:
 Sed tunc huc & illuc ferret impetuosa procella
 Molesta: horrendumque etiā immortalibus dijs
 Hoc monstrū: & noctis obscuræ domus horreda
 Stans, nubibus obtectæ nigris.
 Has iuxta Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
 Stans capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes
 magnum limen,
 Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras
 Egreditur, neque vnquam vtrasque domus intus
 cohibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur; altera rursus in domo
 existens,
 Expectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
 Hæc quidē terrestribus multa cernēs lumen habēs,
 Illa vero Somnum in manibus fratrem Mortis,
 Nox noxia, nube recta atra.
 Ibi autem Noctis obscuræ filij domus habent,
 Somnus & Mors, graues dij: neque vnquam eos
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Cœlum scandens, nec cœlitus descendens.
 Horum alter quidē terramq; & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius vero ferreum quidem cor, æreum vero
 ei pectus (puerit
 Crudele in præcordijs habet a, quem primū arri-
 Hominum: hostis vero etiam immortalibus dijs:
 Illic dei inferi in interiore parte ædes resonantes.

Fortisque Plutonis, & grauis Proserpinæ,
Stant. Horrendus autē canis pro forib. custodit,
Sæuus: artem autem malam habet. introeuntes
quidem

Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:
Exire v. non iterū permittit denuo, sed obseruans
Deorat, quemcunq; præderit portas extra euntē
Fortisque Plutonis & grauis Proserpinæ.
Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani, (lit
Maxima natu. seorsim v. a dijs inclytas eedes inco-
Ingentibus saxis superne tectas. circum v. quaq;
Columnis argenteis ad cœlum firmatæ sunt.
Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
Nuncia versatur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit:
Et iane quisquis mentiatur celestes domos te-
nentium,

Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum insu-
randum vt ferat
E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam
aquam,

Frigidam, quæ e petra destillat alta,
Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
Nozem quidē circa terramq; & lata dorsa maris
Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
Vna v. ex petra profluit, magnum damnum dijs.
Quisquis peritrium libens iurauerit
Immortalium, qui tenent verticē niuosi Olympi,
Iacet spiritus expers integrum per annum:

Neque

Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαμνῆς Περσεφονείης
 Ἐστᾶσιν. δφνὸς ᾗ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
 Νηλειῆς, τέχνην ᾗ κακίῃ ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθεῖν δ' ὅκ αὖτις ἑᾶ πάλα, ἀλλ' αἰδοκεύων
 Εὐθείῃ ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοθεν ἰόντα
 Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαμνῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθάδε ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ αἰψορρόου Ωκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν ᾗ θεῶν κλυτὰ δώματα νάει
 Μακρῇσι πτέρεσσι κατηρεφέ· ἀμφὶ ᾗ πάντα
 Κίεσιν ἀργυρέοισι πρὸς ἔραινόν ἐσθλὰ κταί.
 Παῦρα ᾗ Θαύμαντος θυγάτηρ πίδαας ὠκέα ἱεῖς,
 Ἀγέλην πωλείται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπασότ' ἱεῖς καὶ νεκροὶ ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε ἱεὺν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνέκῃ
 Τηλόθεν ἐν χερσέη προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πτέρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
 Τψηλῆς, πολλὸν ᾗ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει Δαΐ νύκτα μέλαιαν,
 Ωκεανοῖο κέρως. δεκάτη δ' ὅττι μοῖρα δέδασται.
 Ἐννέα μὲν πρὶ γλῶττι καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης ἐλιγμίνθη εἰς ἄλλα πίπῃ,
 Ἡ ᾗ μὲν ἐκ πτέρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τῷ ὀπίορκεν ἀπολείψας ἐπόμεσθαι
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφέεντ' Ὀλύμπου,
 Κεῖται νήϊν μ' ὅτε πελεσμένον εἰς αἰαυτὴν·

Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ ἔρχεται ἄοτον
 βρώσι, ἀλλὰ τε κείνη αὐτὰ πνέουσι καὶ ἄναυδ' ἔστι.
 Στρατῆς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἔστι κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ νῆσον τέλεσθ' ἔμελλαν εἰς ἑνιαυτὸν,
 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτα' ἄβλ' ἄβλ'.
 Εὐνάειες ἢ θεῶν δότα μείρεται αἶεν ἑόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βυλὴν ἔπι μίσγεται ἔδ' ἔπι δαῖτας
 Εὐνέας πάντ' ἔπειτα δεκάτῳ δ' ἔπι μίσγεται αὐτῆς
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὶς Ἀφροδίτῃ ὕδαρ,
 Ωγύγιον. τὸ δ' ἴησι κατακυφέλῃ διὰ χώρῃ.
 Εὐθαὶ ἢ γῆς ὀνοφερῆς καὶ τερτάρῃ ἡερόεντι,
 Πόντῃ τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἔρανος ἀστερόεντι,
 Εἰρήνης πάντων πηγῇ καὶ παῖρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε συζήουσιν θεοί περ.
 Εὐθαὶ δὲ μαρμαραεὶ τε πύλαι, καὶ χάλκε' ἔδος
 Ἀσπερῆς, ῥίζησι δὴλυκέεσσιν ὀρηρῶς,
 Λύτφυής. πρόσθεν ἢ, θεῶν ἔκπροθεν ἀπάντων,
 Τιτῶνες ναίουσι, περίω χάε' Ἰοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐρσομαράχοιο Διὸς κλειτὶ ἔπικρυφα
 Δώματ' ἀναετάρουσιν ἐπ' Ωκεανοῖο θεμέλοισι,
 Κόπῃ τ' ἠδὲ Γύγῃ. Βεράρεων γέ μιν ἦν ἑόντα,
 Γαμβρόν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπ' Εὐνοσίγαι'.
 Δῶκε ἢ Κυμοπόλειαν ὀπύειν, θυγατέρα λεῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῶας ἀπ' ἔρανος ἐξέλασε Ζεὺς,
 Οὐλότατον τέκε παῖδα Τυφώα Γαῖα πελώρη,
 Τερτάρῃ ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσέῳ Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῇ ἔργματα ἔχουσαι,

Neque ambrosiæ & nectaris accedit propius
Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.
Sed postquam morbo defunctus est magnum
per annum,

Alia ex alia excipit molestissima ætutna.

Nouennio autem a dijs relegatur sempiternis;
Neque vnquam ad consilium ineundum com-
miscetur, neque ad epulas (iterum

Nouem totis annis. decimo tandem cōmiscetur

Cœtib. immortalium, qui cœlestes domos incolunt.

Tale itaque iuramentum constituerunt dij, Sty-
gis perennem aquam

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.

Ibi autem terræ caliginosæ & Tartari obscuri,

Pontique infructuosi, & cœli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam dij ipsi.

Illic splendideque portæ, & æreum linen

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte natum. ante illud v. extra omnes deos

Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Cæterum valde rostantis Iouis inclyti auxiliarij,

Domus incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atq; Gyges. Briareum quippe bonum existens,

Generum suum fecit grauius frenens Neptunus.

Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem
filiam suam.

Ast ubi Titanes ex cœlo expulsi Iupiter, (gna,

Minimus natus peperit filium Typhocum Terra ma-

Tartari in amore, per auream Venerem.

Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,

Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris vero ei
 Erant centum capita serpentis horrédi draconis,
 Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub supercilijs ignis mi-
 cabat,

(nensis,

Omnib. autem ex capitibus ignis flagrabat cer-
 Voces quoq; in omnib. erant horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitum emittentes, ineffabilem.

interdum enim

(sum

Sonabant, ut dijs intelligere liceret, interdum rur-
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem
 vocem, ferocis:

(bentis:

Interdum rursus leonis impudentem animū ha-

Interdum rursus catulis similia, mira auditu:

Interdum v. stridebat, resonabantq; montes alti.

Et sane fuisset opus perplexum die illo,

Atq; ipse mortalib. & immortalibus imperasset,

Nisi statim intellexisset pater hominumq; deo-
 rumque.

(ro terra

Graviter autem intonuit, atq; fortiter vndiq; ve-

Horrende edidit fragorē, & cœlū latum superne,

Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terre.

Pedibus vero sub immortalibus magnus contre-

muit Olympus

Insurgente rege. ingemiscebat autem tellus.

Ardor aut ab utrisque occupabat nigrū pontum,

Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,

Valde spirantiū ventorumq; & fulminis ardentis.

Fervebat aut terra omnis, & cœlum, atque mare.

Æstuabant etiam circum litora, circumquaque

& vndique fluctus

(riebatur.

Impetu deorū: commotio v. difficilis sedatu coo-

Expauit

Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶς θεῶ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 Ἦν ἐκατὴν κεφαλαὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότως· ἐκ δὲ οἱ ὄστων
 Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπὸ ὄφρυσιν πῦρ ἀμάρυσεν·
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο.
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 Παντοίῳ ὅπ' ἰέσθαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθέγγοντο, ὥστε θεοῖσι στυγέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῳ ἐριβρύχεω μὲν ἔσχετον ὄσσαν ἀγούρῃ,
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντι αἰαιδέα θυμὸν ἔχοντι,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα θάυμα' ἀκῆσαι,
 Ἄλλοτε δ' αὖ φοιζαχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν ἔρεα μακρὰ.
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνέστιν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὁ ζυγόνησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δ' αὖ γαῖα
 Σμερδαλέον κονάθησε, καὶ ἔβρανός εὐρύς ὑπερθεῖν,
 Πόντος τ' Ὠκεανού τε ῥοαὶ ἐπ' ἀρτάρῃ γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετο Ὀλύμπῳ.

Ορνυμένοιο ἀνακλῆτο· ἐπεσενάχιζε δ' αὖ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπὸ ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,
 Βροντῆς τε σεροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελάγῃ,
 Πρηστήρων αἰέμων τε κεραυνού τε φλεγγόντων.
 Ἐξεε δ' αὖ χθὼν πᾶσα, καὶ ἔβρανός ἡδὲ θάλασσα·
 Οὔνε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκταῖς, ποταμοὶ δ' ἀμφὶ τε κύματα μάλα

καὶ

Εἰπὴν ὑπὸ ἀθανάτων ἑνὸς δ' ἄσπετος ὄρωρα.

Τρέας' αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάστων,
 Τιτῶες θ' ὑπὸ τερτάρῳ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 Ἀσέες κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητ' ἔχοντες.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὐκ ἐκέρθυεν ἐὼν μένος, εἰλέο δ' ὅππῃ
 Βροντῶ τε στροπῶ τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Πλήξεν ἀπ' ἐλύμποιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δ' ἅσας
 Ἐπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πῶλη γῆσιν ἰμάσας,
 Ἡελπε γυῶθεῖς, σενάχιζε δ' ἄλγος πελώρου.
 Φλοῆ δ' ἐκ κεραυνωθέντ' ἀπέσσυτο τοῖο ἀνάκτορος,
 Οὔρεσ' ἐν βήσῃσιν αἰδῆς παμπαιόεσσης,
 Πληγύτ' ἔχοντες. πολλὴ δ' ἐπελώρου καίετο γαῖα
 Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερ' ὥς,
 Τέχνη ὑπὸ αἰζηῶν ὑπὸ τ' εὐτρεῖτα χόανοιο
 Θαλφθεῖς, ἢ ἐσίδηρ' ὅπερ κρατερῶτατός ἐστιν,
 Οὔρεσ' ἐν βήσῃσι δαμαζόμεν' περικηλέω,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 ὣς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθόμενοιο.
 Ρίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς τέρταρον εὐρυῷ.

Ἐκ δ' Τυφωέσ' ἐς ἀνέμιων μένος ὑγρὸν αἰένων,
 Νόσφι Νότα, Βορέω τε, καὶ Δρυγέσσω Ζεφύροιο.
 Οἱ γέ μιν ἐκ θεόφιν γνέῃ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλα μὰ ψαύραι ἴππιν πνέουσι θάλασσαν,
 Αἰδῆ τοι πίπυσται ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύεσσιν ἀέλλη.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλα ἄησι, Διαισκιδνάσιν τε νῆας,
 Ναύτας τε φθείρουσι· κακῶ δ' ἐγίνεται ἀλκή,
 Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι συναρτῶσιν καὶ πόντον.

Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titanesq; sub Tartarum detrusi, a Saturno seorsim
existantes, (tum.
Ob inextinguibilem fremitum, & grauem confl-
Iupiter vero postquã collegit suum robur, sum-
psitque arma,
Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum v. omnia
Combussit ingentia capita sæui portenti.
Cæterum vbi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus: ingemiscebat autẽ terra vasta.
Flamma aut fulmine icto profliebat ab hoc rege,
Montis in saltibus opacis asperis,
Percusso. multa autem vasta ardebat terra,
Ardore ingenti, & liquecebat stannum veluti
Arte ab iuuenum, & a fabrefacto catino fusorio
Calefactum, atque ferrum quod solidissimũ est,
Montis in saltibus, victum ab igne combustiua,
Liquefcit in terra diuina sub Vulcani manibus:
Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
Abiecit autẽ ipsum animo mœstus, in Tartarum
larum. (tium:

Ex Typhoeo autẽ est ventorũ vis humide flau-
Excepto Noto, Boreaue, & celeri Zephyro.
Qui sane ex dijs sunt natiuitate: hominibus ma-
gna utilitas.

Ast alij sine vsu venti inspirant mare,
Qui vtrique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominib. graui rapiũtur turbine,
Nunchi, nunc illi flant, dissipantque naues,
Nautasque perdunt. mali aut non est remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.

Iidem rursum per terrā immensam florib. ornatā
Opera iucunda corrumpunt humo prognato-
rum hominum, (pitu.

Replentes puluereq; & molesto palcarum stre-

Sed postquā sane laborē dij beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarūt vi,
Iam tum iubebant regnare atque imperare,
Ex Terræ cōsilio, Olympiū late cernentē Iouem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit
munia. (cit Metin,

Iupiter autē deorū rex primam vxorem suam fe-
Plurimū ex dijs edoctā, & mortalib. hominibus.
Sed cum iam esset deam cæsijs oculis Mineruam
Paritura, tum demum dolis animo decepto,
Blandis sermonibus, in suam condidit alium,
Telluris consilijs, & Cæli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Iouis loco, deorū sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primā quidem, virginem cæsijs oculis apud Tri-
tonem genitam,

Par habentem patri robur, & prudens cōsiliū:
Ceterū deinde sane filiū deorū regum & virorū
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illā sane Iupiter ante in suū cōdidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret dea bonumq; malumque.
Postea duxit splendidā Themis, quæ pepit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Quæ opera matura faciūt mortalib. hominibus:
Parcasque, quibus maximum honorem dedit
prudens Iupiter,

Clothoque, Lachésinque, & Atropon: quæ dant
Morta-

Αἰ δ' αὖ καὶ χεῖρα πείριον ἀνθερόεσσαν
 ἔργ' ἐργατὰ φθείρεισι χαμηγυρέων ἀνθρώπων,
 Πιμπλεῦσαι κύνιος τε καὶ δὲ γαλέου κελουρτῆ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτύνεσι δ' τιμῶν κρίναντο βίηφι.
 Ἀλλ' ῥα τότε ὤτρυνον βασιλεύμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,
 Γαίης φραδμοσύησιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζεῦ
 Ἀθηνάων. ὁ δὲ ποῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμᾶς.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ θεῶν βασιλεὺς πρῶτον ἄλοχον γέτο Μητιν,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδῶν ἰδεῖν ἰνὸν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθηνῆα
 Τέξεσθαι, τότε ἔπητε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 Λιμυλίοισι λόγοισιν, ἐκὺν ἐσκάτθετο νηδυῖ,
 Γαίης φραδμοσύησιν καὶ οὐρανοῦ ἀσπερόεντι.
 Τὼς γάρ οἱ ἐφρασάτω, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμᾶ
 Ἀλλ' ἔχη, Διὸς αὖτις, θεῶν αἰετλυσταίων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτο πείφρονα τέκνα γυεῖσθαι.
 Πρῶτον γὰρ κούρην γλαυκῶπιδα Τροχίρην
 ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μέντοι καὶ Ἰπίφρονα Βελιῶν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἠμελλεν τέξεσθαι, ὑπὲρ βίον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρῶτον ἐὼν ἐγκάτθετο νηδυῖ,
 Ὡς δὴ οἱ φράσσατο θεῶν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ωρεας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην περὶ λαῶν.
 Αἵ τ' ἔργ' ὠραίουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι.
 Μοίρας δ' ἥς πλείετ' ἐπὶ πῆν πῆρε μητίετα Ζεὺς,
 Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε Ἐκτρεπον· αἵ τε δίδουσι

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ Ευρυόμη Χάρμης τέκε καλλιπαρῆους,
 Ωκεανὸς κούρη πολυήρατον εἶδ' ὅθ' ἔχουσα,
 Αὔλαίῳ καὶ Εὐφροσύνῳ, Θαλίῳ τ' ἐρατὴν ἰώ.
 Τῶν καὶ δὲ βλεφάρων ἔρ' ὅθ' εἶδετο δερκομε-
 νάων

Λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπὸ ὀφρύσι δερκιδίων.
 Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Περσεφόνει λευκώλενον, ἣν Αἰδωνεύς
 Ἡρπασεν ἥς παρὰ μητρὸς· ἔδωκε δὲ μητιέτα Ζεύς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐργασάτο καλλικέμοιο,
 Εξ ἧς αἱ Μῆσαι χερσαίμπυκες ἐξεγούοντο
 Ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλία καὶ τέρψις αἰοδῆς.
 Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμερόεντα γόνον πέρι πάντων ὀρανίωνων,
 Γείνατ' ἄρ' αἰγτόχοιο Διὸς Φιλότῃ μιγῆσαι.
 Λοιοδοτάτῳ δ' Ἡρην θαλερὴν ποιήσασθ' ἀκοίτην.
 Ἡ δ' Ἡβην, καὶ Ἀρηα καὶ Εἰλείθυαν ἔπλεε,
 Μιχθαῖς ἐν Φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὰς δ' ὀκκεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογύναιον,
 Δεινὴν, ἐγχεκύνειμον, ἀγέσπαιον, ἀτρυτώνην,
 Πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πολεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἡρην δ' ἩΦαιστον κλυτὰν ἐν Φιλότῃ μιγῆσαι
 Γείνατο, καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρπασεν ὦ παρακροίτη,
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον ὀρανίωνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἑρμκτύπε Εὐνοσιγῆς,
 Τρίτων εὐρυβίης γύνετ' μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνὰ κτι'
 Ναίει

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque. (habentes,

Tres v. ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
 Oceani filia, peroptabilem formam habens,
 Aglaïam & Euphrosynen, Thaliāq; amabilem,
 Quarum & palpebris amor destillat cōtuentium
 Soluēs mēbra, iucundū v. sub supercilijs aspiciūt.
 Porro hic Cereris multa nutriētis ad lectū venit,
 Quę peperit Proserpinā pulchris vlnis, quā Pluto
 Rapuit sua a matre: dedit aut cōsiliarius Iupiter.
 Mnemosynem v. deinceps amavit pulchricomā,
 Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ natæ sunt,
 Nouem, quibus placent conuiuia, & oblectatio
 cantus. (dentem,

Latona autē Apollinem & Dianam sagittis gaude-
 Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,
 Peperit sane, Ægiochi Iouis amor mixta.

Postremam v. Iunonem floridam duxit vxorem.
 Hęc autē Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.

Ipse v. ex capite, celsijs oculis præditā Tritogeniā,
 Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus,
 indomitam, (gnæque.

Venerandā: cui clamoresq; placuerūt, bellaq; pu-
 Iuno autem Vulcanū inclytum, amor indulgens,
 Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo
 marito).

Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.

Ex Amphitrite autem & graui crepo Neptuno,
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & pa-
 trem regem

Incolit aureas ædes magnus deus fed Marti
 Clypeos dissecari, Venus Timorē & Metū peperit,
 Graues, quiq; virorum densas turbent phalanges
 In bello horrido, vna cū Marte vrbes deualtante,
 Et Harmoniam quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

(curium,

Ioui v. Atlātis filia Maia peperit gloriosum Mer-
 Præconem deorum, sacrum lectum cōscendens.
 Cadmi filia v. ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc vero ambo dij sunt.
 Alcmenæ vero peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Iouis nubicogi.

(cans

Aglaiā v. Vulcanus p̄celebris, utroq; pede claudi-
 Minimam natu e Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam A-
 riadnen,

(gem:

Filiam Minois, in flore existentem fecit coniu-
 Hanc vero ei immortalem expertemque senij fe-
 cit Saturnius.

Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis
 fortis filius,

Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,
 Filiā Iouis magni, & Iunonis anreis calceamētis v-
 Pudicam duxit uxore in Olympo nivoso: (rētis
 Felix, qui magno facinore inter deos confecto,
 Habitat illæsus, & expers senij omnibus diebus.
 Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis
 Perseis, Circenque & Æetern regem.

Æetes autē filius lucem hominib. dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluij
 Duxit, deorum ex consilijs, Idyiam pulchris genis
 Hæc

(præditam.

Ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀρήϊ
 Ρινοτόρῳ Κυθήρεα φόβον καὶ Δαίμον ἔτικτεν
 Δεινὸς, οἷ τ' ἀνδρῶν ποικίλας κλονέεσσι Φάλαγας
 Ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἀρῇ· πολυπόρθῳ
 Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἀκρίην.
 Ζεὺς δ' ἄρ' Ἀτλαῖτις Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῃ· εἰσναβᾶσαι.
 Κάδμειά δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθεά,
 Ἀθανάτον θνητῇ· νυῦ δ' ἀμφότεροι θεοὶ εἰσιν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε Βίην Ἡρακληεΐδῃ,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ· Διὸς νεφεληγερέταο,
 Ἀγλαΐδῳ δ' Ἡφαιστῷ ἀνακλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ὀπλοτάτῃω Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσας ἀκρίτην
 Χρυσόχευς ἧ Διώνυσῷ· ξανθὴν Ἀριάδην,
 Κόρην Μίκῳ· θαλερὴν ποιήσας ἀκρίτην.
 Τὴν δέ οἱ ἀθανάτων ἐν ἀγῆρῳ θῆκε Κρονίων.
 Ἡδὲ δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρεα ἄλκιμος υἱός,
 Ἰς Ἡρακλῇ· τέλεσας γονόεντας ἀέθλας,
 Παῖδά Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσοπέδιλα,
 Λιδαίην θέτ' ἀκρίτην, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
 Ὀλβιῷ, ὅς μ' ἐγαῖρον ἐν ἀθανάτοισιν αἰύσας,
 Ναίει ἀπήμαντ' ἔν, καὶ ἀγῆρα ἥματα πάντα·
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Δικεανίην
 Περσηΐς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτιν βασιλῆα.
 Αἰήτης δ', υἱὸς Φαεισιμβρότερος Ἡλείοιο,
 Κόρην Ωκεανοῖο τελέεντ' ὅπως ποταμοῖο
 Γῆμι, θεῶν βελῆσιν, ἰδῆα καλλιπόρῃον.

Ἡ δέ οἱ Μήδεια εὖσφυρον ἐν Φιλότῃ
Γείναθ' ἀποδμηθεῖσα Διδ' ἄρ' αὖτε χρυσίῳ Ἀφροδίτῃ.

Τρεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἡπείροι τε, καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.
Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσατε ἡδυέπεια
Μῆστοι Ολυμπιάδες, κῆραι Διὸς ἀγίοχοιο,
Οὔσαι δὲ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ὄνηθεῖσαι
Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς Ἰπείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλῆστον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,
Νειῳ ἐνὶ τριπύλῳ, Κρήτης ἐν πτόνι δήμῳ,
Εὐφλόν· ὃς εἰς Ὀπίγλει τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Πάσων τῷ δὲ τοχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τόν δ' ἄφνειον ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ χρυσεῖς Ἀφροδίτης,
Ἰνῷ καὶ Σεμέλει, καὶ Ἀχελύϊ καλλιπάρῃον,
Αὐτονόῳ δ' ἣν γῆμεν Ἀριστῷ βαθυχαίτης,
Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάνω ἐνὶ Θήβῃ.
Κέρη δ' Ὠκεανοῖο χρυσέοιο καρτεροθύμῳ
Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ πολυχρυσῆς Ἀφροδίτης,
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτισον ἀπάντων,
Γηρυονῆα· τὸν κτείνει Βίη Ἡρακληεή,
Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ ἐν Ερυθείῃ.
Τιβωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμενονα χαλκοκρυσεῖ,
Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακλῆα.
Αὐτάρ τοι Κεφάλα φυθήσῃ Φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθίμον φαέθοντα, θεοῖς Ἰπείκελον αἶδρα.
Τόν ῥα νέον τέρεν αἴθερ ἔχοντ' ἐρικυδέϊ ἥβῃς

Hæc a. ei Medeã pulchros talos habetẽ in amore
Peperit, subacta per auream Venerem. (tes,

Vos quidem nunc valetæ cælestes domos tenẽ-
Insulq; & cõtinentes terrę, & salsus intus Põtus.
Nunc autem dearum cœtum cantate bládiloquę
Mulæ Olympiades, filię Iouis Ægiochi,

Quæcunque mortales apud viros cubantes,
Immortales, pepererunt dijs similem prolem.

Ceres quidẽ Plutum genuit, præstâtissima dearũ
Iasio heroi mixta iucundo amore,

Nouali inter proscisso, Cretæ in pingui populo,

Bonũ: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,

Omnem: qui verò obuiam fuerit, & cuius ad ma-
nus venerit, (licitatem.

Illum locupletẽ fecit, multamque ei præbuit fœ-

Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,

Ino & Semelen, & Agauen pulchras genas ha-
bentem, (præditus,

Autonoenq; quam duxit Aristæus densa cæsarie

Pepit, & Polydorum, mœnijs pulchre cinctis in

Filia v. Oceani Chrysaori magnanimo (Thebis.

Mixta amore abundantis auro Veneris,

Callirhoe peperit filiũ mortalium præstantissimũ

Geryonẽ, quẽ interfecit vis Herculana, (omniũ

Boues propter flexipedes circumflua in Erythea,

Tithono vero Aurora peperit Memnona ærea
galca munitum,

Æthiopum regem, & Emathionem regem.

Verum Cephalo peperit inclytum filium,

Fortem Phacthontem, dijs similem virum,

Quem sane iuuenem tenerum florem habentem
gloriosæ pubertatis,

Puerum iuuenilia sapientem, amans risus Venus,
 Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
 Æditum nocturnum fecit, dēmonem diuinum.
 Filiam vero Ætæ a Ioue nutriti regis
 Æsonides, voluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Ætæ, peractis suspitiosis certaminib.
 Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
 Iniurius Pelias, & impi⁹, fortiū facinorū patratō.
 Quib. peractis ad Iolcum redijt, multa perpeſſus,
 Veloci in naue vehens nigris oculis præditam
 puellam,

Æsonides, & ipsam ſtoridam fecit vxorem.
 Et ſanc hæc domita ab Iaſone paſtore populorū,
 Medeam peperit filium, quem in montib. edu-
 cabat Chiron (tur.

Phillyrides: magni v. Iouis volūtas perficiebatur.
 Cæterum Nerei filiæ marini ſenis, (dearum
 Phocum quidē Plamathe peperit, præſtantiffima
 Æaci in amore, per auream Venerem.

A Peleo autem ſubacta dea Thetis argenteos pe-
 des habens,

Peperit Achillem præſumptem per viros, leo-
 nis animo præditum. (rea;

Æneam porro peperit pulchre coronata Cythe-
 Anchisæ heroī mixta iacundo amore, uola:

Idæ in verticibus, habentis multos anfractus, (yl:

Circe vero, Solis filia, filij Hyperionis,

Peperit Vlyſſis ærumnoſi in amore,

Agrium, atq; Latinum inculpatumq;, fortemq;.

Qui ſanc valde procul in reſſu inſularū ſacratū,

Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.

Nauſithou v. Vlyſſi Calypſo excellētiffima dearū

Peperit,

Παῖδ' ἀπαλὰ Φρονέοντα Φιλομμείδης Ἀφροδίτη
 Ωρετ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς,
 Νηοπόλον νύχιον ποιεήσατο, δαίμονα δῖον.
 Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέει βασιλῆει
 Λισσνίδης, Βελήσι θεῶν ἀειγμετάων
 Ηγεπαρ' Αἰήτα, τελέσας σπονδύας ἀέθλους,
 Τῆς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
 Τερμῆς Πελίδης, καὶ ἀτάσθαλ' ὄβριμμοεργός.
 Τῆς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ωκείης Ὀπίνηος ἄγων ἐλικώπιδα κέρλει,
 Λισσνίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσιντ' ἄκραιτι.
 Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖσ' ὑπὸ Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν,
 Μήδειον τίκε παῖδα, τὸν ἔρυσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλυρίδης· μεγάλη δ' Διὸς νόος ἐξετελείετο.
 Αὐτὰρ Νηρῆος κῆραι ἀλίοιο γέροντος,
 Ητοιμὲν φῶκον ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων,
 Αἰακὸς ἐν Φιλότῃ, Διὶ χερύσῃν Ἀφροδίτῃ.
 Πηλεὶ δ' ὀμηθεῖσαι θεὰ Θέτις δρυρόπεζα,
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 Λινείαν δ' ἄρ' ἐπικλινεὺς ἔφαν' Κυθήρεια,
 Αγχίσῃ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ Φιλότῃ,
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπύχου, ὑλκείας.
 Κίρκη δ' Ἠελίῃ θυγάτηρ Ἰφαιονίδαο,
 Γείνατ' Οδυσσῆος ταλασίφρονος ἐν Φιλότῃ,
 Αἰχριν, ἥδ' Ἀσπίνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχαῖν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσῆωσι σὺν ἀγακλυτῆσιν ἀνασσόν.
 Ναυσίθεον δ' Οδυσσῆϊ Καλυψώ δ' ἄε θεάων

Γένετο, Ναυσίνοόν τε, μιγῆσ' ἐρατῇ Φιλότῃ.

Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὖνη θείαι,
 Αἰνέονται γένεαντο θεοῖς Ὀπείκελα τέκνα.
 Νυνὶ δὲ γυναικῶν φῦλον αἰεῖσατε, ἡδυέπτα
 Μῆσαι Ολυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγυόχοια.

Τέλει τῆς Ησιόδου Θεογονίας.

ΕΚ ΤΩΝ ΗΣΙΟΔΟΥ ΗΟΙΩΝ.

Οἱ Ἀδιώνυσοι δῶκε' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἔχθρον.
 Οὐκ ἄδην πίνει, οἶνον δὲ οἱ ἔπλετο μάρχον,
 Σινὶ δὲ πόδας χερσὶς τε δέει, γλῶσσαν τε νόον τε,
 Δεσμοῖς ἀφρέσισι. Φιλεῖ δὲ ἐμάλθακός ὑπὸν.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ.

Ἡδὺ γ' ἔστι δαίτη καὶ ἐλαπίνη τε θαλήη
 Τέρπειδά μ' ὕλοισιν, ἐπὶ δαίτης κορέσονται.

Εκ τῆς αὐτῆς.

— τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου
 Πλήσας δ' ἀγύρεον σκύπφον φέρε, δῶκε δ' αὔακιν

Καὶ πάλιν.

Καὶ ἔτε μεσότης μὲν δεσμὸν βιοῦ αἴνυτο χερσίν·
 Ἰφικλος δ' Ὀπὲ νῶτ' ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπὶ ποθεῖν,
 Σκύπφον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον αἰέρας,
 Εἰσέλεν φύλακός, καὶ σκιδνώεσιν ἔειπεν.

Peperit, Nausinoꝛque, mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt dijs pares filios.
Nunc v. scēminarum agmen cantate suauiloquæ
Musæ Olympiades, filæ Iouis Ægiochi.

Finis Theogonia Hesiodi.

EX EOËIS HESIODI.

Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudium &
odium.

Quicunq; largiter bibit, vinum illi est stolidum.
Simul vero pedes manusque ligat, linguamque,
mentemque.

Vinculis improuisis: amatq; ipsū mollis somnus.

EX MELAMPODIA.

Iucundum .n. est in conuiuiis & epulis florentib.
Oblectare se sermonibus, postquam dapibus sa-
turati fuerint.

Ex eadem.

— Huic a Mares celer nuntius venit per domū,
Impletumque argenteum scyphum attulit, &
dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidē lotū arcus abstulit manibus.
Iphiclus autem in terga vrgebat: illi vero pone,
Scyphū tenens altera, altera v. sceptrū subleuans,
Instabat Phylacus, & seruos alloquutus est.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ εἰς Ησίοδον.

Ἀσκη μὲν πατρεὶς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντ'
Ὀσεά πλεξέπων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου· τῷ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέεσσι,
Ἀνδρῶν κρινομένων, ἐν βασιλῶσι τοφίης.

ΑΛΚΑΙΟΥ εἰς τὸν αὐτόν.

Λοκρίδος ἐν νέμει σκιερῷ νέκεια Ἡσιόδοιο
Νύμφαι κρηνιάδων λῆσαν δ' ἀπὸ σφετέρων,
καὶ τῶ φον ὑψώσαντ'· γάλακι δὲ ποιμένες αἰγῶν
Εἰρήσαν, ξανθῶ μίξάμενοι μέλιτι.
Τοίην γὰρ καὶ γῆρι ἀπέπνεεν, ἐννέα μῆσῶν
Ὁ πρέσβυς καθαρῶν γασσίμενος λιθαίων.